

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ν. Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ
ΑΘΗΝΑ 1992

Ἀλληλογραφία 1 (ἐπιστολαὶ τοῦ ἰδίου)

1

Ἐν Χαλκίδι τῆ 4 7βρίου 1869.

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Ἐσκέφθην κακῶς μὴ μεταβάς κατ' εὐθεΐαν εἰς Ἀθήνας.

Οἱ ἐπιδημοῦντες ἐκ τῶν Καθηγητῶν παριστῶσι κωμωδίαν ἀξίαν προσοχῆς, ἀγαπῶντες ἀλλήλους, ὅπως ἡ γάττα τὸν ποντικόν. Μεταξὺ τούτων ὁ Βιαγκίνης καὶ ὁ Πυκαῖος εἶναι ἀσθενεῖς (ἀσηκωσιά των), ὁ Βώσης, ἤτοι ὁ τῶν ἱερῶν, ὁ μισῶν ἐμὲ ὅσον ἐγὼ περιφρονῶ ἐκεῖνον, ὑγιαίνει. Ὁ Κρίσπης (ὁ Γυμνασιάρχης) εἶναι πλήρης ζωῆς, διότι ἐνυμφεύθη, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θέλει παυθῆ ἔντος ὀλίγων ἡμερῶν. Ὑπολείπεται μόνος ἀπάντων ὁ ἀδελφὸς Καραγιαννόπουλος, ἀδελφὸς σχῶν ποτὲ ἀγαθὰς νύξεις ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλὰ λίθος ὠχρόψυχρος, οὐδὲν ἀξιῶν ἢ σημαίνων...

Ὁ δὲ ἐμὸς Καθηγητῆς, ὁ κατ' ἐξοχὴν Καθηγητῆς, ὁ μόνος ἄνθρωπος εἰς ὃν μετὰ λόγου ἤλπιζον, ὑπεβιβάσθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Σχολάρχου, καὶ ἀπεστάλη περιφρονητικῶς εἰς τοὺς Παξοὺς, νομίζω, καὶ ταῦτα κατ' εἰσήγησιν τοῦ Κυρίου Κρίσπη, ὡς ἄδεται. Ἀμηχανῶ.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ὁ υἱὸς Σας

Α. Ἀδαμαντίου

Υ. Γ. Ἐπεσκέφθην τὸν ἅγιον Ἱεροκῆρυκα. Μοὶ ἀπηύθυνε πολλὰς φιλοφρονήσεις καὶ ἀποδοκιμασίας τοῦ πραξικοπήματος τῆς παραδοχῆς τοῦ πρὸς τὸν Κοιρανίδην συνδυασμοῦ ὡς Γραμματέως.

Ἐκόλασε δὲ τὸ πρᾶγμα καταλήξας εἰς τὸ πόρισμα, ὅτι πρέπει ὁ Κοιρανίδης νὰ παύσῃ ὢν ἡγούμενος καὶ οὐχὶ ὑμεῖς Γραμματεὺς.

Τοῦτο δὲ θεωρεῖ κατορθωτόν.

2

Χαλκίς τῆ 11. 7βρίου 69.

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Τὴν τελευταίαν Τρίτην, 9 τοῦ ἰσταμένου ὑπέστην τὰς ἐξετάσεις, καὶ ἔτυχον τοῦ ἐνδεικτικοῦ, φέροντος τὸν βαθμὸν λίαν καλῶς καὶ κλάσμα (5 3/15), ἧτοι σχεδὸν Κάλλιστα. Καὶ ταῦτα μεθ' ἀπάσας τὰς ἀτυχίας καὶ τὰς ἀποστασίας μου.

Τὴν δὲ προσεχῆ Τρίτην θέλω ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀθήνας, εἴαν μοι στείλητε χρήματα, καὶ τὰ ἐνδύματά μου.

Σᾶς ἀσπάζομαι πάντας ὑγιαίνων.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξανδρος

Υ. Γ. Φροντίσατε, παρακαλῶ, νὰ λάβητε παρὰ τοῦ γυναικαδέλφου τοῦ Καρπέτου, Νικολ. Ι. Ἀποστόλου βιβλίον μου τι, ἐπιγραφόμενον Δὸν Κισότος.

Ὁ αὐτός.

3

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 7βρίου 69.

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Ἦλθον κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Μοὶ ὑπεσχέθησαν νὰ μὲ δεχθῶσι εἰς τὸ Β'. Γυμνάσιον, εἴαν μέχρι τῆς αὔριον δὲν πληρωθῶσιν αἱ θέσεις. Ἄλλως δὲ βλέπω ὅτι θέλω καταταχθῆ εἰς τὸ Α'. ἢ ὅτι θέλω ἐπανέλθει εἰς Χαλκίδα. Διότι κατενόησα ἤδη τὸ ἄτοπον τῆς τοιαύτης ἐκτοπίσεως. Χρήματα πολλά, ἀγωνίας μεγάλας, περιπέτειαν ἀπίθανον, χρήματα πολλά...

Σᾶς ἀσπάζομαι

Ὁ υἱός Σας

Α. Ἀδαμαντίου

4

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 9 8βρίου 1869.

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν. Εἶχον λάβει τὰς 50 δραχμὰς καὶ τὰ ἐνδύματα.

Πέμψατέ μοι, παρακαλῶ, χρήματα.

Σᾶς ἀσπάζομαι σὺν τῇ μητρὶ καὶ πᾶσιν.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξανδρος

Υ. Γ. Κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ, μαθὼν ὅτι εἶχον ἐπιστολὴν καὶ καλάθιον τι διὰ τοῦ Μαυρογιαλῆ, ἀλλὰ ἐσφαλμένως.

Ὁ αὐτός.

5

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 22 8βρίου 1869.

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν καὶ τὰ χρήματα. Εἶχετε δίκαιον ἀλλὰ δὲν κατώρθωσα νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον, καὶ τὸ πρῶτον εἶναι κυκεών.

Ἦδη κατετάχθην εἰς τὸ τοῦ Πειραιῶς. ὦ, ἡσυχάσατε, εἶναι τὸ αὐτό. Ἐνοκίασα δωμάτιον διὰ δρ. 8, ἀλλὰ θὰ ἐλαττώσω, θὰ περικόψω τὰ ἐξοδά μου, θὰ κάμω ὅσπην δυνηθῶ οικονομίαν, μὴν παροργίζεσθε. Ἡ βραδύτης τῆς ἀποφάσεώς μου προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι εἶχον μᾶλλον σκοπὸν νὰ ἐπανέλθω εἰς Χαλκίδα, ὅτε ἔλαβον τὴν μνησθεῖσαν σοβαρὰν ἐπιστολὴν Σας. Ἄλλως τε τὸ Γυμνάσιον τοῦ Πειραιῶς εἶναι ἤδη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο καλῶς κατηρτισμένον· τὸ προσωπικόν του συνίσταται ἐξ ἀπομάχων Γυμνασιαρχῶν, οἷον τοῦ ἰδικοῦ μου (ἐν Χαλκίδι) Σταθάκη, τοῦ Κουπιτώρη, ἕως χθὲς Γυμνασιάρχου Πατρῶν, οἵτινες εἶναι ἤδη ἀπλοῖ Καθηγηταί. Φαντασθῆτε ἐὰν εἶχον δίκαιον οἱ κύριοι φίλοι παραγγέλλοντες ὑμῖν ὅτι φοβοῦμαι τὰ μαθήματα.

Ἔχω ἀνάγκην χρημάτων. Τοῦ λοιποῦ θὰ τακτοποιηθῶ.

Σᾶς ἀσπάζομαι ὁ υἱός Σας

Ἀλέξανδρος

6

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 6 9βρίου 1869.

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν καὶ τὸ 30δραχμον χαρτονόμισμα· ἀλλὰ διὰ νὰ τὰ λάβω ἤναγκάσθην νὰ τρέχω εἰς τὰς Ἀθήνας δῖς, κλπ. Ὁ ἄνθρωπός σας ἦτον ἐκλογὴ ἐπιτυχεστάτη καθ' ὅλα.

Ἐπεθύμουν, εἰ δυνατόν, νὰ μοι ἐστέλλετε τὰ χρήματα διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου, διότι ὁ Μανιώτης θὰ βραδύνη πολὺ, πιθανῶς. Θέλετε εἰπῆ ἴσως σκληρόν τι, ἀλλ' ἰδοὺ ὁ λογαριασμός μου ἀπὸ τῶν μέσων Ὀκτωβρίου.

Ἐκ τῶν 25 δρ. ἄς παρὰ τοῦ Ἀλ. Βαλσαμάκη ἔλαβον ἐπλήρωσα πέντε εἰς ἐνοίκιον ἐν Ἀθήναις, 6 εἰς τὸ Γυμνάσιον, 2 πρὸς μετακόμισιν τῆς ἀποσκευῆς μου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ. 13 ἀμέσως. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τῆς προκαταβολῆς. Αἱ περιλειπόμεναι 12 δέν μοι ἦρκουν, νὰ πληρώσω τὸ ἐνοίκιον, ν' ἀγοράσω τρία βιβλία, καὶ νὰ διέλθω δεκαπενθήμερον ὅλον. Εὐρέθην λοιπὸν εἰς τὴν σκληρὰν δι' ἐμὲ ἀνάγκην νὰ δανεισθῶ 18 δραχ. παρὰ τοῦ Σωτηρίου, ὅστις δὲν καυχᾶται ὅτι εἶναι πλούσιος βεβαίως, καὶ οὕτως ἐπέρασα τσίκ τσίκ, ὅπως λέγουσι, μέχρι ὅτου λάβω τὰς 30, ἐξ ὧν ἀπέδωκα τὰς μνησθείσας 18, καὶ οὕτως ἔμεινα μὲ δώδεκα, διότι δὲν ἠθέλον νὰ βλέπω τὸν Κύριον τοῦτον ἀγριομουτσουνιάζοντα. Κρίνατε λοιπὸν, ἐὰν διάγω ὡραίαν ζωὴν... Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Λυποῦμαι δέ, καὶ λυποῦμαι ἐγκαρδίως καὶ πολὺ, ἐπειδὴ οὐδὲν εἰς ἐμὲ εἶναι μέτριον, λυποῦμαι διότι δὲν θέλετε νὰ ἐννοήσητε αἰωνίως, ὅτι οὐδεμίαν ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν γνωστὸν Δημήτριον Οἰκονόμου, διὰ νὰ τῷ ἀναθέτητε τὴν φροντίδα τοῦ ἀπολωλὸτος ἐμοῦ προβάτου. Θὰ μὲ βιάσητε νὰ ἔλθω εἰς θλιβερόν τι συμπέρασμα.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

7

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 20 Νοεμβρίου 69.

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Ἵγυαίνω καὶ σᾶς ἀσπάζομαι. Ὁ θεῖός μου θέλει σᾶς πληροφορήσει περὶ τούτου.

Τὴν δὲ ἀπὸ 29 Ἰβριου ἐπιστολὴν σας ἔλαβον μόνον κατὰ τὴν 9 Νοεμβριου, καὶ ἐπομένως δὲν ἦτο πλέον καιρός.

Ἄλλωστε γνωρίζετε ὅτι δὲν ἤμην εὐπορος, ἵνα σᾶς προμηθεύσω τὸ καλυμμαύχιον.

Ὁ θεῖός μου ὁ δήμαρχος μοὶ ἔδωκε δραχμὰς 10 καὶ λ. 95.

Μένω.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

8

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 4 Δεκεμβριου 1869.

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Τὴν ἀπὸ 23. τοῦ λήξαντος ἐπιστολὴν σας ἔλαβον ἀργά, ἦτοι μόλις τὴν 29. τοῦ αὐτοῦ. Ἐσπευσα ἐπομένως νὰ μεταβῶ παρὰ τῷ Κυρίῳ Ῥετσίνα, ἀλλὰ δὲν εὔρον τίποτε, διότι ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν παράδοσιν τῶν, περὶ ὧν διελάμβανε ἡ ῥηθεῖσα ἐπιστολή σας, 32. δραχμῶν, λησμονήσας ἴσως

(εἶναι γνωστός ἐν γένει ὡς τρεπεντέρης) μετέβη εἰς Σύραν χωρὶς νὰ τὰς παραδώσῃ. Ἦλπισα ὅτι εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀτμοπλοίου ἤθελε λυθῆ αἰσίως καὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ἀλλὰ κακῶς ἤλπισα, διότι ἀντὶ τοῦ «Πανελληνίου» ἦλθεν ἡ «Ἐπτάνησος».

Ἐννοεῖται πόσον βαρυθυμῶ καὶ πόσον ὑποφέρω διὰ πάντα ταῦτα· ἀλλ' ἦτο γραπτόν.

Ἐν τούτοις σᾶς παρακαλῶ νὰ μοι πέμψητε ἤδη τὴν λατινικὴν Γραμματικὴν τοῦ Καστόρη, ἣτις μοι χρησιμεύει. Εὐρίσκεται νομίζω πρὸ πολλοῦ χρόνου κεκλεισμένη εἰς τὸ ἐρμάριον, ὅπερ σᾶς χρησιμεύει ὡς βιβλιοθήκη. Ταχέως, παρακαλῶ.

Οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι σᾶς ἀσπάζομαι

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαῖ Ἀδαμαντίου

Υ.Γ. Γράψατέ μοι, σᾶς καθικετεύω, καὶ περὶ τῆς Οὐρανίας μας, ἐὰν ἀπηλλάγη αἰσίως τῆς ἐγκυμοσύνης της.

Ὁ αὐτός

Ἀλέξαν.

Παρά τοῦ ἐπιφέροντος κ. Ἀντωνίου Κ. Μαμμῆ ἠναγκάσθην δι' οὓς σᾶς ἐκθέτω λόγους νὰ δανεισθῶ δραχμὰς δεκαπέντε ἀρ. 15. τὰς ὁποίας σᾶς παρακαλῶ νὰ τῷ ἐπιστρέψῃτε.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμ.

9

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 10(;) Δεβρίου 1869.

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Ἔλαβον τέλος τὰς 32. δραχμὰς παρὰ τοῦ Μιχάλη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα (Τετάρτην).

Διὰ δὲ τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ τελευταίου ἐπιστολὴν Σας δὲν εἶχον. Ἐγὼ σᾶς εἶχον γράφει· ἐλπίζω νὰ ἐκτελέσητε τὴν δι' ἐκείνης ἀπλὴν παραγγελίαν μου.

Σᾶς εὐχομαι τὰς ἑορτὰς ἐν ὑγείᾳ.

Προσφέρετε τοὺς ἀσπασμούς μου εἰς πάντας.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξ. Παπα Ἀδαμαντ.

10

Ἐν Πειραιεῖ τῇ α'. Ἰανουαρίου 1870.

Σεβαστέ μοι πάτερ!

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ τῆς 20 τοῦ ἄρτι λήξαντος μηνὸς τοῦ ἔτους ἐπιστολὴν ὑμῶν, ὡς καὶ τὸ δεκάδραχμον καὶ τὰ ζητηθέντα βιβλία. Ἡ ἐπιστολή σας μ' ἐβύθισεν εἰς λύπην, διότι ἴδον ἐναργέστερον τὰ καθ' ἡμᾶς. -

Βεβαίως γνωρίζω ὅτι εἶμαι ἄχθος σπουδαῖον διὰ τὰ ἡμέτερα, ἅτινα εἶναι μικρὰ καὶ ἀπαιτοῦσι ταχεῖαν ἐπικουρίαν. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἄλλο

ἢ νὰ περιμένω (ἐπὶ τοῦ παρόντος) παρ' ὑμῶν τὰ πάντα. Ἐὰν ἡ οικονομικὴ ἡμῶν κατάστασις εἶναι ὑπέροπτε δυσάρεστος, δὲν δύναμαι καὶ πάλιν νὰ πράξω ἄλλο, ἢ νὰ... διακόψω τὰς σπουδὰς μου καὶ εἰσέλθω εἰς τὸν πρακτικὸν βίον. Δὲν εἶναι οὔτε ἐπιεικὲς οὔτε συμβιβάζεται μετὰς ἕξεις

καὶ τὰ ἤθη καὶ τὴν δειλίαν μου τὸ νὰ ζητῶ χρήματα ἀπὸ τὸν τυχόντα πατριώτην. Ἀρκεταῖς ἐντροπαῖς ἔφαγα ἕως τώρα...- Ἀλλὰ καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν χρημάτων, ἅτινα μοὶ ἀπεστείλατε ἐσχάτως δεικνύει ὅτι δὲν εἶναι ἡ ἔλλειψις τῆς καταλλήλου εὐκαιρίας πρὸς ἀποστολὴν χρημάτων, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις αὐτῶν δὴ τῶν χρημάτων, ἣτις μᾶς ἐνδιαφέρει. Μὴ μοὶ τὸ κρύπτετε. Ὡ, εἰ ἔχον σήμερον, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἕως πενήτην δραχμᾶς ἤθελον κάμει τὸν σταυρὸν μου, ἀλλὰ δὲν τὰς ἔχω. - Σᾶς ἀσπάζομαι, παρακαλῶ τὸν Ὑψιστὸν νὰ χαρίσῃ ὑμῖν τὸ νέον ἔτος εὐτυχές.

Ὁ υἱὸς Σας.

Ἀλέξανδρος

11

Σεβαστέ μοι πάτερ

Τῆ 15 Ἰανουαρίου 1870. Ἐν Πειραιεῖ.

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν Σας καὶ τὰ χρήματα παρὰ τοῦ Κυρ Ἀγγελῆ, ἀλλὰ δὲν μοὶ γράφετε ἐὰν ἐλάβετε καὶ τὴν τελευταίαν ἐπιστολὴν μου.

Πλὴν τίς νὰ τὸ ἀκούσῃ; Πιστεύετε, ὅτι ἐκ τῶν 60 ἐκείνων δραχμῶν δὲν μοὶ ἔμειναν σήμερον, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν σᾶς γράφω, παρὰ δέκα;

Ὁ λογαριασμὸς μου τὸ δεικνύει: 7 Δραχμᾶς ἐχρεώσθουν εἰς ἓν Ξενοδοχεῖον.

10 δραχμαὶ εἰς ἐνοίκιον 20 Δβρ. - 20 Ἰαν.

7:50 εἰς ἓν ζευγὸς παπουτσιῶν.

10 δραχμαὶ εἰς τὸν Σωτήριον, ἀπέναντι τοῦ πρὸς αὐτὸν χρέους μου.

2 δρχ. εἰς μικρὰς ἄλλας πιστώσεις. - 36,50 τὸ ὅλον.

Ἐμειναν ἄρα 23:50, ἐξ ὧν, ὡς βλέπετε, ἔδαπανήθησαν πολλαὶ εἰς διάστημα ἡμερῶν ὀλίγων. Τί τὰ θέλετε, ὁμολογῶ, ὡς ὠμολόγουν, ὅτι δὲν εἶμαι διόλου οἰκονόμος, καὶ τοῦτο εἶναι εἷς ἐκ τῶν λόγων οἵτινες με ἐπεισαν νὰ τὸ ῥίξω σχεδὸν ἔξω κατ' ἀρχάς, διότι ἐπερίμενον ἀνάλογον ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐπιστολὴν μου. Ἄλλως δέ, ἐκτὸς τῆς ψυχῆς μου, ἣτις ἐψυχράνθη ἀρκετά, καὶ ἀπηύδησε νὰ ὑποφέρῃ ἀηδίας, ἐκτὸς τοῦ στομάχου μου, ὅστις

ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν καλοπερνᾶ, ἐκτὸς τῆς συνειδήσεώς μου, ἥτις γογγύζει κατ' ἐμοῦ, ὡς τρέχοντος εἰς τὴν ἄβυσσον

καὶ συνεπιφέροντος καὶ ἄλλους, ἐκτὸς τῆς φαντασίας μου, ἥτις ἐστενοχωρήθη παρὰ πολὺ καὶ ἐπεθύμει ἐλευθερώτερον ἀέρα, ἐκτὸς πάντων τούτων μὲ κνίζει καὶ τὸ σῶμα μου, τὸ ὁποῖον ὑπέφερεν ἐφέτος ὑπέροπτε. Ἡ ὑγεία μου πρὸ πολλοῦ πάσχει μετρίως μὲν, ἀλλὰ διαρκῶς, καὶ οὐδέποτε σχεδὸν παρεπονέθη διὰ τοῦτο εἰς οὐδένα. Συνήθισα ἤδη νὰ καταπίνω πολλὰ πράγματα.

Ἐχθρὸς μεταξὺ τῶν ὀκληροτέρων εἶναι καὶ ἡ ἐπιταθειῖσα δυσυπνία μου, ἥτις καὶ μεθ' ὅλα εἰς ὅσα κατέφυγον μεθοδεύματα, μὲ ἀναγκάζει πολλάκις, ναί... δὲν ἐρυθριῶ... τὸ λέγω... νὰ μὴ πηγαίνω εἰς τὸ μάθημα!

Ὅ(λ)οι οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι, νομίζω, ἀρ(κετοὶ) διὰ νὰ σᾶς πείσουν νὰ μὲ ἀποσύρ(ητε) ἢ νὰ μὲ διατάξητε νὰ μεταβῶ παντοῦ ἄλλοῦ παρὰ εἰς τὴν Σκίαθον. Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, δὲν δύναμαι πλέον.

Κατασπάσθητε πάντας δι' ἐμέ, καὶ μὴ ἀναγνώσητε τὸ ἀγροῖκον τοῦτο ἔγγραφον εἰς οὐδένα.

Ἀποφασίσατε ταχέως καὶ ἀπαντήσατέ μοι.

Ὁ υἱὸς Σας

Ἀλέξανδρος

12

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1871.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 2 - 3 τρ. μ. ἐπιστολήν σας μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ.

Δὲν ἔκαμα εἰσέτι χρῆσιν τῶν συστατηρίων τοῦ πατρὸς Δαμιανοῦ, διότι ὁ κ. Κουμουνδοῦρος πάσχων ὑπὸ ποδάγρας δὲν ἐξήρχετο κατ' αὐτάς, ὁ δὲ κ. Βαλαβάνης - ἠρώτησα καὶ μοι εἶπαν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον - ἀπουσιάζει.

Ἀλλὰ σημειωτέον ὅτι ἐγὼ σᾶς ἐζήτησα ἐνεστῶς, καὶ σεῖς μοῦ προσφέρετε τρόπον τινὰ μέλλον. Τοῦτο εἶναι δεσμά.

Ὅπωςδήποτε, σᾶς παρακαλῶ νὰ διαβιβάσητε εἰς τὸν πάτερ Δαμιανόν, τὸν εὐγενῆ αὐτὸν καλόγηρον τὸν ἀγαπῶντα ἡμᾶς τόσον, τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστήσεις μου.

Υγιαίνετε.

Ο υίός Σας,

Αλέξανδρος

13

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1873.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐφθασα ἐνταῦθα χθὲς τὸ ἔσπερας.

Εἶμαι ὑγιῆς βοηθεία τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ταξειδίον μας ὑπῆρξεν εὐάρεστον καὶ εὐτυχές. Ὁ καιρὸς ἦτο Μαγιάτικος.

Ἐν Χαλκίδι δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἀγοράσω πῆτταν, διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐώρταζαν τὴν Σκηνοπηγίαν καὶ δὲν ἐπραγματεύοντο. Ἄφησα εἰς τὴν Ζήσαιναν δραχ. 1,20/00, διὰ νὰ σᾶς φέρῃ τοιαύτην ὅταν ἔλθῃ· διότι, μοὶ εἶπεν, ἤθελε νὰ ἀγοράσῃ μίαν ἰδικὴν τῆς καὶ ἄλλην ἐκ παραγγελίας.

Ὁ ἱεροκῆρυξ Ἄνθιμος ἐταξειδεύσε μαζί μου εἰς Ἀθήνας, δι' ὑποθέσεις του.

Τὸν Νικολαΐδην εὔρον ἐνταῦθα καὶ μοὶ εἶπε νὰ ὑπάγωμεν ἀντάμα παρὰ τῷ Ἀ(γίω) Χ(αλκίδος) τὴν προσεχῆ Κυριακὴν.

Ὁ ἰατρὸς Ἀναγνωστάκης εἶναι ἐδῶ, καθὼς μ' ἐπληροφόρησαν.

Τὸ γράμμα τῆς θείας Κυράννας αὔριον θὰ λάβω μόλις καιρὸν νὰ τὸ δώσω, ἐπειδὴ σήμερον τρέχω ἄνω κάτω, ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ καταμετρήσω τοὺς δρόμους τῆς μεγάλης Ἀθήνας καὶ νὰ χορτάσω κονιορτόν.

Μετὰ τοῦ φιλάτου Α. Δ. Μ(ωραϊτίδου) θέλω συγκατοικήσει ἀνεξόδως, ὁ δὲ σεβαστὸς πάτερ Γεράσιμος θὰ μοῦ δίδῃ ὅ,τι εὐκόλυνεται διὰ νὰ τὸν προοιμιάζω. Καὶ τέλος ὅλοι οἱ φίλοι προθυμοῦνται νὰ με συνδράμουν κατὰ τὴν εὐγενῆ των προαίρεσιν.

Ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου δὲν ἠμπόρεσα νὰ γλυτώσω τὸν ναῦλον.

Ταῦτα ἐν ἄκρᾳ βία. Ἀσπάζομαι δὲ τὰς δεξιάς ὑμῶν, πάτερ καὶ μητέρα, καὶ μένω.

Ὁ υίός Σας

Ἀλέξ. Παπαῖ Ἀδαμαντίου

Ἀσπασμοὺς ἀπὸ τὸν Σωτήριον, εἰς οὗ διευθύνθη κατ' εὐθειαν. Γράμμα τι αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ ἴσως ἦλθεν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Ἐρωτήσατε.

14

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Ὀκτωβρίου 1873.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σᾶς ἔγραψα ταχυδρομικῶς τῆ ἐπαύριον τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου.

Ὁ Νικολαΐδης μοι ὑπεσχέθη νὰ ὑπάγωμεν ὁμοῦ παρὰ τῷ Ἀ(γίῳ) Χ(αλκίδος), ἀλλὰ δὲν εὐκαίρησεν. Ἦδη ἀναχωρεῖ. Ὅθεν θὰ ὑπάγω μόνος.

Δὲν μὲ περισσεύουν χρήματα, ἀγαπητέ μοι πάτερ, νὰ ἀγοράσω πῖλον διὰ τὸν Γεώργιον. Ὁ πάτερ Γεράσιμος θὰ μὲ δίδῃ μόνον δεκαπέντε δραχμὰς τὸν μῆνα, καὶ ἐνοίκιον δὲν θὰ πληρώνω. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Δ. Μελισταγῆ ἔδωκα τὸ γράμμα τῆς θείας Ραγιά. Μοι εἶπε δὲ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ τυπογραφεῖον. Ὑπῆγα χθὲς καὶ δὲν τὸν ἤυρα ἐκεῖ. Αὔριον θὰ ὑπάγω πάλιν.

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Γ'. Γυμνασίου ἐλπίζω ὅτι θὰ μὲ δεχθοῦν νὰ ἐξετασθῶ

διὰ τὴν Δ'. Τοῦτο ἐνεργῶ ἤδη. Ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ ἔχω πάντοτε ἔτοιμον τὸ ἐνδεικτικὸν διὰ τὴν Γ'.

Σᾶς προσκυνῶ, ἐν βία

ὁ υἱός Σας

Ἀλ. Παπαῖ Ἀδαμαντίου

15

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 18 Ὀκτωβρίου 1873.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπιστολὴν Σας, ἐπίσης καὶ τὴν διὰ τοῦ Ν. Λογοθέτου, μὲ τὰ κυδώνια.

Τὸν ἠγούμενον Μωϋσῆν δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὸν ἀνταμώσω ἕως τώρα.

Ἐγὼ ἔδωκα ἐξετάσεις εἰς τὸ Βαρβάκειον Λύκειον, καὶ ἐπέτυχα χάριτι Θεοῦ νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν Δ΄. καὶ ἀνωτέραν τάξιν. Εἰς τὸν Ἄ(γιον) Χ(αλκίδος) ἐπῆγα προχθὲς τὴν Κυριακὴν. Μοὶ ὑπεσχέθη δὲ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μετὰθεσιν, ἅμα ἀποσυρθῇ ὁ Παπᾶ Νικόλας, λέγει, εἰς τὸ Μοναστήρι. Διότι δύο προεστοί, εἶπε, δὲν γίνεται νὰ ἦναι εἰς τὴν αὐτὴν ἐνορίαν. Ταῦτα τὰ διαφορούμενα μ' εἶπεν. Ἀλλὰ θὰ ὑπάγω πάλιν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν.

Ὁ δὲ κ. Μελισταγῆς, ὁ συγγενὴς τῆς θειᾶς Ῥαγιάδαινας, μοὶ εἶπε τὰ ἑξῆς. «Ἐντρέπομαι νὰ στείλω γράμμα ξηρὸν εἰς τὴν ἑξαδέλφην μου. Διὰ τοῦτο δὲν τῆς γράφω. Ἐπειδὴ δὲν εὐρίσκομαι σήμερον εἰς θέσιν ὥστε νὰ τὴν βοηθήσω ὅσον πρέπει. Διότι εἶμαι δυστυχεὴς καὶ πτωχός. Τυπογραφεῖον σχεδὸν δὲν ἔχω. Ἀλλὰ τὸ σύννεφον θὰ περάσῃ. Μετ' ὀλίγον θὰ ἦμαι εἰς καλλιτέραν στάσιν. Καὶ τότε θὰ κάμω τὸ χρέος μου. Αὐτὰ νὰ γράψῃς εἰς τὸν πατέρα σου νὰ τῆς εἴπη, καὶ τοὺς ἀσπασμούς μου».

Ὁ Γεώργιος ὁ ἀδελφός μου νὰ ἠξεύρῃ ὅτι τὸν Ἰω. Γ. Ἀληφέρνην δὲν τὸν ἐντάμωσα. Τὸ δὲ γράμμα ἐκεῖνο τοῦ Γ. Ἰω. Χ. Σταματίου τὸ ἔστειλα διὰ τρίτου πρὸς αὐτόν.

Τὰ ζ(αχαρωτὰ) τὰ ἐπῆγα χθὲς τὸ βράδυ εἰς τὸν Ἄ(γιον) Χ(αλκίδος), νομίζω δὲ ὅτι δὲν τοῦ ἑκακοφάνη.

Σᾶς ἀσπάζομαι καὶ μένω.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξ(ανδρος) Παπᾶ Ἀδαμα(ντίου)

Ἦδη φοιτῶ εἰς τὸ Βαρβάκειον ἀπὸ τῆς Δευτέρας. Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα θὰ ὑπάγω καὶ εἰς τοῦ Μανούσου.

Ὁ αὐτός.

16

Σεβαστέ μοι Πάτερ,

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Νοεμβρίου 1873.

Ἔλαβον τὸ τελευταῖον γράμμα σας μὲ τὸ ἀτμόπλοιον. Μὲ τὸ ταχυδρομεῖον δὲν εἶχα γράμμα σας· τούλάχιστον δὲν ἔλαβα. Σᾶς παρακαλῶ δὲ νὰ μὴ μοῦ γράφητε μὲ τὸ ταχυδρομεῖον ποτέ. Ἐν γράμμα μὲ τὸ ἀτμόπλοιον κάθε 15 ἡμέρας ἀρκεῖ. Ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ σᾶς γράφω ἐκτάκτως μὲ τὸ ταχυδρομεῖον, ἂν δὲν εὔρω ἐπιβάτην.

Εἰς τὸ τελευταῖον γράμμα σας ἐπεγράφετε «φοιτητὴν τοῦ Ἀρσακείου».

Τοῦτο δὲν θὰ εἰπῆ τίποτε. Ἀρσάκειον εἶναι τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς Φιλεκπ(αιδευτικῆς) ἐταιρίας, ὅπου ἐκπαιδεύονται τὰ κορίτσια. Φοιτηταὶ εἶναι, ὅσοι σπουδάζουν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐγὼ δὲν εἶμαι οὔτε κορίτσι, οὔτε φοιτητής. Τοῦ λοιποῦ θέλετε γράφει «μαθητὴν τοῦ Βαρβακείου Λυκείου».

Τὰς ἐξετάσεις τὰς ἔδωκα ἀπὸ τῆς 6 - 9 τοῦ Ὀκτωβρίου· ἐπέτυχα δὲ ἐκεῖ, χάριτι θεία, μετὰ ἐπαίνων πολλῶν, ἂν καὶ δὲν ἐγνώριζα τοὺς Καθηγητάς, οὔτε ἤμην συστημένος εἰς αὐτοὺς παρὰ τινων.

Εἰς τὸν Ἀρχ(ιεπίσκοπον) ἐπῆγα ἐκ νέου· μοῦ ὑπεσχέθη δὲ νὰ σᾶς ἀνακαλέσῃ. Εἰς τὸν Γ. Μανούσον δὲν ἐπῆγα διότι δὲν ἔχω ἄλλον καιρὸν δι' ἄλλην παράδοσιν, ἐκτὸς τῆς ἐσπέρας, 6 - 8, ὅτε πηγαίνω εἰς τὸν πάτερ - Γεράσιμον· τὴν δὲ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρις τῆς 2ας Μ.Μ. βραχεῖαν διακοπὴν τῶν μαθημάτων, δὲν ἀρκεῖ νὰ τὴν ἐξοδεύσῃ κανεὶς οὔτε διὰ νὰ ὑπάγῃ ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου κατοικῶ, εἰς τὴν Πλάκαν, ὅπου εἶναι τὸ κατάστημα Μανούσου. Σᾶς ἀσπάζομαι πάντας μετὰ τῆς μητρὸς μου,

ὁ υἱὸς Σας,

Ἀλέξ(ανδρος) Παπᾶ Ἀδαμαντίου.

Ἄλλως, ἂν θέλω ἄλλην παράδοσιν, εὐρίσκω καὶ μέσα εἰς τὸ Γυμνάσιόν μου διὰ τῶν Κυρίων Καθηγητῶν. Ὁ πάτερ Γερ(άσιμος) μικρὰ μοῦ ἔδωκε διὰ τὸν Ὀκτώβριον (20 δραχ.), μὲ ἐκράτησε δὲ καθ' ὅλον τὸν μῆνα ἕως 15 φορὰς καὶ συνεφάγομεν. Καὶ τοῦτο οἰκονομία εἶναι.

17

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15. Νοεμβρίου 1873.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Μὲ τὸ παρελθὸν ἀτμόπλοιον δὲν εἶχα γράμμα σας. Ἐγὼ δὲ σᾶς ἔγραψα διὰ τοῦ καλογήρου τοῦ Ἰγγλέζη, ὅστις ἔμαθα ἐπῆγεν εἰς Σκόπελον, χωρὶς νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν εἰς χεῖράς του ἐπιστολῶν μας· ἀλλ' ἐπῆρεν αὐτὰς μαζὺ του.

Ταῦτα ἀναλογιζόμενος, φοβοῦμαι μήπως μοῦ ἐγράψατε καὶ σεῖς κ' ἐγὼ δὲν ἔλαβα τὸ γράμμα σας. Τίς ἠξεύρει εἰς ποῖον πρόσωπον τὸ ἐδώσατε· ἀλλὰ διατί τάχα ὄχι εἰς τὸν Δελιγιάννην, ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἐδῶ κατ' εὐθείαν;

Σᾶς ἀσπάζομαι

ὁ υἱὸς Σας

Ἀλέξ(ανδρος) Παπᾶ Ἀδαμαντίου

18

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Νοεμβρίου 1873.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐ<λαβον> δύο ἐπιστ<ολάς σας> ταχυδρομικῶς ἀλλὰ λίαν <βρα>δυδρομικῶς. Τὴν μὲν α'. προχθές, 19 Νοεμβρίου, τὴν δὲ β'. χθές, 20 τοῦ αὐτοῦ. Ἐγὼ σᾶς γράφω τακτικῶς διὰ τῶν ἀτμοπλοίων, τὴν 1. Νοεμβρίου διὰ τοῦ πατρὸς Ἀγάθωνος, υἱοῦ τοῦ ἐκ Σκοπέλου Ἰγγλέζη, ὅστις μᾶς εἶχε διαβεβαιώσει ὅτι ἤρχετο κατ' εὐθειᾶν εἰς Σκίαθον, ὅπως ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀλλὰ, ὡς ἐμάθαμεν, μετέβη πρῶτον εἰς Σκόπελον, καὶ ἰδοὺ διατὶ δὲν ἐλάβετε τὴν ἐπιστολήν μου. Καὶ αὐθις, τὴν 15 Νοεμβρίου, σᾶς ἔγραψα διὰ τοῦ Δημ. Δελιγιάννη. Τὴν τελευταίαν ταύτην ἐλάβετε βέβαια ἐγκαίρως.

Τὴν δὲ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου εἶχον στείλῃ διὰ τοῦ ἐκ Σκοπέλου καπετὰν Γεωργίου Σκουργιά.

Τὸν ἡμέτερον καπετὰν Νικόλ. Στ. Λογοθέτην δὲν εἶ<δα μὲ τὰ> μάτια μου ἐπει<δὴ δὲν ἐπῆγα <εἰς τὸν> Πειραιᾶ, <οὔτε ἐκε>ῖνος ἦλθεν εἰς τὰς <Ἀθήνας>, ἔλαβον <ὅμως τὸ> κοφίνι μὲ κυδῶνια καὶ σῦκα τὸ ὅποῖον μοὶ ἐστείλατε δι' αὐτοῦ. Ὡσαύτως ἔλαβον καὶ τὴν φανέλλαν μὲ τὰ τσοράπια κατόπιν. Ὁ Σωτήριος εἶναι ὑγιῆς καὶ σᾶς ἀσπάζεται. Δὲν ἐμπορεῖ ὅμως νὰ μὲ δανείσῃ μίαν λίραν, διότι ἐχρεωστοῦσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ μόλις ἐξώφλησε.

Ὁ Σ(εβασμιώτατος) ἄ(γιος) Χ(αλκίδος) μὲ ὑπεσχέθη καὶ πάλιν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν δικαίαν ἐπιθυμίαν μας. Εἰς δὲ τὴν ἄλλην ὑπόθεσιν ὅπου λέγετε περὶ τῶν 175 δρ. δὲν ἐμπορῶ νὰ χρησιμεύσω ἐγὼ εἰς τίποτε, καὶ κάλλιον νὰ ἐγράφετε μίαν ἐπιστολήν μόνος Σας πρὸς τὸν Ἀ(γιον) Χ(αλκίδος) ἐκθέτοντες τὰ παράπονά σας, ὅπως δεῖ, περὶ τούτου καὶ περὶ τοῦ ἄλλου, τῆς μεταθέσεως δηλ. Τὴν μικρὰν ἐπιστολήν τῆς Ῥαγιάδαινας ἐνεχείρισα, κατὰ τὴν παραγγελίαν σας, εἰς τὸν Δ. Μελισταγῆ, ὅστις πιστεύω νὰ ἀπαντήσῃ εἰς αὐτήν.

Ἐπὶ τέλος θὰ σᾶς π<αρακαλέ>σω ἐκ μέρους τοῦ πάτερ Γερα<σίμου> εἰς τὸν ὅποιον κάμνω καθ' ἐ<κάστην> μάθημα, νὰ μᾶς εὔρητε ἕως μίαν ἢ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὀκτὰ πόδι, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἐκλεκτόν, καὶ νὰ μᾶς τὸ στείλετε, διότι ὁ καλὸς πάτερ Γεράσιμος, νηστεύων, στενοχωρεῖται πολὺ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τὴν σαρακοστήν. Ἀμέλει δὲ ὅτι θὰ μοῦ τὸ πληρώσῃ.

Σᾶς ἀσπάζομαι ὁμοίως δὲ καὶ σοῦ, καλή μου μήτηρ, φιλῶ ταπεινῶς τὴν χεῖρα.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξ. Παπαῖ Ἀδαμαντίου

19

Τῆ 29. Νοεμβρίου 1873. Ἐν Ἀθήναις Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὰς τελευταίας ἐπιστολάς σας διὰ τοῦ Γ. Χ. Αποστόλου, καθὼς καὶ δύο ἐσώβρακα μεθ' ἑνὸς ζεύγους τσοραπίων. Εἰς δὲ τὰς ταχυδρομικὰς ἐπιστολάς σας, ἀπήντησα καὶ ἐγὼ ταχυδρομικῶς ἀπὸ 21. τοῦ λ. μ. καὶ πιστεύω ὅτι ἐλάβατε τὴν ἀπάντησίν μου ἐκείνην, εἰς ἣν σᾶς ἔγραφα περὶ ὄλων.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ τὴν παράκλησίν μου νὰ μᾶς στείλετε ἕως 2 ὀκάδας ξηροῦ ὀκταποδίου, χάριν τοῦ Πατρὸς Γερασίου καὶ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Καὶ ἂν μὲν εὐρήτε ἐπιβάτην τινὰ διὰ τὰς Ἀθήνας, στείλατέ το μὲ τὸ παρὸν ἀτμόπλοιον. Γράψατέ μας δὲ καὶ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Σᾶς ἀσπάζομαι ὄλους καὶ τὴν μητέρα μου.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξ. Παπαῖ Ἀδαμαντίου

Εἰς τὸν διδάσκαλον Ἐπιφάνιον εἶπέτε ὅτι ἀνέγνωσα μὲν τὸ γράμμα του εἰς τὸν Σωτήριον, ἐκεῖνος δὲ οὐδὲν εἶπε σχεδόν· δὲν ἤξεύρω τὰ λοιπά· μοῦ φαίνεται δὲ ὅτι θὰ στείλη μὲ τὸ προσεχὲς ὅλα τὰ εἶδη, ὅσα τοῦ ζητεῖ.

20

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Δεκεμβρίου 1873.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν τελευταίαν ἐπιστολήν Σας μὲ τὸν ἄνθρωπον τοῦ βαποριοῦ, καθὼς καὶ τὸ ὀκταπόδι ὅπου σᾶς εἶχα παραγγείλη, καὶ διὰ τὸ ὅποιον εὐχαριστήθη πολὺ ὁ πάτερ Γεράσιμος. Σᾶς ἐκφράζω τὰ εὐχαριστήρια αὐτοῦ. Μοῦ ἐπλήρωσε δὲ καὶ τὸ ἀντίτιμον.

Προχθές, τὴν Κυριακὴν, ἔδωσα τὴν ἐσφραγισμένην ἐπιστολήν σας εἰς τὸν Σ(εβασμιώτατον) Χαλκ(ίδος) ὅπως ἦτον. Ὁ κ. Μελισταγῆς μοὶ εἶπεν ὅτι ὁ σύζυγος τῆς Ἀναστασίας ὀνομάζεται Ἀντώνιος Βουτσινᾶς. Αὐτὰ νὰ εἰπῆτε εἰς τὴν θεῖαν Κυράνναν τὴν Ῥαγιάδαιναν.

Σᾶς ἀσπάζομαι. Ἐν βία

ὁ υἱός Σας

Ἀλέξανδρος

21

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 27. Δεκεμβρίου 1873.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 16. το. μ. ἐπιστολὴν σας, τὴν ὁποῖαν μοὶ ἔφερεν ὁ διάκονος τοῦ Ἀ(γίου) Χ(αλκίδος).

Ὁ Ἀ(γιος) Χ(αλκίδος) μοὶ εἶπεν ὅτι ἀμέσως ἅμα ὁ παπᾶ Νικόλαος ἀποσυρθῆ εἰς τὸ Μοναστήρι, θὰ γείνη ἡ ἀνάκλησίς σας. Ἄλλ' ἐγὼ νομίζω ὅτι αὕτη ἢμπορεῖ νὰ γείνη καὶ προτιότερα, καὶ μὲ ἄλλον τρόπον καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ ὁ Ἀ(γιος) Χ(αλκίδος), ἀρκεῖ νὰ ἐπιτύχη ἡ ἄλλη δουλειά, ἡ δουλειὰ τῆς 4 - 7 Ἰανουαρίου. Διότι ἐκεῖ σπρώχνει τὰ πράγματα ἡ Σεβασμιότης του.

Ὁ πάτερ Γεράσιμος δὲν θέλει πλέον ἄλλο χταπόδι, ὥστε μὴ φροντίζετε.

Σύ, ἀδελφὲ Γεώργιε, σὲ παρακαλῶ νὰ μοὶ γράψῃς τὰ καθ' ἕκαστα διὰ τὰς ἐκλογάς, ἢτοι πόσοι θὰ ἔχουν κάλπαις διὰ σύμβ(ουλοι) καὶ πάρεδ(ροι) καὶ πόσοι θὰ ψηφοφορήσουν, καὶ πόσας ψήφους θὰ ἔχη ὁ καθείς.

Σᾶς εὐχομαι τὸ ἀνατέλλον ἔτος εὐτυχὲς καὶ αἴσιον. Σύ, καλή μου μῆτερ, ζητῶ τὴν εὐχὴν σου.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξανδρος

Λέγουν ὅτι ὁ Ἀ(γιος) Χ(αλκίδος) προετάθη ὡς ὑποψήφιος Μητροπολίτης. Ἀλλὰ τοῦτο ἔγινε διὰ τὸν τύπον καὶ ὄχι μὲ ἐλπίδα ἐπιτυχίας.

22

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10. Ἰανουαρίου 1874. Πέμπτη.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν μὲ τὸ ἀτμόπλοιο σᾶς ἔστειλα γράμμα, τὸ ὁποῖον πιστεύω νὰ ἐλάβετε. Ἄλλ' ἀπάντησίν σας δὲν ἔλαβα ποσῶς. Τώρα, ἂν μοῦ

γράψετε με αὐτὸ τὸ ἀτμόπλοιο πληροφορήσατέ με, ἂν ἐλάβετε τὸ γράμμα μου ἐκεῖνο.

Ἐπίσης τέσσαρας φορές ἕως τώρα ἔστειλα ἐφημερίδας μετὰ τὸ Ταχυδρομεῖον ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Γεωργάκη. Γράψατέ με ἂν ἔρχονται, διὰ νὰ στείλω καὶ ἄλλας. Σᾶς ἀσπάζομαι, φιλῶν τὴν χεῖρα ὑμῶν καὶ τῆς μητρὸς μου.

Ἀλέξανδρος

23

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Φεβρουαρίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Μὲ τὸ τελευταῖον ἀτμόπλοιο δὲν σᾶς ἔστειλα γράμμα, διότι δὲν εὔρον ἐπιβάτην τινὰ εἰς ὃν νὰ τὸ δώσω. Τὰ δὲ ταχυδρομεῖα τῆς ξηρᾶς ἦσαν πρὸ πολλοῦ διακεκομμένα, ἔνεκα τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος, ὅστις ἐμάστισεν ἐφέτος τὴν Στερεάν· ὡς καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας εἶχομεν δις ἢ τρις ἄφθονον χιόνα καὶ ψῦχος ὑπερβολικόν. Δὲν ἔλαβον δὲ καὶ ἐγὼ ἐπιστολὴν σας διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἦλθεν ὁ θεῖος Μωραΐτης, ὅστις ἄξιζε διὰ δέκα ἐπιστολάς, καὶ τὸν ἀπηλάυσαμεν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Ἦλθε δὲ καὶ ἡ θεῖα Ἀλεξανδρῶ τοῦ Ἀλογάκη, ἣτις ἤξιζε διὰ δέκα ἐφημερίδας, διότι μᾶς εἶπε τὰ νέα ὅλα τῆς Σκιάθου, ἐπίσημα καὶ ἀνέκδοτα.

Ὁ θεῖός μου Μωραΐτης ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἄγ(ιον) Χαλκίδος, καὶ πιστεύω ὅτι θὰ τελειώσῃ ἤδη καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις. Πιστεύω δὲ λέγω ὅχι διότι ὑπεσχέθη νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἔγγραφο, ἂν καὶ τὸ ὑπεσχέθη, ἀλλὰ διότι

ἤλλαξεν ἡ πολιτικὴ, καὶ διὰ τοῦτο θὰ φυλάξῃ τὴν ὑπόσχεσίν του αὐτὴν τὴν φοράν. -

Παρέλειψα δὲ νὰ σᾶς γράψω ὅτι ἔλαβα μετὰ τὸν Δημ. Αποστόλου τὴν ἐπιστολὴν σας καὶ μίαν φανέλλαν, καθὼς καὶ δύο ἄλλας ἐπιστολάς (τὴν μίαν τοῦ ἀδελφοῦ Γεωργάκη), διὰ μέσου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χαλκίδος.

Σᾶς ἀσπάζομαι τὴν χεῖρα. Μῆτέρ μου, σοῦ φιλῶ τὴν δεξιάν.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαῦ Ἀδαμαντίου

24

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 21 Φεβρουαρίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου ἐπιστολήν σας, καὶ ἐχάρην μαθὼν τὴν ἀνάκλησίν σας εἰς τὴν ἐνορίαν. Ὁ θεῖός μου Κωνστ. Πρωτοπαπᾶ ἐχειροτονήθη διάκονος τὸ παρελθὸν Σάββατον, καὶ τὴν Κυριακὴν ἱερεὺς.

Ὁ Κύριος Γεώρ. Μανουῖσος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχα δώσει πρὸ πολλοῦ τὴν συστατικὴν τοῦ κ. Σταγειρίτου, μ' ἐπροσκάλεσε προχθὲς καὶ μ' ἀνεκοίνωσεν ὅτι μὲ παραλαμβάνει ἐντὸς τοῦ καταστήματος ὡς βοηθὸν εἰς τὴν διδασκαλίαν. Κατ' αὐτὰς λοιπὸν μέλλω νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ κατάστημα. Καὶ μισθὸν μὲν δὲν θὰ μὲ δίδῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ θὰ τρέφωμαι καὶ θὰ ἐνδύωμαι ἐκ τοῦ καταστήματος.

Ὁ σεβαστός μοι θεῖος Κωνστ. Μωραΐτης εἶναι ἐνορκος εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸ Κακουροδικεῖον ἤρχισε τὰς ἐργασίας του προχθὲς Δευτέραν. Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι θὰ ἔλθῃ.

Ἀσπάζομαι ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους.

Καταφιλῶ τὴν δεξιὰν ὑμῶν καὶ τῆς μητρὸς μου

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπᾶ Ἀδαμαντίου

25

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον καὶ τὴν ἀπὸ 10 τρέχοντος) μ(ηνός) ἐπιστολήν σας μὲ τὴν ἀπροσδόκητον λυπηρὰν ἀγγελίαν. Ὁ καϋμένος ὁ Σωτήριος ἐλυπήθη πολὺ, καθὼς καὶ ἐγώ.

Μὲ τὸ προχθεσινὸν ἀτμόπλοιοι σᾶς εἶχα γράψῃ ἀπὸ 6 ἢ 7 Μαρτίου. Ἔδωκα δὲ τὴν ἐπιστολήν μου εἰς ἕνα κάποιον Σκοπελίτην, Ἀδάμον μαχαιρᾶν, ἀλλ' ὡς φαίνεται ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἠμέλησε νὰ τὴν δώσῃ εἰς τρίτον τινά, καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὴν ἐλάβετε. Σᾶς ἔγραφα δὲ δι' αὐτῆς ἐν περιλήψει, ὅτι ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σας μὲ τὰ δύο δεκάδραχμα, καὶ ὅτι ὁ κύριος Μανουῖσος δὲν μὲ ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ κατάστημά του, ἀλλὰ θὰ μὲ λάβῃ ἀργότερα.

Τὸ ἐγκλειστον γράμμα νὰ τὸ δώσετε εἰς τὴν ἐπιγραφομένην.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιὰν σας, ἐπίσης καὶ τὴν ἰδικὴν σας, καλὴ μου μητέρα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Μαρτίου 1874

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξ. Παπαῖ Ἀδαμαντίου

Καὶ καλὸν Πάσχα.

26

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ἀπριλίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Χριστὸς ἀνέστη.

Ἔλαβα τὸ γράμμα σας ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν γαμβρὸν τοῦ Καραπιπέρη. Ὡσαύτως ἔλαβα ἀπὸ τὸν ἴδιον δραχμὰς 20 καὶ λ. τόσα, καθὼς εἶναι σημειωμένα εἰς τὴν ἐπιστολήν. Ὁμοίως καὶ ἓνα καλάθιον μὲ ἀυγὰ κόκκινα, 36.

Αἰ ἔορται τοῦ Πάσχα ἀπέρασαν πολὺ αἰσιῶς καὶ ἡσύχως δι' ἐμέ. Ἄμποτε δὲ νὰ ἀπέρασαν καὶ διὰ σᾶς ἀκόμη αἰσιώτερα καὶ εὐτυχέστερα.

Ὁ Κύριος Ν. Ι. Νικολαΐδης μοι εἶπε περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐν Σκιάθῳ διδασκάλου τοῦ Ἑλλ. Σχολείου, ὅτι ὠμίλησεν εἰς τὸν κ. Πανταζῆν διὰ σέ. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Κύριος Δουλίδης μοι εἶπεν ἀυθορμήτως, ὅτι θὰ ὀμιλήσῃ, καὶ ὠμίλησε τῷ ὄντι τὸ παρελθὸν Μέγα Σάββατον, καὶ πάλιν δὲ πιστεύω ὅτι θὰ ὀμιλήσῃ. Ὁ Κύριος Πανταζῆς λέγει ὅτι σᾶς ἐνθυμεῖται ἀλλ' ἡ μόνη δυσκολία τὴν ὁποίαν ἀπαντᾷ εἶναι ἡ ἔλλειψις τοῦ πτυχίου. Ἐν γένει δὲ τὰ αἰσθήματα τοῦ κ. Δουλίδου μ' ἐφάνησαν πολὺ εὐγενῆ. Ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, εἴτε ἐπιτύχη εἴτε ἀποτύχη, θὰ εἶμαι εὐγνώμων πρὸς αὐτὸν διαπαντός. Γράψατε, ἂν τὸ κρίνετε εὐλογον, πρὸς αὐτὸν ἓνα γράμμα εὐχαριστήριον συγχρόνως καὶ παρακλητικόν. Γράψατε δὲ καὶ εἰς τὸν κ. Πανταζῆν, ἴσως καὶ κατορθωθῇ τὸ πρᾶγμα.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας, ὁμοίως καὶ τὴν ἰδικήν σου, μῆτέρ μου.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξ. Παπαῖ Ἀδαμαντίου

27

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Ἀπριλίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην μίαν ἐπιστολήν σας παρὰ τοῦ Νικολάου Παπαῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐν ὑποκάμισον παρὰ τῆς κυρίας Ἀγγελικῆς τοῦ καπετὰν Κοτζίᾳ.

Ὁ θεῖός μου Κωνσταντῖνος ἐκκληρώθη καὶ πάλιν ἔνορκος διὰ τὰς Ἀθήνας.

Τὴν 27. δὲ Ἀπριλίου ἀρχίζουν αἱ συνεδριάσεις τοῦ Κακουργοδικείου. Ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ ἔλθῃ, ἀφοῦ τὴν 12 Μαΐου παραλαμβάνει τὴν ἀρχήν.

Τώρα δὲ σᾶς πληροφορῶ ὅτι τὰ μὲν μαθήματα ἡμῶν λήγουσι τὴν 10. Μαΐου, αἱ δὲ ἐξετάσεις ἀρχονται ἴσως τὴν 1. Ἰουλίου, κατόπιν τῶν ἄλλων τάξεων. Ἀλλ' ἕως τότε εἶναι τρεῖς μῆνες σχεδὸν (διότι μόλις μέχρι τῶν μέσων Ἰουλίου θὰ τελειώσουν αἱ ἐξετάσεις). Ὡστε ἐὰν πρέπη νὰ μείνω τώρα διὰ νὰ ἐξετασθῶ, θέλω πολλὰ χρήματα ἀκόμη, ἕως ἑκατὸν δραχμάς. Διότι δυστυχῶς ἢ εἰς τοῦ κ. Μανούσου εἰσόδός μου δὲν ἐπραγματοποιήθη, καὶ ἀλλαχοῦ δὲν ἠτύχησα νὰ εὔρω πόρον τινά. Ἐντρέπομαι δὲ παραπολὺ καὶ τὸν Σωτηράκη, ὅστις μόνος του πληρώνει τὸ διπλοῦν ἐνοίκιον. Χρεωστῶ δὲ καὶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου μ' ἐσύστησεν ὁ θεῖός μου, περὶ τὰς δεκαπέντε δραχμάς ἀπὸ τὴν 20. Μαρτίου μέχρι σήμερον.

Ὅθεν ἂν θέλετε νὰ πάρω τώρα τὸ ἀπολυτήριο διὰ καλλίτερα, πρέπει νὰ μοῦ οικονομήσετε λεπτά. Ἄλλως θὰ ἔλθω τὴν 19. Μαΐου ἀναβάλλον διὰ τὸ φθινόπωρον τὰς ἀπολυτηρίους μου ἐξετάσεις. Ἀλλὰ καὶ πάλιν χρειάζομαι τοῦλάχιστον 30 δραχμάς νὰ μοὶ στείλετε, διὰ τὸν ναῦλον καὶ τᾶλλά μου ἔξοδα, καὶ χωριστὰ ὅσα χρεωστῶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Αὐτὰ εἶναι τὰ σκληρὰ ἀλλὰ καὶ τὰ ἀληθῆ, ἅτινα κάλλιον ἐμοῦ γνωρίζετε. - Εἰπέτε εἰς τὴν Ἀλεξάνδραν τοῦ Ἀλογάκη χαιρετίσματα παρὰ τῆς κυρᾶς Εὐαγγελῆς, καὶ ὅτι ἡ δουλειὰ τῆς ἐτελείωσε καὶ ἀπεστάλησαν τὰ ἔγγραφα τῆς εἰς Σκίαθον πρὸ πολλοῦ, καὶ ἂν ἔλαβε τὰ χρήματα, ὅσα τῆς ἐστάλησαν διὰ τὴν Λαμπρὴν. Προσέτι δὲ εἰπέτε τῆς νὰ φροντίσῃ νὰ στείλῃ ἐκεῖνο ὅπου τῆς ἐπαράγγειλεν ἡ κυρὰ Εὐαγγελή, ἂν τὸ ἐτελείωσεν ἕως τώρα.

Εἰπέτε τῆς θείας Κυράννας ἀσπασμούς ἐκ μέρους τοῦ συγγενοῦς τῆς Μελισταγῆ.

Σᾶς κατασπάζομαι τὴν δεξιάν.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαῦ Ἀδαμαντίου

Πρὸς τὴν μητέρα μου

Μάννα μου, ἐγῶμαι τ' ἄμοιρο, τὸ σκοτεινὸ τρυγόνι,
ὅπου τὸ δέρνει ὁ ἄνεμος, βροχὴ ποῦ τὸ πληγώνει.
Τὸ δόλιο! ὅπου κι' ἂν στραφῆ, κι' ἀφ' ὅπου κι' ἂν περάσῃ,

δὲ βρίσκει πέτρα νὰ σταθῆ, κλωνάρι νὰ πλαγιάσῃ.

Ἐγὼ βαρκοῦλα μοναχὴ, βαρκοῦλ' ἀποδαρμένη
μέσα σὲ πέλαγο ἀνοιχτό, σὲ θάλασσ' ἀφρισμένη,
παλαίβω μὲ τὰ κύματα, χωρὶς πανί, τιμόνι
κι' ἄλλη δὲν ἔχω ἄγκουρα πλὴν τὴν εὐχή σου μόνη.

Στὴν ἀγκαλιὰ σου τὴ γλυκειά, μανοῦλά μου,
ν' ἀράξω μὲς τὸ βαθὺ τὸ πέλαγο αὐτὸ περιχοῦ βουλιάξω.
Μανοῦλά μου, ἤθελα νὰ πάω, νὰ φύγω, νὰ μισέψω,
τοῦ ροιζικοῦ μου ἀπὸ μακρὰ τὴ θύρα ν' ἀγναντέψω.

Στὸ θλιβερὸ βασίλειο τῆς Μοίρας νὰ πατήσω,
κ' ἐκεῖ νὰ βρῶ τὴ μοῖρά μου καὶ νὰ τὴν ἐρωτήσω.
Νὰ τῆς εἰπῶ· εἶναι πολλά, σκληρὰ τὰ βάσανά μου,
ὡσὰν τὸ δίχτυ ποῦ σφαλνᾷ θάλασσα φύκια κι' ἄμμο·
εἶναι κ' ἡ τύχη μου σκληρὴ, σὰν τὴ ψυχὴ τὴ μαύρη,
π' ἀρνήσθηκε τὴν Παναγιά, κι' ὀπώλεος δὲν θαῦρη.

Κ' ἐκείνη μ' ἀποκρίθηκε κι' ἐκείνη ἀπελογήθη·
«ἦτον ἀνήλιαστη, ἄτυχε, ἡ μέρα ποῦ γεννήθης·
ἄλλοι ἐπῆραν τὸν ἀνθὸ καὶ σὺ τὴ ρίζα πῆρες·
ὄντας σὲ ἔπλασ' ὁ θεὸς δὲν εἶχεν ἄλλαις μοίραις».

28

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Αὐγούστου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐφθασα χθὲς τὸ ἑσπέρας αἰσιῶς· εἶμαι πολὺ ὑγιῆς. Ἀκόμη δὲν ἐπῆγα
πουθενά, οὐδὲ ἕκαμα τίποτε. Ἐμείνα προσωρινῶς εἰς τοῦ Σωτηράκη, ὅστις
εἶναι ὑγιῆς καὶ σᾶς ἀσπάζεται. -

Μέσα εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ἡ κυρὰ Ἑλένη, ἡ γυναικαδέλφη τοῦ Ἰω. Χατζῆ
Σταματίου, μοὶ ἔδωκεν ἓν σφάντζικο, τὸ ὁποῖον σᾶς ἐχρεώσται, καθὼς μοὶ
εἶπεν. -

Ἀσπασμοὺς πολλοὺς εἰς ὄλους. Σᾶς ἀσπάζομαι καὶ εἰμὶ

ὁ υἱὸς Σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

29

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σᾶς ἔγραψα ἀπὸ 29 Αὐγούστου ἅμα φθάσας ἑνταῦθα.

Εἰς τοῦ κ. Μανούσου ὑπήγα τὴν 30ὴν καὶ ἔδειξα αὐτῷ τὴν συστατικὴν τοῦ κ. Σταγειρίτου. Μοὶ ἀπήντησε δὲ ὅτι πρέπει νὰ περιμείνω μέχρι οὗ μὲ εἰδοποίησι κ.τ.λ. Ὅθεν περιμένω τώρα.

Αἱ ἐξετάσεις μου ἤρχισαν χθὲς Τετάρτην. Ἐξακολουθοῦν δὲ σήμερον καὶ θὰ τελειώσουν ἴσως μέχρι τοῦ Σαββάτου. Ἔως τώρα πηγαίνω καλά.

Λάβετε παρὰ τοῦ κ. Αἰγιαλείδου ἓν καλυμμαύχιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσα δραχμὰς 5,80.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς φιλάτης μητρὸς μου,

Ὁ υἱὸς Σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

[Σημείωσι τοῦ Παπαδιαμάντη κοντὰ στὴ διεύθυνση:] μὲ ἓν καλυμμαῦχι.

30

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σας καὶ ἓν ὑποκάμισον ἀπὸ τὴν ἐξαδέλφην μου Χαρίκλειαν.

Αἱ ἐξετάσεις μου ἐτελείωσαν τὴν Δευτέραν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, 7βρίου 9. Προχθὲς τὴν Τρίτην ἐπῆρα τὸ ἀπολυτήριόν μου, μὲ βαθμὸν καλῶς. Ἀκόμη δὲν ἐπῆγα νὰ ἐγγραφῶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Σαλεύω δὲ μεταξὺ θεολογίας καὶ φιλοσοφίας, καὶ καλὸν ἦτο νὰ ἔχω τὴν γνώμην σας· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ προθεσμία τῶν ἐγγραφῶν τελειώνει τὴν προσεχῆ Τετάρτην καὶ δὲν θὰ προλάβω ἕως τότε νὰ λάβω γράμμα σας. Θὰ ὑπάγω λοιπὸν τὴν Δευτέραν νὰ ἐγγραφῶ εἰς ὅποιαν τῶν δύο σχολῶν μὲ φωτίσει ὁ Θεός.

Ἐκείνην τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἐστείλατε περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου μὲ τὸ ἓν αὐτῇ 10δραχμον κλπ. τὴν ἔλαβε ὁ Σωτήρης. Ἀλλὰ δὲν μᾶς εἰδοποίησεν ἐγγράφως ὁ κύριος Σωτήρης νὰ τὸ ἠξεύρωμεν.

Ὁ Δ. Παπαϊωάννου εἶναι Ἑλληνοδιδάσκαλος εἰς ἓν τῶν ἑνταῦθα

σχολαρχείων καὶ σᾶς ἀσπάζεται μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας του.

Δότε τὸ ἐσώκλειστον ἐπιδοτήριον εἰς τὸν Ἀντώνιον Δεληγεώργην.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας· ὁμοίως καὶ τὴν τῆς μητρός.

Σᾶς ἀσπάζεται καὶ ὁ Σωτήριος.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

Ἀπὸ χθὲς ἤρχισα νὰ παραδίδω μάθημα εἰς τὸν Δημητράκην, υἱὸν τοῦ ἐκ Γλώσσης Βουλευτοῦ Γεωργιάδου, ἀντὶ δραχ(μῶν) 25 κατὰ μῆνα. Ὡστε περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου θὰ λάβω χρήματα... ἀλλὰ τώρα τὸ χαρτσιλῆκί μου ἐσώθη...

31

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 2 Ὀκτωβρίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὰς ἀπὸ 22 καὶ 25 Σεπτεμβρίου ἐπιστολάς σας μετὰ τοῦ δεκαδράχμου, κτλ.

Ὁ κ. Νικολαΐδης οὐδόλως φαίνεται εὐδιάθετος νὰ παύσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸν Δ. Μ. διὰ νὰ διορίσῃ ἄλλον τινά, διότι καὶ ὁ συνάδελφός του δὲν εἶναι σύμφωνος εἰς τοῦτο. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εὐρίσκονται οἱ ἄνθρωποι

εἰς δεινὴν θέσιν ἔνεκα τῶν πολλῶν καὶ ἀντιφατικῶν ἀπαιτήσεων. Ὡστε εἰς ἀκατάλληλον ὥραν ἐπαρουσιάσαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἰδικὴν μας.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐθαύμασα, ὅταν ἀνέγνωσα ὅσα μοὶ γράφει ὁ ἀδελφός μου Γεωργάκης. Παρητήθη, λέγει, ἀπὸ τὴν Δημαρχίαν, διότι τοῦ δίδουν 30 δραχμάς τὸν μῆνα καὶ τ.λ. Ἐὰν αὐτὸς μόνον ὁ λόγος τὸν ἔκαμε νὰ παραιτηθῇ, ἠδύνατο νὰ μείνῃ. Ἦθελα οὔτε ἐγὼ οὔτε ὁ ἀδελφός μου, οὔτε κανεὶς ἐκ τῶν ἰδικῶν μου νὰ μὴ πλησιάζῃ εἰς τὴν Δημαρχίαν, Δημαρχίαν κομματικὴν. Διότι εὐρίσκεται κανεὶς μεταξὺ τοῦ φθόνου τῶν μὲν καὶ τῆς κακολογίας τῶν δέ. Ἄν, αὐτὰ σκεπτόμενος, δὲν θέλῃ νὰ πηγαίῃ καὶ ὁ Γ(εώργιος), ἄς μὴ πηγαίῃ. Ὅχι ὅμως διὰ τὰς 30 δραχμάς. Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα συνειθισμένοι μὲ τὰ πολλά, ἄς ὠφεληθῶνται καὶ ὁ δυστυχῆς θεῖός μας, ὅστις χρεωστῆί τόσα χρήματα...

Ἀλλὰ τάχα, καὶ ἂν παραιτηθῇ ὁ Γ(εώργιος) ἀπὸ τὴν Δημαρχίαν, εἶναι ἀνάγκη νὰ παύσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ διορισθῶμεν ἡμεῖς; Δὲν εἴμεθα

ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, οἵτινες πρὸ ἕξ ἐτῶν κατακρίναμεν ἄλλους, διότι ἔκαμον ὅ,τι καὶ ἡμεῖς τώρα ζητοῦμεν νὰ κάμωμεν; Ἄλλοι ἦσαν οἱ νόμοι τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς τιμιότητος τότε, καὶ ἄλλοι εἶναι σήμερον; Ἡ ἄλλοι ἦσαν δι' ἐκείνους καὶ ἄλλοι δι' ἡμᾶς; Ἄς μὴ κάμωμέν τι διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δώσωμεν ἀφορμὴν εἰς ἄλλους νὰ μᾶς κατακρίνουν, ἃς μείνωμεν εἰς τὴν ἔντιμον πενίαν μας, διὰ νὰ μᾶς βοηθῆ καὶ ὁ Θεός. Ὁ Γεώργιος εἶναι νέος καὶ ἔχει στάδιον νὰ διατρέξῃ. Ἄς μὴ βιάζηται.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν Σας, καὶ σοῦ, μητέρα.

Ὁ υἱός Σας

Ἀλέξανδρος

(Ἐνεγράφην φοιτητῆς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς.)

32

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 ὀβριου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν τελευταίαν ἐπιστολὴν σας μὲ τὸ δεκάδραχμον παρὰ τοῦ Καμπαΐλια. Ἔλαβον καὶ τὸ καλάθιον παρὰ τοῦ Νικολάου Μωραΐτου. Ἔμαθον δὲ ὅτι προεχειρίσθητε ἐσχάτως πνευματικὸς καὶ ἐπίτροπος ἐπισκοπικός, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρω ὑμῖν.

Εἶμαι ὑγιῆς καὶ σᾶς ἀσπάζομαι

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

33

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ὀκτωβριου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἀπὸ 16. τοῦ λήγ(οντος) Ὀκτωβριου σᾶς ἔγραψα διὰ τοῦ Κωνστ. Λητοῖδου. Δὲν ἔλαβα ὅμως ἀπάντησίν σας οὔτε διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου, μὴ ἐλθόντος ἐπιβάτου τινὸς ἐκ Σκιάθου, οὔτε ταχυδρομικῶς. Πολὺ λυποῦμαι διὰ τοῦτο, διότι συνειθισμένος εἶμαι νὰ λαμβάνω γράμμα σας.

Ἀπὸ τῆς προχθὲς Κυριακῆς μὲ ἐκάλεσεν ὁ Παπαῖ Γεράσιμος καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι

ἐπιθυμῆι νὰ τοῦ κάμνω μάθημα, ἀντὶ 15δράχμου ἀμοιβῆς. Ἔχω λοιπὸν τῶρα δύο προγυμνάσεις, αἵτινες μοὶ δίδουσιν ἐν συνόλῳ τεσσαράκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Δὲν ἤξεύρω ἂν ἡ θεία Πρόνοια ἀμέσως ἐνέπνευσε τὸν παπᾶ Γεράσιμον ἵνα λάβῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἢ ἂν μετεχειρίσθῃ ἄγγελόν τινα πρὸς τοῦτο. Ἄν γνωρίζῃς σὺ τὸν ἄγγελον τοῦτον, μητέρα μου, εἰπέ τῷ ὅτι εἶμαι ἀφωσιωμένος πρὸς αὐτόν, ὡς πρὸς ἄγγελον προστάτην μου.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

34

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Νοεμβρίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 3. το. μ. ἐπιστολήν σας, καὶ δραχμὰς 11,70/οο. Ἄλλην ἐπιστολήν σας δὲν εἶχα λάβει κατ' αὐτάς. Δὲν ὑπῆγα δέ ποτε νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Σ(εβασμιώτατον) Ἀρχιεπίσκοπον, διότι καὶ καιρὸς ἀρκετὸς δὲν μοῦ μένει, καὶ βαρύνομαι ἄνευ λόγου νὰ κρούω τὰς θύρας τῶν μεγάλων. Πέρυσι προσῆλθον πρὸς αὐτὸν ὀλίγας φορὰς, διότι εἶχα αἰτίαν νὰ προσέρχωμαι. Ἐν τούτοις θέλω ξεκλέψῃ μίαν ὥραν, ὅποτεν τύχω εὐκαιρίας, διὰ νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ καὶ ζητήσω τὴν εὐλογίαν του. -

Τσοράπια δὲν μοὶ ἔφευρον ὁ Νικολάκης τοῦ Μωραΐτη, ἂν καὶ τὸν εἶδα εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφότου ἦλθε. Δὲν μοὶ γράφετε δὲ ἂν τὰ ἐν λόγῳ τσοράπια ἐδώκατε εἰς αὐτὸν τότε ὁμοῦ μὲ τὸ καλάθιον, καὶ διατὶ τότε δὲν μοὶ ἐγράφετε τοῦτο. -

Ἡ κυρὰ Εὐαγγελὴ ἡ οἰκοδέσποινά μας μοὶ λέγει ὅτι διεύθυνε πρὸς ὑμᾶς διὰ τοῦ Κωνστ. Λητοῖδου ἐν γράμμα πρὸς τὴν Ἀλεξανδρῶ Ἀλογάκη, εἰς τὸ ὅποιον τῆς ἐξηγεῖτο διὰ μίαν ὑπόθεσιν ὑφαντικὴν καὶ περὶ ἐνωτίων κτλ. Γράψατέ μοι ἂν ἔλαβεν ἡ Ἀλεξανδρῶ τοιοῦτον γράμμα καὶ διατὶ δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν κυρὰν Εὐαγγελήν. -

Τὴν δεξιάν σας κατασπάζομαι. Ὅμοίως καὶ τὴν σὴν, μητέρα μου, καὶ τὴν σὴν, γηραιά μου μάμμη.

Μένω

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος Παπαδαμαντίου

35

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 9βρίου 1874.

Σεβαστέ μοι, πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 17 Νοεμβρίου ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργίου. Τὰ τσοράπια περὶ ὧν μοι εἶχατε γράψει τὰ ἔλαβα ἀπὸ τὸν Νικολάκην

τοῦ Σινιοροῦ ἐσχάτως. Τὰ χαιρετίσματα τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργίου τὰ εἶπα εἰς ὅσους μοι ἔγραφε. Καὶ αὐτοὶ τὸν ἀντασπάζονται.

Σᾶς φιλῶ τὴν δεξιάν· ὁμοίως καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου.

Ὁ υἱός σας,

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

36

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 12 Δεκεμβρίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Μὲ τὸ τελευταῖον ἀτμόπλοιον δὲν εἶχον ἐπιστολὴν σας, καὶ οὔτε ταχυδρομικῶς ἔλαβον τοιαύτην. Πολὺ μὲ κακοφαίνεται τοῦτο, ἐνῶ ἠδύνασθε νὰ μοι γράψητε ἐγκλείστως διὰ τοῦ Νικολαΐδου ἢ τοῦ Ἀρχιερέως μας, κτλ. Εἶναι εἰκοσιδύω ἡμέραι ἀφότου ἔλαβον μίαν ἐπιστολὴν γεγραμμένην διὰ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργίου, καὶ ἔκτοτε ἄλλην δὲν ἔλαβον. Ἐγὼ ὅμως σᾶς ἀπήντησα διὰ τοῦ Νικολάου Ἰ. Ἀποστόλη. -

Κατὰ τᾶλλα εἶμαι πολὺ καλά.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος Παπαδαμαντίου

Προχθὲς ἐπεσκέφθην τὸν Σ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ δὲν εἶχεν ἐπιστολὴν δι' ἐμέ.

37

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Δεκεμβρίου 1874.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἀπὸ 15 τοῦ λήγοντος ἐπιστολήν σας ἔλαβον. Τὴν δὲ ἀπὸ α'. τοῦ αὐτοῦ δὲν τὴν εἶχα λάβει ὅτε σᾶς ἔγραφον τὴν ἀπὸ 12 ἐπιστολήν μου, τὴν ἔλαβον δὲ μετὰ τοῦ ἐγκλείστου ἐν αὐτῇ δεκαδράχμου μόλις τὴν 15ην τοῦ αὐτοῦ, ἤτοι μετὰ 14 ἡμέρας ἀφότου ἐγράφη.

Ἐπεύχομαι ὑμῖν νὰ διέλθητε τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας καὶ τὸ ἀνατέλλον σωτήριο ἐτος 1875 ἐν ὑγιείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ.

Τὴν δεξιάν σας κατασπάζομαι ὁμοίως καὶ τὴν σὴν, μητέρα μου. -

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

38

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ἰανουαρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 29 τοῦ λήξαντος Δεκεμβρίου ἐπιστολήν τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργίου, τὴν γραφεῖσαν ἐν ἀπουσίᾳ ὑμῶν εἰς ἁγ. Χαράλαμπον, κτλ. καὶ ἐχάρην διὰ τὴν ὑγιειάν σας. Καὶ ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὑγιαίνω χάριτι θεία.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας ὡς καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου.

Ὁ υἱός σας

Ἀλεξ. Παπαδαμαντίου

39

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Ἰανουαρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 12 τρ. μ. ἐπιστολήν σας μετὰ τοῦ δεκαδράχμου γραμματίου.

Ἀπὸ τῆς 9ης Ἰανουαρίου ἔγραψα ὑμῖν διὰ τοῦ Εὐτυχοῦς τοῦ Παυλίνῃ, καὶ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ εἰμι διατί ἄρα δὲν ἐλάβετε τὸ γράμμα μου.

Ἀσπάζομαι δὲ ἤδη τὴν ὑμετέραν δεξιάν,

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

40

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 6 Φεβρουαρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Προχθὲς μὲ τὸ ἀτμόπλοιον εἶχον γράμμα σας, καθὼς ἔμαθα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔλαβον ἀκόμη. Τοῦτο δὲ διότι τὴν Παπαδοπούλαιναν, εἰς ἣν τὸ ἐδώκατε, ἐγὼ μὲν προσωπικῶς δὲν ηὐτύχησα νὰ τὴν ἐνταμώσω, αὐτὴ δὲ εἰς τρίτους, οἵτινες τὴν ἐντάμωσαν, δὲν ἠθέλησεν ἐξ ἰδιοτροπίας νὰ δώσῃ τὸ γράμμα, λέγουσα ὅτι πρέπει νὰ μοὶ τὸ ἐγχειρίσῃ ἀπ' εὐθείας, διὰ νὰ τὴν συστήσω εἰς τὸ Ὑπουργεῖον (!!!) καὶ κατορθώσω νὰ τῆς ἐβγάλουν σύνταξιν(;), ἔνεκα τῶν ἐκδουλεύσεων βεβαίως, τὰς ὁποίας ἔχει προσφέρει εἰς τὸ ἔθνος.

Ταῦτα λοιπόν, καὶ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας ὡς καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

41

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Φεβρουαρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἀπὸ 9 τρ. μ. ἐπιστολὴν σας ἔλαβον, μετὰ τῶν 55,10/00 δραχμῶν, ἐξ ὧν τὰς 30 ἔδωκα εἰς τὸν ἄγ. Χαλκίδος μετὰ τοῦ ἐγγράφου. Ὁμολογῶ δὲ ὅτι δὲν ἐννόησα τὰς 15 δρ. τὰς ἀποστελλομένας ὡς ἀντίτιμον δύο βιβλίων τῆς ὑπηρεσίας, διότι δὲν ἐξεύρω ἀπὸ ποῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τίνος προϋπολογισμοῦ πληρώνονται τὰ βιβλία αὐτά, καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν ὑπηρεσία, ἣτις ἐκδίδει τὸ πολὺ μίαν δωδεκάδα ἐγγράφων κατ' ἔτος καὶ ἣτις δὲν ἀποφέρει κανέν εἰσόδημα, νὰ ἔχη ἀνάγκην ἀπὸ δύο βιβλία τῆς ὑπηρεσίας ἀξίας 15 δραχμῶν, καὶ μάλιστα τὰ βιβλία ταῦτα νὰ εἶναι ἀγιασμένα καὶ μονογραφημένα ἀπὸ τὸν Καμπάνην. Ἄλλ' αὐτὰ ἅς τὰ ἀφήσωμεν.

Τὸ καπέλλον τοῦ Γεωργίου θὰ τὸ στείλω, ἅμα τυχούσης εὐκαιρίας, ἴσως μὲ τὸ προσεχὲς ἀτμόπλοιον. Διότι μὲ τὸ σημερινὸν δὲν ἐντάμωσα κανένα

ταξειδιώτην διὰ Σκίαθον. -

Τῆς ἐπιστολῆς σας τῆς μὲ τὴν Καβαλογήναν ἀποσταλείσης παρακαλῶ νὰ μοὶ σημειώσητε περίληψιν ἢ τὸ ἀντίγραφον, ἐπειδὴ δὲν κατωρθώθη νὰ τὴν λάβω. -

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας, ὁμοίως καὶ τὴν σὴν, μητέρα μου. -

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

42

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 6 Μαρτίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἀπὸ 20 τοῦ λήξαντος Φεβρουαρίου ἔγραψα ὑμῖν ταχυδρομικῶς, ὅτι 25 ἔλαβον τὰς 55 δρ. παρὰ τοῦ Ἀργ. Θ. Ἰωάννου, ὅτι ἔδωκα τὰς 30 εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ὅτι, ἅμα τυχούσης εὐκαιρίας, ἤθελον στείλῃ τὸ καπέλλον τοῦ Γεωργίου, ἐνέκλειον δὲ καὶ σημειώσιν τῆς παραλαβῆς τῶν 30. δραχ. ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἄγνοῶ ἂν ἐλάβετε τὴν ἐπιστολήν μου, διότι ἀπάντησίν σας δὲν ἔλαβον ἀκόμη.

Ἦδη, ἂν σήμερον ἐπέστρεψεν ὁ Δημήτριος Ἀποστόλου ἐκ τοῦ εἰς Σῦρον ταξειδίου του, καὶ ἀναβῆ ἑπάνω, θὰ σᾶς ἀποστείλω δι' αὐτοῦ τὸ καπέλλον τοῦ Γεωργίου. Ἄν ὄχι, παρακαλῶ τὸν Γεώργιον νὰ μὲ συγχωρήσῃ, καὶ διὰ τοῦ προσεχοῦς ἀτμοπλοίου θέλω τῷ στείλῃ τὸ καπέλλον.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας, ὡς καὶ τὴν τῆς καλῆς μου μητρός. -

Ὁ υἱός σας

Ἀλεξ. Παπαδαμαντίου

43

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Μαρτίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 9 Μαρτίου ἐπιστολήν σας καὶ τὸ δεκάδραχμον.

Προχθὲς μὲ τὸν Δημ. Ἀποστόλου σᾶς εἶχα δύο γράμματα τῆς αὐτῆς

ἡμερομηνίας· τὸ ἐν πρὸς ὑμᾶς, τὸ ἕτερον πρὸς τὸν Γεώργιον ἐπὶ ταχυδρομικοῦ

χάρτου ἐπὶ ποδὸς γραφέν καὶ ἀποσταλὲν εἰς Πειραιᾶ μετὰ τοῦ καπέλλου δι' ἐπίτηδες ταχυδρόμου. Δὲν μοὶ γράφετε ἂν καὶ τὰ δύο ἐλήφθησαν.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς μητρός.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

44

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Ἀπριλίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 23 Μαρτίου ἐπιστολήν σας. Εἶμαι ὑγιής. Σᾶς εὐχομαι

τὰ ἄχραντα Πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐν ὑγιείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

45

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Ἀπριλίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 6 Ἀπριλίου ἐπιστολήν σας μετὰ τοῦ καλαθίου τῶν πασχαλίων ὠν, ἅπερ καὶ διένειμα εἰς τὰ παιδιά, καθὼς μοὶ γράφετε.

Τὴν δὲ ἐπιστολήν σας τὴν ἀποσταλεῖσαν διὰ τοῦ Σ(εβασμιωτάτου) Ἀρχιερέως μετὰ τῶν 20 δραχμῶν ἀκόμη δὲν ἔλαβον. Διότι ὁ Ἀρχ. εἶναι εἰς Χαλκίδα πρὸ 15 ἡμερῶν, χάριν τοῦ Πάσχα, ὅπου καὶ ἐλήφθη. Παρήγγειλε

δὲ ἐδῶ εἰς ἓνα ἀνεψιόν του Ταγματάρχην νὰ δώσῃ εἰς τὸν Παπᾶ Γεράσιμον τὰς δραχμὰς ὅπως μοὶ τὰς ἐγχειρίσῃ. Σήμερον ἢ αὔριον τὰς λαμβάνω.

Εἰπέτε εἰς τὸν Παπᾶ Κωνσταντῆν Χρήστου ὅτι ἔλαβα τὴν εὐχετικὴν του.
Δὲν εἶδα ὅμως οὔτε τὴν πενθεράν του αὐτὰς τὰς ἡμέρας οὔτε τὸν
Παναγιώτην, διὰ νὰ συνεννοηθῶ περὶ τοῦ καλυμμαυχίου, περὶ οὗ μοὶ
γράφει. Ἄν ἡ πενθερά του θὰ μείνη ἀκόμη ἐν Πειραιεῖ (διότι ἀγνοῶ ἂν
ἀπέρχεται σήμερον), καὶ ἂν ἔχη δώσει αὐτῷ χρήματα διὰ τὸ ἀντίτιμον, τότε
θέλω ἀποστείλῃ τὸ καλυμμαύχιον διὰ τοῦ προσεχοῦς.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς ἀγαθῆς μου μητροῦς.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

46

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1ῃ Μαΐου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ἐπιστολήν σας. Σᾶς ἐγκλείω ὧδε τὴν
ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς τῶν 60 δραχμῶν.

Τὰς 20 δραχμάς τὰς ἔλαβον τὴν 24 Ἀπριλίου μόνον, δηλ. ὅτε ὁ Σ. Ἀρχ.
ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα ἐκ Χαλκίδος. Τὰς εἶχα δὲ ἐξοδεύσει ὅλας πρὶν τὰς
λάβω, τὰς ἐχρεωστοῦσα δηλ. Ὅθεν πρέπει νὰ μοὶ ἀποστείλετε καὶ ἄλλα, ἂν
εἶναι δυνατὸν ἄνω τῶν 30 δραχ. διότι θὰ ἔλθω ἴσως εἰς Σκίαθον μὲ τὸ
προσεχὲς ἀτμόπλοιον.

Σύ, Γεώργιε, σὲ παρακαλῶ, εἶπε τοῦ θείου σου νὰ ἐκδώσητε ἓνα
πιστοποιητικὸν ἰθαγενείας τοῦ Νικολ. Ἐμμ. Κοκκίνου καὶ νὰ μοὶ τὸ
ἀποστείλετε. Πλήρωσον δὲ μίαν δραχμὴν τοῦ χαρτοσήμου, καὶ ἐγὼ τὴν
λαμβάνω ἐνταῦθα.

Σᾶς ἀσπάζομαι πάντας καὶ εἰμὶ

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

47

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1875 Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐφθασα ἐνταῦθα ὑγιής· ὁ πλοῦς ἡμῶν ἦτο εὐάρεστος. Αφότου
ἐπεβιβάσθημεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον μέχρις οὗ ἐφθάσαμεν εἰς Πειραιᾶ,

σταγών βροχής δὲν ἔπεσε πλέον καὶ οὔτε τὸ ψῦχος ἦτο δοιμύ. Εὔρον τὸν Ἀλέκον εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Ἀθήναις, καὶ μετ' ὠδήγησεν εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπερ ἐνωκίασε πρὸ δύο ἡμερῶν.

Δὲν ἦτον ἀληθὲς ὅτι ὁ Ἐμμανουὴλ Ἀποστολίδης εἶχε παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὰ κανδήλια τῆς ἐκκλησίας τῶν Τρ. Ἱεραρχῶν καὶ τὰ ἀπώλεσεν ἐν Χαλκίδι. Τὰ κανδήλια εὐρίσκονται ἀκόμη ἐνταῦθα καὶ προσεχῶς θὰ ἀποσταλῶσιν.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν ὑμῶν καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλεξ. Παπαδιαμάντης

48

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 2 Ὀκτωβρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἄμα φθάσας ἐνταῦθα, τῆ 25 τοῦ λήξαντος μηνός, ἔγραψα ὑμῖν διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Νέον τι δὲν ἔχω νὰ σᾶς ἀναγγείλω ἢ ὅτι τὰ μαθήματα ἡμῶν δὲν ἤρχισαν εἰσέτι. Τὴν δὲ ἐγγραφήν μου ἀνεπέωσα τῆ 25, ὅτε ἐφθασα.

Ἀσπάζομαι πάντας

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

49

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 16 Ὀκτωβρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 7 τρ. μ. ἐπιστολήν σας καὶ ἐχάρην μαθὼν περὶ τῆς ὑγιείας σας.

Εἶδον δὲ ἐκ τῆς ὑπογραφῆς σας ὅτι προεχειρίσθητε Μ. Οἰκονόμος. Συγχαίρω ὑμῖν ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ. -

Μεταξὺ τῶν ὑποκαμίσεων μου εὔρον ἐν ὅπερ δὲν φέρει τὰ ἀρκτ(ικὰ) στοιχεῖα τοῦ ὀνόματός μου καὶ ἔχει τὸ ὀπισθεν φύλλον βραχύτερον τοῦ ἔμπροσθεν.

Βεβαίως δὲ εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργίου καὶ κατὰ λάθος ἐτέθη εἰς τὸ κιβώτιόν μου. -

Ἐλησμόνησα νὰ σᾶς γράψω προχθὲς νὰ εἴπητε τῆς θειᾶς Βράϊνας ὅτι τὸν υἱόν της Κωνσταντῖνον δὲν τὸν εὗρον ἐνταῦθα διαμένοντα εἰς Μέγαρα. Ἔδωκα τὸ γράμμα της εἰς τοὺς συστρατιώτας του ὅπως τῷ τὸ πέμψωσιν.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν ὑμῶν τε καὶ τῆς μητρὸς μου.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

Ὅμπρέλλαν διὰ τὸν Γεώργιον δὲν δύναμαι νὰ στείλω, διότι δὲν μοῦ ἔμειναν χρήματα, καὶ ἐγὼ αὐτὸς δὲ ἔχω ἀνάγκην ὀμπρέλλας.

Ὁ αὐτός.

50

Ἐν Ἀθήναις, τῇ λ'. Ὀκτωβρίου ,αωοε'.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ τῆς ιθ'. τοῦ ἤδη λήγοντος ἐπιστολὴν σας καὶ ἐχάρην πληροφορηθεὶς ἐξ αὐτῆς ὅτι ὑγιαίνετε θεία Χάριτι.

Διὰ τοῦ ταχυδρομείου δὲν ἔλαβον τὴν ἣν μοὶ ἐπαγγέλλεσθε ἐπιστολὴν, καὶ ἀγνοῶ ἂν τὴν ἐπέμψατε. Καλὸν δὲ εἶναι νὰ μὴ γράφητε πρὸς ἐμὲ ταχυδρομικῶς διὰ τοῦ κ. Γεωργιάδου, διὰ νὰ μὴ δίδωμεν βάρος εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ συνήθως μὲν γράφετέ μοι διὰ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἄν δὲ ἐνίοτε συμβαίνει νὰ μοὶ ἐπιστέλλητε ταχυδρομικῶς (ἀλλ' ἄνευ χρημάτων, ἐννοεῖται), διευθύνετε τὸ γράμμα ἀμέσως πρὸς ἐμὲ, ἐπιγράφοντες ὄχι ἀπλῶς «φοιτητὴν», ἀλλὰ «φοιτητὴν τῆς φιλοσοφ. σχολῆς», καὶ οὕτω θὰ τὸ λαμβάνω ἀσφαλῶς καὶ ταχέως. Γράφετε δὲ καὶ τὸ ὄνομα ὑφ' ἐν «Παπαδαμαντίου», διότι οὕτως εὐκολώτερα εὐρίσκεται ἡ ἐπιστολὴ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν σας, ὡς καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου, καὶ μένω.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

51

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Νοεμβρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου ἐπιστολήν σας παρὰ τοῦ Ἰωάννου Δουλίδου.
Ἔλαβον καὶ τὴν ἀπὸ 2 Νοεμβρίου μὲ τὰς 21 δραχμὰς παρὰ τοῦ Β. Χατζάκου.

Τὸ χαρτίον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔστειλεν ὁ Μανωλάκης ἀπὸ τὴν Λιβόρνον, δὲν κατῶρθωσα νὰ τὸ ἐξοφλήσω μέχρι σήμερον. Αὐτὸ ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ Τράπεζαν «Ἐνωσιν», καὶ ἐν Ἀθήναις πρέπει νὰ ἀγορασθῇ μὲ ἔκπτωσιν, διὰ νὰ ἐξοφληθῇ. Ἡ Ἰόνιος Τράπεζα δὲν μοῦ τὸ ἐπῆρεν, ἢ Πιστωτικὴ ἐπίσης. Εἶναι δὲ ἐκδεδομένον εἰς τὴν διαταγὴν Ἀλεξάνδρου τινὸς Ἰωαννίδου ἢ Γουβαννίδου, καθὼς γράφει. Τὸν Γουβαννίδην αὐτὸν τὸν εἰκονικόν, τὸν ἰδανικόν, τὸν διὰ τὸν τύπον, πρέπει νὰ εὔρεθῇ ἄνθρωπος διὰ νὰ τὸν παίξῃ, καὶ βεβαίως δὲν δύναμαι νὰ τὸν δημιουργήσω ἐγὼ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος. Ἄνευ δὲ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ τοῦ Γουβαννίδου ἢ ἐξόφλησις δὲν γίνεται. Ἄφοῦ ὁ ἀνόητος ἤθελε νὰ στείλῃ συνάλλαγμα διὰ τὴν μητέρα του, ἔπρεπε νὰ εἶπῃ εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Παπαδιαμάντη ἢ τοῦ Μωραΐτου ἢ ἄλλου τινὸς συγγενοῦς, καὶ ὄχι ἐνὸς ἀνυπάρκτου Γουβαννίδου. Ὡστόσον ἂν τὸ ἐξοφλήσω ἕως αὔριον, μεσιτεία φίλου τινός, ὅστις μοὶ ὑπεσχέθη τοῦτο, θὰ στείλω τὰ χρήματα εἰς τὴν θείαν μου μὲ τὸν Ἀλέξ. Καρπέτην, ὅστις ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς διὰ Σκίαθον. Μὲ τὸν ἴδιον θὰ στείλω καὶ τὴν ὀμπρέλλαν τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργάκη, ὃν ἀσπάζομαι σὺν ταῖς ἀδελφαῖς μου.

Ἐφημερίδας στέλλω ἀδιακόπως. Καὶ ὅτε μὲν ἐπιγράφω πρὸς τὸν θεῖόν μου, ὅτε δὲ πρὸς τὸν Γεώργιον, ὅτε δὲ πρὸς ὑμᾶς. Ἀλλὰ δις τῆς ἐβδομάδος, ποτὲ δὲν ἔλειψα. Ἄν δὲ μὲ τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ἔρχονται τακτικῶς ἢ καὶ οὐδόλως, ἐγὼ δὲν πταίω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν ὑμῶν, ὁμοίως καὶ τὴν σὴν, μῆτερ.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

52

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Νοεμβρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἔγραψα ὑμῖν διὰ τοῦ Κωνστ. Ῥήγα. Γράψατέ μοι ἂν ἐλάβετε τὴν ἐπιστολήν μου ἐκείνην, δι' ἧς σᾶς ἔγραψον ὅτι δὲν εἶχον ἐξαργυρώσει τὸ συνάλλαγμα τοῦ Μανωλάκη. Ἔλαβον δὲ μόνον μίαν ἐπιστολήν τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργίου ἀπὸ 7. Νοεμβρίου ταχυδρομικῶς.

Διὰ τοῦ κομιστοῦ τῆς παρούσης, ὅστις εἶναι ἔμπορός τις ἐρχόμενος αὐτόσε ὡς ναυλωτῆς φορτίου καυσοξύλων, σᾶς πέμπτω δραχμὰς 140, διὰ νὰ τὰς δώσητε εἰς τὴν θείαν μου Γερακούλαν. Τὸ συνάλλαγμα μοῦ τὸ ἐπῆραν διὰ 168 δραχμὰς εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν, ἐκράτησα δὲ καὶ ἐγὼ ἐν 28δραχμον, ὅπερ παρακαλῶ νὰ συμπληρώσητε.

Δὲν ἤξεύρω ἂν μοῦ ἐγράψατε κατ' αὐτὰς διὰ τοῦ ταχυδρομείου καὶ δὲν ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι καθ' ἑκάστην ἐρωτῶ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Ἄν μοι γράφητε ταχυδρομικῶς, προσθέτετε εἰς τὴν ἐπιγραφὴν «Βιβλιοπωλεῖον Σ. Κουσουλίνη», καὶ οὕτω θέλω λαμβάνει ἀσφαλῶς τὰ γράμματα ὑμῶν.

Κατασπαζόμενος τὴν δεξιὰν ὑμῶν τε καὶ τῆς μητρός μου μένω

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

53

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 27 Νοεμβρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἐσώκλειστον ἐπιστολὴν σᾶς εἶχα γράψει σήμερον, ἀλλὰ μὲ ἐγέλασεν ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἐπερίμενα σήμερον περὶ μεσημβρίαν νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας. Μὴ εὐκαιρῶν νὰ κατεβῶ εἰς Πειραιᾶ ἀναγκάζομαι νὰ ἀναβάλω τὴν ἀποστολὴν τῶν 140 δραχμῶν. Σᾶς παρακαλῶ δὲ συνάμα νὰ εἴπητε τῷ θείῳ μου τῷ Δημάρχῳ νὰ δώσω, ἂν θέλῃ, μέρος τῶν δραχμῶν τούτων εἰς τὸν Ἀλέκον, 40 - 50, καὶ διὰ τὰς λοιπὰς 90 ἢ 100 εἰπέτε καὶ τῷ κ. Ἰωαννίδῃ νὰ τὰς δώσω, ἂν θέλῃ, εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ῥαφτάκη καὶ οὗτοι ἄς πληρώσωσιν αὐτοῦ τὰς δραχμὰς ταύτας πρὸς τὸν δικαιούχον.

Ταῦτα καὶ σᾶς ἀσπάζομαι

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

54

Ἐν Ἀθήναις, 27 Νοεμβρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σήμερον σᾶς ἔγραψα καὶ ταχυδρομικῶς, ὅτι δὲν σᾶς ἀποστέλλω τὰς 140 δραχμὰς τοῦ συναλλάγματος τοῦ Μανωλάκη. Ἦδη τῇ 5ῃ ὥρᾳ μ.μ. εὐρῶν τὸν ἄνθρωπον ὅστις ἀναχωρεῖ διὰ Σκίαθον, σᾶς ἀποστέλλω αὐτὰς τὰς 140 δραχμὰς, ἐκ τῶν 168 ὅσαι ἦσαν ὄλαι, ἀφοῦ δηλ. ἐκράτησα τὰς 28. Ὄταν λάβητε τὴν ὑπὸ σημερ(ινὴν) ἡμερομ(ηνίαν) ἐπιστολὴν μου ταχυδρομικῶς, μὴ ἀπορήσητε ὅτι ἀντιφάσκει πρὸς τὴν παροῦσαν.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος

Τὰς 140 δραχμὰς τὰς ἀποστέλλω διὰ τοῦ κ. Κωνστ. Ἰ. Σάντου, ἐμπόρου.

55

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ ἀ'. τρ. μ. ἐπιστολὴν σας· ἔλαβον ὡσαύτως καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὁμοίαν τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργίου. Ἀλλὰ τὸ γραμματίον τοῦ Ἐμμ. Κ. Παπαϊωάννου, ὅπερ μοὶ ἀπέστειλεν ἐγκλείστως, νομίζω ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ τὸ ἐξαργυρώσω, καὶ θὰ σᾶς τὸ ἐπιστρέψω αὐτοῦ. Ἔως τώρα ἀπετάθην εἰς δύο Τραπεζὰς, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν τὴν ὑπογραφήν τὴν ὁποίαν ἔχει, διότι δὲν εἶναι ὑπογραφή ἀλλὰ μᾶλλον γραμμὴ διακεκλασμένη. Ταῦτα καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἀπορῶ διατί αὐτὸς ὁ Μανωλάκης δὲν λέγει κανὲν θετικὸν καὶ πραγματικὸν ὄνομα εἰς τοὺς τραπεζίτας του, ἀλλὰ πότε Ἀλέξανδρος Γουβαννίδης καὶ πότε Ἰωάννης (Ἰωάννα, θηλυκὸν δηλ. εἶναι γραμμένον). Ποῦ νὰ τὴν εὔρωμεν αὐτὴν τὴν Ἰωάνναν Ἰωαννίδου πάλιν; Ἀφοῦ ἦτον δύσκολον καὶ Ἀλέξ. Ἰωαννίδης νὰ εὔρεθῇ, πῶς θὰ εὔρεθῇ ἡ Ἰωάννα; Ἐγὼ τοῦλάχιστον λυποῦμαι ὅτι ἡ πτωχὴ θεία μου ἡ Γερακούλα δὲν θὰ λάβῃ τὰς 10 λίρας αὐτὰς προτοῦ νὰ περάσῃ ἕνα ἔτος, καὶ προτοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πλοῖον τοῦ Μανωλάκη εἰς τὸν λιμένα τῆς Νίσσης, ὅπου εἶναι ἐκδεδομένη ἢ συναλλαγματική.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

56

Ἐν Αθήναις, 11 Δεκεμβρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Κατόπιν τῆς σημερινῆς ἐπιστολῆς μου σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἐδέχθησαν τὸ γραμματίον νὰ τὸ ἐξαργυρώσουν ἀλλὰ δι' ἑννέα λίρας, ἤτοι νὰ κρατήσουν μίαν λίραν διὰ τὸν κόπον του. Ἐρώτησον τὴν θείαν μου, ἢ τὸν Γιαννιόν, καὶ ἂν δέχωνται, γράψον μοι μὲ τὸ ἀτμόπλοιον ἂν προλάβῃς ἢ μὲ τὸ ταχυδρομεῖον, διὰ νὰ ὀδηγηθῶ τί νὰ κάμω.

Σᾶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν.

Ὁ υἱός σας

Αλέξ. Παπαδιαμάντης

57

Ἐν Αθήναις, τῇ 18 Δεκεμβρίου 1875.

Φίλτατέ μοι ἀδελφέ,

Ἐπληροφορήθην ὅτι ἐμάλωσες μὲ τὸν θεῖόν μας Κωνσταντῖνον καὶ ἔφυγες ἀπὸ τὴν Δημαρχίαν. Καὶ τοῦτο μὲν δὲν εἶναι παράξενον, ἀλλ' ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἐμάλωσες μὲ ἐνδιαφέρει. Δηλαδή ὁ θεῖός μας, καθὼς ἔμαθα, σοῦ ἔκαμνε παρατηρήσεις καὶ σ' ἐπέπληττε νὰ μὴ παίζῃς χαρτία, καὶ σὺ μὴ ἀνεχόμενος τοῦτο ἐπροτίμησες νὰ ἀποχωρήσῃς ἀπὸ τὴν Δημαρχίαν. Βεβαίως εἰς τὸν θεῖον Κωνσταντῖνον ἐφαρμόζεται εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν τό, «Διδάσκαλε, ποῦ δίδασκες καὶ νόμον δὲν ἐκράτεις» τῆς παροιμίας· ἀλλ' οὐχ ἦττον καὶ σὲ δὲν σὲ ἀθώωνω. Εἶπαμεν καὶ ἐξαναιίπαμεν ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ παίζῃς χαρτία, ὅτι ὁ δρόμος οὗτος εἶναι ὀλισθηρός, ὅτι βλάπτεις τὸν ἑαυτὸν σου, ὅτι τὸ πάθος τοῦτο εἶναι φθοροποιόν, ὀλέθριον. Τῶντι ὁ ἀρχιτέκτων αὐτῆς τῆς ἐπαινετῆς ἐργασίας πταίει καὶ πταίει διὰ λογαριασμὸν ὅλων τῶν νέων, οἵτινες ἐφθασαν νὰ ἐκμάθουν αὐτὴν τὴν κακὴν ἔξιν. Εἶναι ὡς νὰ εἰσηγάγε μίαν χολέραν ἐπάνω εἰς τὸν τόπον. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἕκαστος ἐκ τῶν κάλφιδων, ἐξ ὧν εἶσαι καὶ σύ, πταίει διὰ τὸν ἑαυτὸν του. Τὸ πταῖσμα τοῦ ἑνὸς δὲν ἀπαλλάττει τοὺς πολλοὺς ἀπὸ τὴν εὐθύνην. Διότι εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπάρχει μία ῥοπή, μία τάσις πρὸς τὴν διαφθοράν. Θέλει κανεὶς νὰ χαλασθῇ καὶ διὰ τοῦτο χαλνιέται. Διὰ τῆς βίας οὐδεὶς ποτε δύναται νὰ διαφθείρῃ τὸν ἄλλον ἄκοντα. Ὡστε δὲν σᾶς φταίει αὐτός, ἀλλὰ σεῖς οἱ ἴδιοι, οἵτινες εὐρέθητε πρόθυμοι νὰ τὸν μιμηθῆτε. Τὸ δὲ ἔγκλημα τοῦ ἑνὸς τὸ μέγα εἶναι ὅτι δὲν κλείει ἀποτόμως ὅλα τὰ καταγώγια αὐτῆς τῆς ἐλεεινῆς πτώσεως καὶ δὲν στέλλει τοὺς ἐργάτας τῆς εἰς τὴν φυλακὴν. Οὕτω μόνον δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ πρῶτον σφάλμα του. Ἀφοῦ ἔφερε τὴν μάλιστα, τοῦλάχιστον ἄς τὴν διώξῃ.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν πρέπει νὰ παίζης χαρτιά. Πονῶ, θλίβομαι, ἀγανακτῶ διότι ἀκόμη παίζεις. Ἦλπιζα ὅτι θὰ τὰ εἶχες παραιτήσει ἤδη. Θὰ παύσης λοιπὸν αὐτὴν τὴν εὐτελεῆ ἔξιν, ἂν θέλῃς νὰ σὲ ἀγαπῶ, ὅπως σὲ ἀγαπῶ.

Ὁ ἀδελφός σου

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Ἐλπίζω ὅτι ἕως τώρα θὰ ἐπανέλαβες τὴν ἐργασίαν σου εἰς τὸ δημαρχικὸν Γραφεῖον.

Ὁ αὐτός.

Δὲν ἔλαβα σήμερον ἀκόμη ἐπιστολήν σας, δὲν ἤξεύρω ἂν εἶχα.

58

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Δεκεμβρίου 1875.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Δὲν ἔλαβον ἐπιστολήν σας εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 11 λ. μ. ἐμῆς, δι' ἧς σᾶς ἐζήτησαν ὁδηγίας διὰ τὸ γραμματίον τοῦ Μανωλάκη, ἂν θέλουν νὰ τὸ δώσω διὰ 9. λίρας. Ἀλλὰ τώρα, ἀφοῦ ἐπέρασε τόσος καιρός, ἀμφιβάλλω ἂν θὰ τὸ δεχθοῦν καὶ διὰ τόσον.

Ὅμοίως ἔγραψα ἀπὸ 18 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφόν μου Γεώργιον, καὶ ἀγνοῶ ἂν ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή μου.

Εὐχομαι ὑμῖν τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας αἰσίους καὶ εὐτυχεῖς.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

59

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰανουαρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 19 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐπιστολήν σας κατὰ τὴν

29 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὸ συνάλλαγμα τοῦ Μανωλάκη μοι ὑπεσχέθησαν νὰ τὸ ἐξαργυρώσουν, ἀλλ' ἀκόμη δὲν μοι τὸ ἐξαργύρωσαν. Ὅχι τραπεζίτης, ὄχι προεξοφλητής, ὄχι κεφαλαιοῦχος, ἀλλὰ ἕνας μπακάλης εἶναι ὁ δεχθεὶς νὰ τὸ ἐξαργυρώσῃ δι' ἑννέα λίρας. Ἐπειδὴ ὅμως παρῆλθε πολὺς καιρὸς μέχρις οὗ λάβω ἀπάντησίν σας εἰς τὴν ἀπὸ 11 τοῦ Δεκεμβρίου ἐπιστολήν μου, τὸ ἔστρηψε, καὶ ὡς σωστὸς μπακάλης ἐζητοῦσε νὰ τὸ πάρῃ διὰ 8 1/2 λίρας καὶ ὄχι πλέον διὰ ἑννέα. Αὐτὰ παθαίνω ἐγὼ μὲ τὰ συναλλάγματα τοῦ Μανωλάκη σας. Ἔμαθα τοὺς δρόμους τῶν τραπεζιτῶν, τῶν κολλυβιστῶν, τῶν πωλούντων καὶ ἀγοραζόντων καὶ τῶν μπακάλιδων. Καὶ τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι ἀναγκάζομαι νὰ ..... καὶ ἴσως εἶμαι διὰ τὴν φυλακὴν.

Γράψατέ μοι ἂν ὁ Γεωργάκης πηγαίνει εἰς τὴν Δημαρχίαν ἢ ὄχι. Ὡσαύτως δὲν ἤξεύρω ἂν ὁ Δήμαρχος τοῦ δίδῃ ὅλον τὸν μισθὸν ἢ τοῦ κρατῆ 20 δραχμᾶς, ὡς καὶ πρότερον. Τοῦτο ἦτον ἀνάγκη νὰ τὸ ἤξεύρω διὰ νὰ ὀδηγηθῶ καὶ ἐγὼ ἂν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ κάμνω μάθημα εἰς τὸν υἱὸν τοῦ κ. Δημάρχου ἢ ὄχι. Μὴ μὲ ἀφίνετε λοιπὸν εἰς τὸ σκότος. Πρέπει νὰ ἤξεύρω, δὲν πρέπει νὰ ἀγνοῶ. -

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς μητρός.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

60

Ἐν Ἀθήναις, 16 Ἰανουαρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Προχθὲς τὴν 14 τ. μ. ἔλαβον μόλις τὴν ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου ἐπιστολήν σας μὲ τὸ ἐσώκλειστον δεκάδραχμον. Μὲ τὸ τελευταῖον ἀτμόπλοιο δὲν εἶχα ἐπιστολήν σας καὶ δὲν ἤξεύρω ἂν ἐλάβετε τὴν ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ἰδικὴν μου. Τὸ γραμματίον τοῦ Μανωλάκη τὸ ἐξαργύρωσα τέλος πάντων. Παρὰ τοῦ Ἰω. Παπανικολάου νὰ λάβετε 62 δραχμᾶς δίδοντες πρὸς αὐτὸν ἀπόδειξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ κ. Σ. Κουσουλίνῃ. Θὰ σᾶς στείλω δὲ καὶ ἐγὼ μὲ τὸ προσεχὲς ἀτμόπλοιο ἄλλας ἑκατὸν σαράντα καὶ οὕτω τελειώνει ὁ λογαριασμός.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας. Γράψατέ μοι ἂν ἐλάβετε τὴν ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ἐπιστολήν μου.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

61

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Ἰανουαρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σήμερον Σάββατον ἔλαβον τὴν ἀπὸ 11 τρ. μ. ἐπιστολὴν σας μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ δεκαδράχμου παρὰ τοῦ κ. Μανούσου. Τὴν ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου τὴν εἶχε πάρει ἀπὸ τὸν κ. Γεωργιάδην ὁ συγγενὴς του Κωνστ. Οἰκονόμου διὰ νὰ μοὶ τὴν ἐγχειρίσῃ αὐτός. Ἄλλ' ἔλησμόνησεν ἢ παρημέλησε, καὶ οὕτως ἐβράδυνα νὰ τὴν λάβω. Ὁ δὲ κ. Γεωργιάδης, τὸν ὁποῖον ἐντάμωσα ἐν τῷ μεταξὺ δὲν μοὶ εἶπε τίποτε νομίζων ὅτι τὴν εἶχα λάβει ἤδη.

Τὸ γραμματίον τοῦ Μανωλάκη ἐξηργυρώθη ἀντὶ λιρῶν στερλινῶν $9 \times 28,60 = 257,40$. Ἐκράτησα λοιπὸν τὰς 50, καθὼς μοὶ ἐγράψατε, πληρώσας 30 εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ἀγοράσας καὶ παπούτσια. Τὰς λοιπὰς 207 θὰ τὰς ἐμβάσω πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἐξῆς: ὁ κ. Σ. Κουσουλίνης, φίλος μου, εἰς ὃν ὀφείλω τὴν ἐξαργύρωσιν τοῦ γραμματίου, ἔγραψε πρὸς τὸν Ἰω. Παπανικολάου νὰ σᾶς μετρήσῃ 62 δραχμάς. Ἐτέρας, δὲν ἤξεύρω πόσας, θὰ σᾶς μετρήσῃ ὁ Κ. Λητοῖδης. Δότε ἀποδείξεις εἰς ἀμφοτέρους τούτους ὅτι ἐλάβετε τὰ ἀνωτέρω ποσὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ κ. Κουσουλίνη. Τὸ ὑπόλοιπον θὰ σᾶς τὸ πέμψω ἐγὼ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου, ἂν εὔρω ἄνθρωπον.

Κατασπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

Γράφετε πρὸς ἐμὲ διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀπ' εὐθείας. Μόνον ὁσάκις καθυστερήσῃ τὸ Ταχυδρομεῖον ἔνεκα χειμῶνος, καθυστερεῖ καὶ ἡ ἄφιξις τῶν ἐπιστολῶν σας. Ἄλλως ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εἶναι ἀσφαλής.

62

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Προχθὲς τὴν Δευτέραν σᾶς ἔγραψα μὲ τὸ Ταχυδρομεῖον ὅτι ἔλαβον τὰς ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου π. ἔ. καὶ 11 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἐπιστολάς σας μετὰ δύο δεκαδράχμων. Πρὸς τούτοις δὲ ὅτι ἐξηργύρωσα τὸ γραμματίον τοῦ Μανωλάκη δι' ἑννέα ἀγγλικὰς λίρας πρὸς $28,60/00 = 257,40/00$. Τώρα ἐπειδὴ

δὲν ἔχω ἄνθρωπον διὰ νὰ σᾶς ἀποστείλω τὰ χρήματα ταῦτα, ἐλήφθη φροντίς, καὶ γράφει ὁ Σπ. Κουσουλίνης πρὸς τὸν Ἰω. Παπανικολάου σήμερον νὰ σᾶς μετρήσῃ ἓν ποσὸν μέχρις ὀγδοήκοντα δραχμῶν διὰ χρέος τοῦ πρὸς τὸν εἰρημένον Κουσουλίνην, καὶ ἄλλας τόσας περίπου, τὰς ὁποίας νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Κωνστ. Λητοῖδου ὁ αὐτὸς Ἰω. Παπανικολάου καὶ νὰ σᾶς τὰς μετρήσῃ ἐπίσης. Τὸ ὅλον δραχμὰς 151. Νὰ δώσητε δὲ ἀποδείξεις παραλαβῆς πρὸς τὸν Ἰω. Παπανικολάου. Τὰς λοιπὰς 56 δραχμὰς θέλω σᾶς τὰς ἀποστείλῃ ἐγὼ διὰ τοῦ προσεχοῦς ἀτμοπλοίου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος

63

Ἐν Αθήναις, τῇ 26 Ἰανουαρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον προχθὲς τὸ Σάββατον τὰς ἀπὸ 15 τοῦ φθίνοντος ἐπιστολάς παρὰ τοῦ Ν. Δαμάσκου, καὶ δύο φανέλλας τυλιγμένας ἐντὸς ὑποκαμίσου, κτλ.

Τὸ γραμματίον μας τοῦ λαχείου τῶν Ἀρχαιοτήτων δὲν τὸ ἐκερδήσαμεν. Ἔστειλα δὲ ἐγὼ αὐτόσε ἓν φύλλον ἐφημερίδος τῆς 19. τοῦ μηνὸς τούτου, ἔνθα ἐδημοσιεύοντο οἱ λαχόντες ἀριθμοί.

Ἐγὼ σᾶς ἔγραψα ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου ταχυδρομικῶς. Ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ 21 διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου. Τὴν παραλαβὴν τῶν ἐπιστολῶν μου παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀγγείλητε.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας· ὡσαύτως καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος

64

Ἀθῆναι, 5 Φεβρουαρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὰς ἀπὸ 27 καὶ 30 τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐπιστολάς σας.

Παρά τοῦ κομιστοῦ τῆς παρούσης λάβετε δραχμὰς ἑκατὸν καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα ἤτοι δύο γραμμᾶτια τῶν 28 = δρ. 56.

τέσσαρα « 11.20 = « 44,80.

Τὸ βάζον τῆς κινίνης, ὅπερ σᾶς ἀποστέλλω, ἐπλήρωσα δραχ. 9. Ὡς τόσον δὲν μοὶ γράφετε ἂν εἶναι κανεὶς ἀσθενὴς ἐκ τῆς οἰκίας μας καὶ διὰ τοῦτο λυποῦμαι καὶ ἀθυμῶ. Γράφοντες πρὸς τὸ τέκνον σας λέγετε ξηρῶς «στεῖλέ μοι ἓνα βάζον κινίνου», ὡς νὰ ἀποτείνεσθε πρὸς ἐμπορικὸν ἀνταποκριτὴν ἢ ἐντολοδόχον, καὶ δὲν ἐνθυμεῖσθε κἂν ὅτι ἐγὼ θὰ ἀνησυχῆσω ὑπονοῶν ὅτι εἶναι τις ἄρρωστος ἐκ τῆς οἰκίας μας.

Λάβετε καὶ ἐν ὠρολόγιον τοῦ κόλπου, τὸ ὁποῖον δότε εἰς τὸν Ἐπιφ. Καλοειδῆν, εἰς ὃν ἀνήκει.

Ταῦτα καὶ εὐχομαι ὑμῖν ἐν υἰγείᾳ τὰς ἡμέρας τῆς ἀπόκρεω καὶ τὴν ἀγίαν τεσσαρακοστήν. Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας σὺν τῇ τῆς μητρὸς καὶ μένω

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

65

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Δὲν ἔλαβον ἐπιστολήν σας εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 5 τοῦ μηνὸς τούτου ἐμῆς. Δὲν ἐξεύρω λοιπὸν ἂν ἐλάβετε τὰς 100 δραχμὰς καὶ 80 λεπτά, καὶ τὸ βάζον τοῦ κινίνου, ὅπερ σᾶς ἀπέστειλα μετ' αὐτῆς διὰ τοῦ λογιστοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου κ. Δαμιανοῦ. Ἔμαθον ἀπὸ τὸν ἐξάδελφόν μου Σωτήριον Οἰκονόμου ὅτι ὁ ἀδελφός μου Γεώργιος ἔλαχε τὸν 7ον κλῆρον τῶν στρατευσίμων. Ὑποθέτω δὲ ὅτι μοὶ ἐγράψατε βεβαίως, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σας. Ὡστε γράψατέ μοι ὅτι ἐλάβετε τὰ ἀνωτέρω πράγματα διὰ νὰ ἡξεύρω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν ὑμῶν τε καὶ τῆς μητρὸς

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

Ἄν ὁ 7ος κλῆρος εἶναι ὑποχρεωτικός, γράψατέ μοι νὰ φροντίσω περὶ ἀντικαταστάτου.

66

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Μαρτίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον καὶ τὴν ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου ἐπιστολὴν σας μὲ 11 σβάνζικα. Εἰς τὰς ἀπὸ 9 καὶ 17 τοῦ αὐτοῦ ἀπήντησα ὑμῖν ταχυδρομικῶς τῆ 23ῃ. Ἀντικαταστάτην τοῦ Γεωργίου εὐρίσκω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι εὖρον, πρὶν μοὶ πέμψητε τὸ πληρεξούσιον καὶ χρήματα μέχρι 600 δραχμῶν, διότι ὁ ἄφειτος τῆς χθὲς γίνεται κατατακτὸς τὴν σήμερον, πολλοὶ δὲ κληροῦχοι ζητοῦσιν ἀντικαταστάτας. Μὲ πολλοὺς ὠμίλησα, ἀλλ' ἤδη ἐπληρώθησαν ἀλλοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους μένουσιν καὶ ἄλλοι οἵτινες εἶναι διαθέσιμοι ἀκόμη. Αποστείλατε λοιπὸν τὰ χρήματα καὶ θὰ εὐρωμεν ἓνα ἐκ τῶν πολλῶν.

Τὴν δεξιάν σας ἀσπαζόμενος εἰμὶ

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

Πρὸ τίνος καιροῦ μοὶ ἐγράψατε νὰ ἐξετάσω περὶ τοῦ Ἀντ. Μαραγκάκη, ἐγὼ δὲ ἐλησμόνησα νὰ ἀπαντήσω ὑμῖν περὶ τούτου. Θὰ εἶναι ἕως δύο μῆνες ἀφότου τὸν ἠντάμωσα ἡμέραν τινὰ τυχαίως καθ' ὁδόν. Τὸν ἠρώτησα τί γίνεται καὶ ἂν λαμβάνη εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Μαριώ, καὶ ἂν ἀποστέλλῃ πρὸς αὐτὴν γράμματα. Μοὶ εἶπε δὲ ὅτι «τὴν Μαριώ τὴν ἐπαράτησε» ὀριστικῶς, διότι «δὲν φθάνει ὅτι δὲν τοῦ ἔδωσαν τὰ μετρητά, τὰ ὁποῖα τοῦ ἔταξαν, ἀλλὰ ὁ γαμβρός της τοὺς ἐπῆρε καὶ τὸ ἀμπέλι, καθὼς αὐτὴ τοῦ ἔγραψε· καὶ ἂς κάμῃ καλὰ μὲ τὰ μυαλά της» καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐγὼ ὑπῆγα καὶ ἄλλοτε πρὸς ἐντάμωσίν του καὶ ἐπροσπάθησα νὰ καταπραῦνω αὐτόν. Ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀμετάπειστος. Μόνον τὰ παιδιά θέλει, τὴν Μαριώ τὴν ἀποκρούει ἢ καρδιά του.

Τώρα δὲν εἶναι ἐδῶ, διότι δὲν τὸν βλέπω. Μὲ εἶχεν ἐρωτήσει ἂν εἰς τὴν Σκόπελον ἐγείνεν ἓνας ἀτμόμυλος καὶ μοὶ ἔλεγεν ὅτι θὰ ὑπάγῃ ἢ ἕως εἰς τὴν Σκόπελον ἢ εἰς τὴν Χαλκίδα, διότι τότε ἐκάθητο ἐδῶ χωρὶς ἐργασίαν. -

67

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 15 Μαρτίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 7ης τοῦ ἤδη μεσοῦντος ἐπιστολὴν σας μετὰ τοῦ

ἐγκλειστού ἐν αὐτῇ πληρεξουσίου καὶ τῶν δραχμῶν 605,80 διὰ τοῦ κ. Κ. Ἐμμανουηλίδου. Ἐνήργησα ὅ,τι ἔπρεπε διὰ τὴν ἀντικατάστασιν. Ἀλλ' ὅλοι τοὺς ὁποίους εὐρίσκω ἢ ζητοῦσι ποσὸν ὑπέρογκον, μέχρι 700 δραχμῶν, ἢ ζητοῦσιν 620 - 650 δραχμάς, καὶ δὲν μοὶ παρέχουσιν ἀποχωρῶσαν ἐγγύησιν. Λοιπὸν δὲν ἠξέυρω τί νὰ ἀποφασίσω, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον δὲν μοὶ ἐγράψατε καὶ σεῖς ἂν σᾶς ἐδόθη προθεσμία παρὰ τοῦ Ἐπαρχείου καὶ πότε λήγει αὐτή. Ἄν μοὶ ἐγράφετε τοῦτο, θὰ ἐνήργουν ἀσφαλέστερον. Ὅθεν τώρα εἶναι καλόν, ἂν ἔληξεν ἡ δοθεῖσα προθεσμία, νὰ ζητήσητε νέαν τοιαύτην ἕως δύο μηνῶν, καὶ ἂν σᾶς δοθῇ, ἐντὸς τῶν δύο τούτων μηνῶν θὰ εὕρωμεν ἀντικαταστάτην διὰ 500 δραχμάς ἢ καὶ 450. Ἐνῶ τώρα διὰ νὰ ἐπιτύχω ἀντικατάστασιν καθὼς τὴν ἐννοεῖτε, θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητήσω ἐδῶ δάνειον 50 - 100 δραχμῶν. Περιμένω λοιπὸν ἀπάντησιν εἰς τὴν παροῦσαν, διὰ νὰ πληροφορηθῶ τί πρέπει νὰ πράξω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν ὑμῶν

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος Παπαδαμαντίου

68

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Μαρτίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Προχθὲς τὴν Δευτέραν σᾶς ἔγραψα ὅτι ἔλαβα τὴν ἀπὸ 7. τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολὴν σας μετὰ τῶν 605 δρ. 80 λ. καὶ ὅτι τὴν ἀντικατάστασιν δὲν τὴν ἐτελείωσα ἀκόμη. Περιμένω ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολὴν μου ἐκείνην, ἐξ ἧς ἀπαντήσεως νὰ πληροφορηθῶ ἂν ἐτελείωσεν ἡ δοθεῖσα παρὰ τῆς Διοικ. ἀρχῆς προθεσμία διὰ τὴν ἀντικατάστασιν καὶ ἂν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ζητηθῇ καὶ ἄλλη. Τότε θὰ συμφωνήσω μὲ 650 δραχμάς.

Τὴν δεξιὰν σας ἀσπαζόμενος μένω

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

69

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἀπριλίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἀπὸ 4 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολήν σας ἔλαβον μετὰ τῶν δραχμῶν 61,40. Ἐσπευσα δὲ νὰ τελειώσω τὴν ἀντικατάστασιν, καὶ αὐριον σὺν Θεῷ ὑπογράφεται τὸ συμβόλαιον. Τῇ δὲ προσεχεῖ Πέμπτη θέλω πέμψει ὑμῖν ἀντίγραφον αὐτοῦ καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Φρουραρχείου, ὅπως ἡσυχάσητε.

Μὴ θαυμάσητε δὲ ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ἐβράδυνα νὰ περατώσω τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, διότι καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν εὐχαριστοῦνται μὲ 650 δραχμὰς μετρητὰς, ἀλλὰ ζητοῦν καὶ τὰ ἔξοδα, τουτέστι τὸ ὅλον 670 ἢ 680. Ὅθεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν παρέτεινον τὰς ἐνεργείας μου, ἐλπίζων νὰ εὔρω εὐθηνότερα καὶ εὐθηνότερα, ἀλλὰ μάτην. Ἐξ ἀρχῆς δὲ ἔγραψα ὑμῖν νὰ μοὶ ἀποστείλητε δρ. 600, θαρρυνόμενος εἰς τοὺς κενοὺς λόγους τῶν ὑποσχομένων ὅτι καὶ μὲ 500 καὶ μὲ 450 δύνανται νὰ προμηθεύσωσιν ἀντικαταστάτην. Ἐγὼ μὴ πιστεύων αὐτοὺς σᾶς ἐζήτησα δρ. 600, διὰ νὰ εἶμαι πάντοτε ἐντὸς τῆς ἐνδεχομένης πιθανότητος. Ἀλλὰ ποῦ νὰ ἤξεύρω ὅτι καὶ μὲ 650 δραχμὰς δὲν ἤθελον εὔρει! Τώρα λοιπὸν εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ κάμω ὅ,τι δύναμαι σήμερον αὐριον διὰ νὰ τελειώσω, ἐπειδὴ φοβοῦμαι μὴ πιέζουν ὑμᾶς οἱ ἀρμόδιοι εἰς Σκίαθον.

Ὁ πλοίαρχος Ν. Δαμάσκος ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς τῇ Κυριακῇ τοῦ

Πάσχα κατευθυνόμενος εἰς Ζάκυνθον ἢ κατ' ἄλλους εἰς Μεσσήναν πρὸς ἐκφόρτωσιν.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν ὑμῶν τε καὶ τῆς μητρὸς μου

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

70

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ἀπριλίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Προχθὲς τὴν Δευτέραν σᾶς ἔγραψα ταχυδρομικῶς. Σήμερον δὲ σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἀντικαταστάτην τοῦ Γεωργάκη εὔρον τὸν λοχίαν τοῦ 8ου τάγματος Κωνσταντῖνον Καπλανίδην, τὸν ὁποῖον ἐσυμφώνησα διὰ ἑξακοσίας ὀγδοήκοντα δραχμὰς (δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ εὔρω εὐθηνότερα). Τὸ συμβόλαιον συνετάχθη χθές. Δὲν σᾶς ἀποστέλλω ἀντίγραφον αὐτοῦ, διότι ὁ συμβολαιογράφος μοὶ εἶπεν ὅτι εἶναι περιττόν. Ἄν δὲ ὑμεῖς τὸ νομίζετε ἐπάναγκες, δύναμαι νὰ σᾶς τὸ ἀποστείλω.

Τὴν ἐξαίρεσιν, ἤτοι τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Φρουραρχείου, τὸ περιμένω σήμερον νὰ ἐκδοθῇ. Ἄν προλάβω, θέλω σᾶς τὸ ἐγκλείσει ἐνταῦθα, εἰ δὲ μὴ,

θὰ σᾶς τὸ ἀποστείλω αὖριον ταχυδρομικῶς.

Τὰς 680 δραχμὰς τὰς ἐμέτρησα ὄλας. Μοὶ προσήγαγε δὲ ὁ Κωνστ. Καπλανίδης ἐγγυητὴν, τὸν Ἀναστάσιον Ἡλιόπουλον ξενοδόχον, γνωστὸν μοι καὶ ἀξιόχρεον. Τὰς πενήκοντα δραχμὰς, αἵτινες μοὶ ἔλειψαν, τὰς ἐδανείσθην ἀπὸ ἓνα φίλον μου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας, καὶ εἰμὶ

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

71

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἀπριλίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον σήμερον τὴν ἀπὸ 18 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολὴν σας μετὰ τῶν πενηνταδύο δραχμῶν. Ἐνταῦθα σᾶς ἐγκλείω τὸ πιστοποιητικὸν τῆς Στρατολογ. ἐπιτροπῆς, προσεχῶς δὲ θέλω σᾶς πέμψει καὶ τὸ ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου.

Τὰ αὐγά, ἅτινα μοὶ ἀπεστείλατε τὰ ἔλαβον τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου, καὶ ἐλησμόνησα νὰ σᾶς τὸ γράψω, φαίνεται. Ἀλλὰ καὶ σεῖς δὲν μοὶ ἐγράψατε ἂν ἐλάβετε τὰς 27 δραχμὰς τῆς Μαριῶς Μαραγκάκη, ἃς ἀπέστειλα διὰ τῆς κυρίας Ζωῆς Μ. Μωραΐτου κατὰ τὴν Μεγάλην ἐβδομάδα.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ εἰμὶ

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

72

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἀπριλίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τῇ 22 τοῦ φθίνοντος ἔγραψα ὑμῖν ἀποστείλας συνημμένως καὶ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ Γεωργάκη. Νῦν δὲ σᾶς ἐγκλείω τὸ ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου τῆς ἀντικαταστάσεως. Αναγγείλατέ μοι τὴν παραλαβὴν καὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς μου καὶ τῆς ἀνὰ χεῖρας.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

73

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαΐου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἔγραψα ὑμῖν διὰ τοῦ ταχυδρομείου ὅτι ἔλαβον τὴν ἀπὸ 2 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολήν σας. Ἐξέφραζον δὲ συνάμα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐπιθυμίαν μου τοῦ νὰ μείνω ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ θέρος. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εὔρον κανένα πόρον ἵνα διατηρηθῶ, καὶ ἐπειδὴ νομίζω ὅτι καὶ σεῖς δὲν ἐγκρίνετε τὸ νὰ μείνω ἐνταῦθα, μετέγνων καὶ θέλω νὰ ἔλθω εἰς Σκίαθον. Ἦθελον μάλιστα ἔλθει διὰ τοῦ μεθουριανοῦ ἀτμοπλοίου, ἂν εἶχον χρήματα, τοσοῦτω μᾶλλον καθόσον καὶ ἡ υἰγεία μου δὲν εἶναι ἀκμαία. Πρὸ ἐνὸς μηνός, ἀπὸ τῆς 10 Ἀπριλίου, πάσχω ἐκ τοῦ λαίμου, τὸ δὲ προχθὲς Σάββατον, ὀκτῶ Μαΐου, προσεβλήθην ὑπὸ πυρετοῦ. Δὲν εἶναι ὅμως τίποτε, καὶ μὴ ἀνησυχῆσητε. Ἄμα φθάσω εἰς τὴν πατρίδα, θέλω ἀναλάβει θεία χάριτι.

Χρήματα μοι χρειάζονται τοῦλάχιστον τεσσαράκοντα δραχμαί.

Σᾶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

74

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Μαΐου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν Δευτέραν 10 τοῦ σᾶς ἔγραψα διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἤδη δὲ σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἔρχομαι σὺν Θεῷ εἰς Σκίαθον μὲ τὴν βρατσέραν τοῦ Γ. Ι. Παπαγεωργίου. Ἐκ Πειραιῶς ἀποπλέομεν μετὰ τὴν Κυριακὴν. Μὴ στείλετε χρήματα δι' ἐμέ, διότι δὲν θὰ εἶμαι ἴσως ἐνταῦθα τὴν προσεχῆ Τετάρτην. Ἐὰν ὅμως ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας ὁ θεῖός μου Κωνσταντῖνος, καλὸν νὰ πέμψητε δι' αὐτοῦ ὀλίγα χρήματα πρὸς τὸν γνωστὸν αὐτῷ ξενοδόχον Ἰωάννην Στεφανόπουλον, εἰς ὃν χρεωστῶ τινα.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν ὑμῶν τε καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

75

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Μαΐου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Θὰ θαυμάζητε βεβαίως καὶ ὑμεῖς διὰ τὰς πολλὰς καὶ ἀντιφατικὰς ἐπιστολάς μου. Χιλίας συγγνώμας σᾶς ζητῶ. Ἀλλ' ἰδοὺ πῶς ἦτον ἡ ἱστορία. Κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθην σπουδαίως νὰ μείνω ἐνταῦθα καὶ σᾶς τὸ ἔγραψα. Κατόπιν ἐπειδὴ ἔπαθον ἅπαξ ὑπὸ πυρετοῦ (τὸ ὁποῖον ἔκαμα ἄσχημα νὰ σᾶς τὸ γράψω· ἀλλὰ τώρα εἶμαι ἐντελῶς καλά), σᾶς ἔγραψα ὅτι προτίθεμαι νὰ ἔλθω εἰς Σκίαθον, ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ καὶ ἡ βρατσέρα τοῦ γείτονός μας Γ. Ζωραΐτου, καὶ ἔμελλον νὰ ἔλθω ἀνεξόδως. Ἀλλ' ἡ μὲν βρατσέρα ἀπέπλευσε χθὲς ἐκ Πειραιῶς διὰ Σκίαθον, ἐγὼ δὲ δὲν ἔρχομαι μετ' αὐτῆς καὶ νὰ μὲ συγχωρήσετε.

Ἐν ὀλίγαις λέξεσι καὶ χωρὶς νὰ πιστεύω ὅτι θὰ ἀναγκασθῶ νὰ σᾶς γράψω τὰ ἐναντία μετὰ ταῦτα, σᾶς ἐξηγοῦμαι. Σπουδαίως καὶ ἀμετακλήτως τὴν φορὰν αὐτὴν, ἐκτὸς ἐὰν τῷ Θεῷ ἄλλως δόξῃ. Μέγιστον καὶ σοβαρότατον συμφέρον μὲ ἀναγκάζει νὰ μείνω ἐνταῦθα, χάριν αὐτοῦ τοῦ μέλλοντός μου καὶ τῆς φιλοτιμίας μου. Ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, θὰ ἀπολαύσω μὲν τῆς ἀγαλλιᾶσεως τοῦ νὰ ἦμαι μεθ' ὑμῶν ἐπὶ τινὰς μῆνας. Ἀλλ' ἐγὼ μὲ ἀπείρους στερησεις σπουδάζω καὶ δὲν ἔχω τοῦλάχιστον οὔτε τὰ βιβλία ὅσα μοὶ χρειάζονται διὰ νὰ μελετήσω καλῶς τὴν ἐπιστήμην μου. Λοιπὸν ἐν Σκιάθῳ τέσσαρες μῆνες δι' ἐμέ, εἶναι τέσσαρες μῆνες στασιμότητος καὶ ὀπισθοδρομήσεως. Πρέπει νὰ μελετήσω ἐφέτος. Ἐὰν εἶμαι μελετημένος μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου ἐμπορῶ νὰ ἀποφασίσω νὰ ὑποστῶ ἐξετάσεις διὰ τὸ δίπλωμα τοῦ Ἑλληνοδιδασκάλου. Ἐμπορῶ νὰ εὕρω, κατὰ τὸν Αὐγούστον, ὅτε εἶναι ἡ ἐποχὴ, προγυμνάσεις ἢ καὶ παραδόσεις τινάς, διὰ νὰ εὐκολυνθῶ εἰς τὸ μέλλον. Ἀλλ' ἐὰν ἔλθω εἰς Σκίαθον, θὰ ἐπιστρέψω πάλιν ἐδῶ τὸν Σεπτέμβριον διὰ νὰ κάμω νέαν ἀρχήν, «δεῦτε προσκυνήσωμεν», διότι θὰ εὐρεθῶ πάλιν εἰς τὰ ἀνοικτά, ὅπως εὐρέθην καὶ κατὰ τὸ λήγον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

Λοιπὸν αὐτὰ εἶχον νὰ σᾶς γράψω καὶ ὑμεῖς κρίνατε. Εἰπέτε δὲ τῆς καλῆς μητρὸς μου, ἧς κατασπάζομαι τὴν δεξιὰν, ὅτι τὸ κλίμα τῶν Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ὠραιότατον κλίμα τῆς Μεσημβρίας, καὶ ἅς ἐλπίζῃ εἰς τὸν Κύριον ὅτι δὲν θὰ μ' ἀφήσῃ νὰ ἀρρωστήσω. Πέμπτε μοι δὲ καὶ ὀλίγα χρήματα, ἕως οὗ ἄλλως οἰκονομηθῶ.

Ἀσπάζομαι ὑμῶν τὴν χεῖρα.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

Ἐπιστολήν σας μεταγενεστέραν δὲν ἔλαβα τῆς ἀπὸ 2 Μαΐου, καὶ ὁ παπᾶ Νικηφόρος, ὅστις ἦλθε χθές, δὲν μοι ἔφερε τοιαύτην.

76

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ἰουνίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολάς σας, τὴν τε διὰ τοῦ ταχυδρομείου καὶ τὴν διὰ τῆς ἡμιολίδος τοῦ Στ. Ραγιᾶ, μετὰ τῶν 30 20/00 δραχμῶν, τῶν ὑποκαμίσων καὶ περικνημίδων.

Καλῶς ἔχει νὰ διευθύνετε τὰς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολάς διὰ τοῦ φίλου μου Σ. Κουσουλίνου. -

Εἶμαι πολὺ ὑγίης, τὸ δὲ θέρος εἶναι ἐνταῦθα δροσερὸν ἐφέτος.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν ὑμῶν καὶ τὴν τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

77

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ἰουνίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 17 τοῦ ἤδη φθίνοντος ἐπιστολήν σας μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ δεκαδράχμου. Εἶμαι πολὺ καλά.

Ὁ Σωτήριος σᾶς ἀσπάζεται. Γράμμα παρὰ τοῦ ἀδ(ελφοῦ) Γ(εωργίου) δὲν ἔχει λάβει πρὸ πολλοῦ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν σας καὶ τὴν τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

78

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔγραψα ὑμῖν διὰ τοῦ ἑξαδέλφου μου Ἀλεξάνδρου. Ἀπάντησίν σας δὲν ἔλαβον ἔκτοτε.

Εἶπετε πρὸς τὸν κ. Γ. Α. Ἀποστολίδην ὅτι εἰς τὸ δωμάτιόν μου οὐδὲν ἄλλο ἐκ τῶν πραγμάτων του ἔμεινεν, εἰμὴ ἡ ξυλίνη βιβλιοθήκη, κενή, ἐννοεῖται, βιβλίων. Χαρτὶ μὲ φέσι, ὅποιον ἔγραφε πρὸς τὸν ξενοδόχον τῆς «Ἀφθονίας», δὲν εἶδα.

Εἶμαι ἐντελῶς ὑγιῆς θεία χάριτι.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς μητρός.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

79

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰουλίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Καὶ σήμερον δὲν ἔλαβον ἐπιστολήν σας. Δὲν ἤξεύρω ἂν σεῖς μοι ἐστείλατε καὶ δὲν ἔφθασεν εἰς ἐμέ. Ἡ τελευταία ἦν ἔλαβον ἔφερε χρονολογίαν 17 Ἰουνίου.

Προχθὲς ἠντάμωσα τὸν Ἄντ. Μαραγκάκη, ὅστις μοι ἔδωκεν ἐν εἰκοσιοκτὰ δραχμον διὰ νὰ τὸ στείλω πρὸς τὴν οἰκογένειάν του. Ἐπειδὴ σήμερον δὲν εὔρον ἐπιβάτην τινά, λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ τὸ ἀποστείλω. Ὡστε καλὸν εἶναι νὰ δώσητε ὑμεῖς αὐτόθι πρὸς τὴν Μαριῶ ὅσα λεπτὰ εὐκολύνεσθε, γράφοντές μοι διὰ ν' ἀποστείλω τὰ λοιπά, διότι φοβοῦμαι νὰ τὸ ἀποστείλω διὰ τοῦ ταχυδρομείου. -

Ἐγὼ ἐπρόκοψα ἐσχάτως καὶ ἐπέτυχα νὰ εὔρω δύο παραδόσεις (δηλ. ἄλλοι φίλοι μου τὰς ἠύραν). Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου θὰ πληρωθῶ. Ὡστε, ἂν δώσητε εἰς τὴν Μαριῶ τὰς εἰκοσιοκτὼ δραχμάς, μὴ μοῦ στέλνετε ἄλλα χρήματα ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ὁ Θεὸς βοηθός.

Σᾶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν καὶ τὴν τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

80

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ἰουλίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον σήμερον τὴν ἀπὸ 11 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολὴν σας μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ δύο δεκαδράχμων, ἅτινα, ἐὰν εἴχετε λάβει τὴν ἀπὸ 8 τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴν μου, δὲν ἠθέλετε μοὶ τὰ πέμψει. Τώρα εὐρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν τί νὰ πράξω. Ὅπωςδὴποτε ἂν μὲ τὸ προσεχὲς ἀτμόπλοιον εὐρω

ἄνθρωπον, θέλω σᾶς πέμψει τὸ εἰκοσιοκτάδραχμον τῆς Μαριῶς Μαραγκάκη, περὶ οὗ σᾶς ἔγραφον ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἐπιστολῇ μου.

Σᾶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

81

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἰουλίου 1876. Ἀδελφὲ Γεώργιε, σὲ ἀσπάζομαι.

Πρὸ ἡμερῶν ἔλαβον τὴν ἀπὸ 13 τοῦ φθίνοντος ἐπιστολὴν σου. Ἔλαβον χθὲς καὶ τὴν ἀπὸ 24 - 25 τοῦ αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Ὁ πατὴρ μου μοὶ γράφει ὅτι εὐρίσκονται εἰς διάστασιν πρὸς τὸν θεῖόν μου Κ. Μωραΐτην. Λυποῦμαι διὰ τοῦτο.

Τὸ καπέλλον τὸ ὁποῖον μοὶ παρήγγειλες, καθὼς καὶ τὸ καλυμμαύχιον τοῦ πατρὸς ἡμῶν, θέλω τὰ πέμψει βραδύτερον, ὅταν μοὶ ἀρκέσουν τὰ χρήματα, ἅτινα θέλω λάβει. Διότι κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐξώδευσα παραπολλά. Ἀπὸ τῆς 23 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἕως σήμερον ἔχω δαπανήσει ὑπὲρ τὰς ἑβδομήκοντα δραχμάς. Διότι ἀρρώστησα καὶ ἠναγκάσθην νὰ κάμω ἀπρόοπτα ἐξοδα. Πλὴν τούτου μὲ ἐζήτει καὶ ὁ ξενοδόχος χρήματα, ἀνθ' ὧσων τοῦ χρεωστῶ ἀπὸ πιστώσεις τοῦ Ὀκτωβρίου 1875 μέχρι τοῦ Μαΐου 1876. Ἔδωκα λοιπὸν καὶ πρὸς τοῦτον εἰκοσιπέντε δραχμάς, καὶ μένουσιν ἀκόμη ἄλλαι ἑβδομήκοντα πέντε. Τὸν Σεπτέμβριον θέλω σοὶ στείλῃ καπέλλον. Τώρα βεβαίως ἔχεις σκιαδίων. Τὸ καλυμμαύχιον τοῦ πατρὸς μου

θα τὸ στείλω πρωτῆτερα.

Τοὺς ἀσπασμούς μου πρὸς πάντας

ὁ ἀδελφός σου

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

82

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 16 Αὐγούστου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 3 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργίου, καθὼς καὶ τὴν ἀπὸ 8 τοῦ αὐτοῦ ὑμετέραν. Διὰ τοῦ Γ. Ι. Παπαγεωργίου χθὲς ἀναχωρήσαντος ἐκ Πειραιῶς σᾶς ἀποστέλλω ἐν καλυμμαύχιον δι' ὑμᾶς καὶ ἐν καπέλλον διὰ τὸν Γεώργιον. Δὲν ἠξεύρω ἂν τὸ καλυμμαύχιον θὰ σᾶς ἔρχεται ἀκριβῶς, ὡσαύτως δὲν ἠξεύρω ἂν τὸ καπέλλον θὰ τοῦ ἀρέσκη τοῦ Γεωργάκη. Ἀλλὰ ἄς μὴν εἴπη τίποτε, διότι ὅλα τὰ νῦν συνήθη καπέλλα ἔχουσιν ἀλλόκοτα σχήματα. Τὴν ἄλλην φορὰν τοῦ εἶχα στείλει ἓνα μαλακὸν καὶ δὲν ἦτον τῆς γνώμης του, ἤδη τοῦ ἐπῆρα ἓνα ξηρόν, καὶ θὰ τοῦ ἀρέση.

Εἰς τὸν Γ. Παπαγεωργίου νὰ δώσητε ἐν λουδοβίκιον (22,60). Μὴ παραξενευθῆτε, διότι ἐκεῖναι αἱ παραδόσεις, περὶ ὧν σᾶς εἶχα γράψῃ, ἠξεύρετε τί ἦσαν; Ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἦτον εἰκοσιπέντε δραχμῶν μετρητῶν καὶ ἡ ἄλλη ὅσον διὰ νὰ κλείσω τὸ ἐκ δεκαπέντε δραχμῶν ἐνοίκιον. Ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐξώδευσα χρήματα ἰσοδυναμοῦντα μὲ δέκα τοιαύτας παραδόσεις καὶ ἐνοίκια.

Σᾶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν, ὁμοίως καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

Εἰπέτε τῆς Μαριῶς τοῦ Μαραγκάκη ὅτι ὁ Ἀντώνης τῆς ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν εἰς Χαλκίδα, καὶ πιθανὸν νὰ ἔλθῃ εἰς Σκίαθον.

83

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 2 Σεπτεμβρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὰς ἀπὸ 22 καὶ 23 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἐπιστολὰς ὑμῶν. Δὲν σᾶς ἀπήντησα διὰ τοῦ ταχυδρομείου, παρατηρήσας ὅτι βραδύνει παραπολύ ἢ παραλαβὴ τῶν ἐπιστολῶν δι' αὐτοῦ.

Εἰπέτε εἰς τὸν Αλέκον ὅτι κατοικῶ εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον, καὶ ἂν ἔλθῃ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου, νὰ διευθυνθῇ ἐκεῖ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

84

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἦλθεν ὁ Αλέκος καὶ μοὶ ἔφερε τὴν ἐπιστολήν σας μετὰ τοῦ σακκίου τῶν σύκων καὶ τῶν δύο γερμ. ταλλήρων.

Γράψατέ μοι σᾶς παρακαλῶ περὶ τῆς ὑγείας τῆς φιλάτης μου ἀδελφῆς Σοφίας.

Ἀσπάζομαι ὑμῶν τὴν δεξιάν καὶ τὴν τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

85

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον καὶ τὴν ἀπὸ 14 τοῦ φθίνοντος ἤδη ἐπιστολήν σας. Συγχωρήσατέ μοι ὅτι δὲν σᾶς ἀπήντησα μέχρι τοῦδε. Τὰς κάλτσας τὰς εἶχα λάβει ὅταν ἦλθεν ὁ Αλέκος.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Πέμπτης θὰ ἀρχίσω νὰ σᾶς πέμπω φύλλα ἐφημερίδων τακτικῶς. Ἄν δὲν τὸ ἔκαμα ἕως τώρα, ἀπόδοτέ το εἰς αἷτια ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεώς μου, παρακαλῶ.

Εἶμαι ὑγιῆς καὶ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρός.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

86

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 3 ἰσταμένου ἐπιστολὴν σας μὲ δραχ. 16,30 παρὰ τοῦ κ. Δουλίδου. Νεωτέραν διὰ τοῦ ταχυδρομείου δὲν ἔλαβον μέχρι τῆς σήμερον.

Ἐγχειρίσατε τὴν ἐσώκλειστον πρὸς τὸν θεῖόν μου Κωνσταντῖνον.

Ἀσπάζομαι πάντα

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

87

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 17 τοῦ φθίνοντος ἐπιστολὴν σας καὶ τὰς 21,30/00 δραχμάς καὶ ἐν ζεῦγος κάλτσες διὰ τοῦ Ἰω. Δ. Μωραϊτίδου. Ὅμοίως ἔλαβον ταχυδρομικῶς δύο ἐτέρας ἐπιστολάς σας ἀπὸ 19 καὶ 22 τοῦ αὐτοῦ χρονολογουμένας.

Διὰ τῆς τελευταίας τούτων μοὶ γράφετε νὰ σᾶς δώσω πληροφορίας περὶ τοῦ τί συνέβη μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλέκου. Εἰς ταῦτα ἀπαντῶ ἐν ὀλίγοις ὅτι, κατὰ πρῶτον, δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Ἀλέκος εἴλκυσε μάχαιραν ἐναντίον μου. Τόσον ἀνδρειωμένος δὲν εἶναι δὰ ὁ πτωχὸς Ἀλέκος. Αὐτὸν τὸν λόγον τὸν εἶπε τὸ ἀνόητον στόμα τοῦ Σταμάτη, πρὸς ἐν ἄλλο ξεσχισμένον στόμα, τὸ ὁποῖον ἴσως τὸν διέσπειρεν αὐτόθι.

Ὅλη ἡ ἱστορία ἔχει ὡς ἐξῆς. Ὁ Ἀλέκος δὲν μὲ ἤκουσε καθόλου. Δύω ἢ τρεῖς φορὰς (μάλιστα ὅταν ὁ θεῖός του ἦτον ἐδῶ καὶ ἐπρόκειτο ν' ἀπέλθῃ τὴν ἐπαύριον εἰς Γερμανίαν) ἐγύριζεν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἦτον μὲ τὸν Διάκον αὐτόν, μεθ' οὗ συνοικεῖ τώρα. Ὁ θεῖός του ἀνεχώρησε μὲ τὸν καὺμόν, διότι

τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς του, δὲν τὸν εἶδε καθόλου. Ὅταν ἐγὼ τὸν ἐπέπληττα, μοὶ ἔλεγεν ὅτι θὰ ὑπάγη νὰ κατοικήσῃ μὲ τὸν Διάκον. Τέλος τὴν ἐσπέραν τῆς 25 Σεπτεμβρίου μὲ ἠρέθισε τόσο πολύ μὲ τὰ καμώματά του, ὥστε τοῦ ἔδωκα δύο ῥαπίσματα. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἐμάζωξε τὰ ῥοῦχά του τὴν ἐπιούσαν καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ δωματίου. Καὶ ναὶ μὲν ἐκ τοῦ συμβάντος τούτου κατέστη ἡ ἐμὴ θέσις δυσχερεστέρα οἰκονομικῶς, ἀλλ' εὔρον τούλάχιστον τὴν ἡσυχίαν μου. Αὕτῃ εἶναι ὅλη ἡ ἀλήθεια.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς. Τοὺς χαιρετισμούς μου πρὸς πάντας.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδαμαντίου

88

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Νοεμβρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὰς δύο ἀπὸ 31 λήξαντος ἐπιστολάς σας καὶ τὸ δεκάδραχμον παρὰ τοῦ κ. Β. Χατζάκου.

Ἐνδυμασίας πλήρους δὲν ἔχω ἀνάγκην, πλὴν μιᾶς περισκελίδος (πανταλονίου). Ἐπίσης μοὶ χρειάζεται καὶ ἓν καπέλλον.

Ἀσπάζομαι πάντας καὶ φιλῶ τὴν δεξιάν ὑμῶν καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

89

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 9μβρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν διὰ τοῦ κυρίου Σταγειρίτου ἀπὸ 14 τοῦ μηνὸς τούτου ἐπιστολήν σας μετὰ τῶν δραχμῶν 18,45/00 ὁμοίως καὶ τὸ καπέλλον καὶ τὸ σινδόνιον καὶ τὰ τσοράπια. Ἐπίσης καὶ τὴν ἀπὸ 16. ἐτέραν ἐπιστολήν σας.

Παράδοσιν ἀπὸ τῆς 12 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου δὲν ἔχω καμμίαν. Διὰ

τοῦτο σᾶς ἐβάρυνα τόσον ἐσχάτως. Ἦδη ἀπὸ χθὲς εὗρον μίαν 25 δραχμῶν, ἀλλὰ πότε θὰ λάβω χρήματα; Καλὰ Χριστούγεννα. Θὰ ἐπροτιμοῦσα νὰ ἐλάμβανα ἅπαξ 40 ἢ 50 δραχμᾶς παρ' ὑμῶν παρὰ νὰ μοι στέλλετε πολλάκις 10 καὶ 15 καὶ 20. Διατί ὁ Γεώργιος νὰ μὴ ἀποφασίσῃ νὰ μοι πέμψῃ ἓνα μισθὸν τοῦ ὀλόκληρον; Ἠξεύρετε ὅτι μὲ 10 καὶ 20 δραχμᾶς δὲν δύναται τις οὔτε πανταλόνι ν' ἀγοράσῃ, οὔτε ἓν μέρος τοῦ χρέους τοῦ νὰ πληρώσῃ. Καὶ ἤδη τελειώνει ὁ μῆν καὶ δὲν ἔχω νὰ πληρώσω τὸ ἐνοίκιον. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ μοι στείλητε πάλιν χρήματα μὲ αὐτὸ τὸ ἀτμόπλοιο. Ἄν δὲ ἡ μήτηρ μου παραπονεῖται πάλιν ὅτι ἐξοδεύω πολλὰ καὶ δὲν ἐξεύρω τί, ἔπρεπε νὰ ἦτον αὐτὴ εἰς τὴν θέσιν μου. Ὁ ἀπ' ἐμοῦ χωρισμὸς τοῦ Ἀλέκου μὲ ἔβαλε μέσα 60 - 65 δραχμᾶς. Διότι ἐκτὸς τοῦ ὑπερόγκου ἐνοικίου, ἐχρειάσθη νὰ προμηθευθῶ πάραυτα τράπεζαν, λάμπαν, καθέκλαν, σταμνίον, βουρτσαν, τσατσάραν καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ λοιπά. Λοιπὸν τοιαύτας ἐλεεινότητος πρέπει νὰ σᾶς γράφω διὰ νὰ πιστεύσητε ὅτι δὲν εἶμαι ἄσωτος;

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ μένω

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

90

Ἀθῆναι, 6 Δεκεμβρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὰς δύο προηγουμένας ἐπιστολάς σας ἀπὸ 28 καὶ 30 λ. μηνός.

Σήμερον ἔλαβον παρὰ τοῦ Νικολάου Πόθου Ἀγιώτου <τὴν ἀπὸ> 30 λ. ἐπιστολήν σας μετὰ τῶν 48 δραχμῶν. Ἐπίσης ἔλαβον καὶ τὸ δεκάφραγκον τὸ ἔγκλειστον ἐν τῇ ἀπὸ 28 διὰ τοῦ Ἰ. Κωνσταντινίδου.

Σᾶς γράφω ταῦτα ἀπὸ σήμερον, διότι ἠντάμωσα πατριώτην μέλλοντα νὰ ταξειδεύσῃ τὴν Πέμπτην διὰ Σκίαθον, ὅστις ἀπόψε καταβαίνει εἰς Πειραιᾶ, καὶ διότι ἂν σᾶς γράφω ταχυδρομικῶς πιθανὸν ἔτι βραδύτερον θέλετε λάβει τὴν ἐπιστολήν μου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρός.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Πα<πα>διαμάντης<

91

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 22 Δεκεμβρίου 1876.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Κατ' αὐτάς δὲν ἔλαβον ἐπιστολήν σας καὶ λυποῦμαι. Ἐγὼ σᾶς ἔγραψα ἀπὸ 6 τοῦ ἤδη φθίνοντος μηνὸς διὰ τοῦ Ἰωάννου Διολέτα, ὅστις ἦλθεν εἰς Σκιάθου μετὰ τὸ ἀτμόπλοιο, ὅτι ἔλαβον τὰς τρεῖς προηγουμένας ἐπιστολάς σας καὶ τὰς 48 δρ. καὶ ὅτι πρότερον τὰς 11,20/00. Ὑποθέτω ὅτι μοὶ ἀπαντήσατε καί, ἄδηλον πῶς, δὲν περιῆλθεν εἰς χεῖράς μου ἡ ἐπιστολή σας.

Ἐὔχομαι ὑμῖν πάντα τὰ ἐφετὰ καὶ καταθύμια μετὰ τὰς ἐορτάς καὶ τὸ νέον ἔτος.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

92

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Ἰανουαρίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐγραψα ὑμῖν ταχυδρομικῶς ἀπὸ 13 τρ. μ. πληροφορῶν ὅτι ἔλαβον τὴν ἀπὸ 4 Ἰαν. ἐπιστολήν σας μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ 28δράχμου. Μεταγενεστέραν ἐπιστολήν σας δὲν ἔλαβον.

Ἐντοσούτω γράψατέ μοι ἂν ἐλάβετε καὶ τὴν ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου ἐμὴν ἐπιστολήν, ἣν σᾶς ἔπεμψα διὰ τοῦ παπᾶ Γερασίμου λαυριώτου, ἐλθόντος διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου μέχρι Σκιάθου ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ μεταβῆ εἰς Σκόπελον καὶ ὑποστρέψαντος διὰ τοῦ αὐτοῦ χωρὶς ν' ἀποβιβασθῆ, ἐπειδὴ τὸ ἀτμόπλοιο δὲν προσήγγισεν εἰς Σκόπελον.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν ὑμῶν τε καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

93

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ.

Παρά τοῦ κ. Ν. Ε. Κοκκίνου ἔλαβον τὴν ἀπὸ 6 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολὴν σας μετὰ τῶν δύο νέων ἑλλ. ταλλήρων καὶ τοῦ ὀκταποδίου. Ἄλλην ἐπιστολὴν δὲν ἔλαβα, οὔτε εἶδα τὸν μοναχόν, περὶ οὗ μοι γράφετε, ἔμαθον δὲ ὅτι οὗτος ἔμεινεν ἐν Χαλκίδι. -

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

94

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ἀπριλίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σήμερον ἔλαβον παρὰ τοῦ κουμπάρου Σταγειρίτου τὴν ἀπὸ 4 τ. μ. ἐπιστολὴν σας μετὰ τῶν δρ. 30,60/00. Εἶμαι ὄλως ὑγιῆς καὶ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

95

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἀπριλίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔλαβον εἰς τὴν ἀπὸ 7 τοῦ φθίνοντος ἡδὴ ἀπευθυνθεῖσαν ὑμῖν ἐπιστολὴν μου διὰ τοῦ Ἀλ. Θ. Ἀλεξάνδρου.

Ἐγὼ εἶμαι ὑγιῆς καὶ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

96

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Μαΐου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον παρὰ τοῦ Ἀλ. Θωμᾶ τὴν ἀπὸ 1 ἰσταμένου ἐπιστολὴν σας μετὰ τῶν 10,10/00 δρ. Ὁμοίως καὶ τὴν διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀπὸ 26 τοῦ λήξαντος.

Δὲν δύναμαι νὰ ἔλθω ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου εἰς Σκίαθον, διότι οὔτε τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου ἔληξαν ἀκόμη, καὶ πρὸς τούτοις εἶμαι ἐμπλεγμένος εἰς δύο προγυμνάσεις μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ διδάσκω μέχρι τοῦ χρόνου τῶν ἐξετάσεων των, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, διότι ἐντρέπομαι νὰ τοὺς ἀφήσω εἰς τὴν μέσην. Πιθανῶς δὲ θὰ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς περὶ τὸ τέλος τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου, ἂν ἐγκρίνετε.

Προμηθευθεὶς μίαν θερινὴν ἐνδυμασίαν ἔχω ἀνάγκην εἴκοσι δραχμῶν διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν αὐτῆς, τὰς ὁποίας παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀποστείλετε διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς 15ης τρ. μ. Τὰ δὲ ἔξοδα τῆς αὐτόσε μεταβάσεώς μου θὰ τὰ οἰκονομήσω ἐγώ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Ὁ Ν. Ἀποστολίδης ἐλθὼν ἐνταῦθα μοὶ ἔδωκεν ἐν ὠρολόγιον ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ μου, εἰπὼν μοὶ ὅτι θὰ μοὶ ἐπλήρωνε τὴν δαπάνην τῆς ἐπισκευῆς. Ἀλλὰ δὲν τὸν ἐπανείδον καὶ ἀγνοῶ, ἂν εἶναι ἔτι ἐν Πειραιεῖ. Ἡ ἐπισκευὴ ἐκόστισεν ἀκριβᾶ, δραχμὰς 8. Προσεχῶς θὰ σᾶς τὸ ἀποστείλω.

97

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Μαΐου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἀπὸ 15 Μαΐου ἐπιστολὴν σας ἔλαβον μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ δεκαδράχμου καὶ τῶν ἑξ ἀστακοουρῶν. Μεταγενεστέραν ἐπιστολὴν σας δὲν ἔλαβον διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

98

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 6 Ἰουνίου 1877. Φίλτατέ μοι ἀδελφὲ Γεώργιε,

Ἔλαβον τὰς ἀπὸ 22 καὶ 24 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐπιστολὰς τοῦ πατρὸς ἡμῶν μεθ' ἑνὸς δεκαφράγκου.

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου δὲν ἔλαβον ἐπιστολήν· ὡς δὲ ἐπληροφορήθην παρ' ἐπιβατῶν μεταβάντων αὐτόσε ὁ πατήρ μου εἶχεν ἀπέλθει εἰς Χαλκίδα μὲ τὸ ἀτμόπλοιον τῆς 31 χάριν δίκης τινὸς ποινικῆς μὲ ἓνα Λάγιον, καὶ ἔμελλε τὴν ἐπαύριον 1 Ἰουνίου νὰ ἀναχωρήσῃ πάλιν διὰ Σκίαθον ἐπὶ μιᾶς βρατσέρας. Ἦδη μὴ λαβὼν ἐπιστολήν ἐκ μέρους αὐτοῦ, δὲν γνωρίζω ἂν ἐπανῆλθεν ἢ εἶναι ἀκόμη ἐν Χαλκίδι. Γράψον μοι σὲ παρακαλῶ μίαν λέξιν περὶ τούτου καὶ περὶ τῆς δίκης ταύτης.

Ἐσωκλείστως σοὶ πέμπω τὸ ἐπιδοτήριον τῆς αἰτήσεως θεραπείας τοῦ Δ. Γ. Θεοδώρου.

Ὁ βουλευτὴς Δουλίδης μοὶ εἶπε καὶ περὶ τινος ὁμοίας αἰτήσεως τοῦ πατρὸς μου ὅτι ἐνήργησε τὰ δέοντα.

Σᾶς ἀσπάζομαι πάντας

Ὁ ἀδελφός σου

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

99

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 7 Ἰουλίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 26 π. μ. ἐπιστολήν σας. Τὴν δὲ ἀπὸ 12 τοῦ αὐτοῦ ἡξεύρετε πότε τὴν ἔλαβα; τὴν 25. Δὲν ἡξεύρω ἂν ἤργησε νὰ φθάσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κ. Δουλίδου ἢ αὐτὸς ἐλησμόνησε νὰ μοὶ τὴν ἀποστείλῃ· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐγὼ πολὺ ἀργὰ τὴν ἔλαβα.

Ἦδη ἄλλην ἐπιστολήν σας, μὲ χρήματα μάλιστα, καθὼς μοὶ προηγγέλλετε διὰ τῆς ἀπὸ 26, δὲν ἔλαβα μέχρι τῆς σήμερον.

Δὲν ἡξεύρω ποῖος σᾶς εἶπεν ὅτι δὲν ἐβγάζω τὰ ἔξοδά μου. Τὰ ἐβγάζω τὰ ἔξοδά μου βεβαίως, ἀλλ' ἀπὸ ἑνὸς μηνός. Ἐὰν δὲ δὲν εἶχον κατασκευάσει ἐνδύματα, θὰ εἶχον περίσσευμα 50 δραχμῶν ἤδη, διὰ τὰ ἔξοδά μου, ἂν ἦτον ἡ ἐπιθυμία σας νὰ ἔλθω. Ἐὰν δὲ μοὶ ἀποστείλητε χρήματα, ἀρκεῖ ἐν

δεκάδραχμον μόνον, δι' ἐκεῖνο τὸ ὥρολόγι, τὸ ὁποῖον δὲν εὔρον καὶ ἄνθρωπον, δι' οὗ νὰ σᾶς τὸ ἀποστείλω.

Πρὸς τούτοις θὰ μὲ συγχωρήσητε νὰ φρονῶ ὅτι θὰ ἦτον ἤδη ἄκαιρον καὶ ἀνωφελές τὸ νὰ μεταβῶ εἰς Σκίαθον, ἀφοῦ εἶναι Ἰούλιος μεσῶν. Ἐὰν ἔλθω ἐκεῖ καὶ μείνω δύο μῆνας, καὶ ἔπειτα ἐπανέλθω τὸν Σεπτέμβριον, καὶ δὲν ἔχω πόρον ἵνα διατηρῶμαι, τί θὰ κάμω; Καλλίτερον εἶναι νὰ μείνω τώρα, καὶ τὸ προσεχὲς ἔτος, σὺν Θεῷ, ὅτε θὰ εἶμαι τελειόφοιτος, δύναμαι νὰ ἔλθω ἀπὸ τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα, καὶ νὰ μείνω 5 ἢ 6 μῆνας διὰ νὰ μελετήσω ἐν Σκιάθῳ, ἐὰν θὰ ἔχω τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία. Ὀκτῶ μῆνες εἶναι ἀπὸ τοῦδε ἕως τότε. Ἄς ἔχη ἡ μήτηρ μου ὑπομονήν. Ἐγὼ πλείοτερον ὑμῶν ἐπεθύμουν νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἠρχόμην τώρα εἰς Σκίαθον.

Ὁ κ. Δουλίδης μοὶ εἶχεν εἰπεῖ περὶ τῆς αἰτήσεως θεραπείας ὅτι ἐνομίσθη ἐπαρκὲς νὰ τὴν δώσῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἄνευ Κλητῆρος, ἥτις αἴτησις ἔχει λάβει τώρα τὸν διοικητικὸν δρόμον, καὶ πιθανὸν νὰ ἐμάθετε αὐτοῦ ἐκ τοῦ δημαρχείου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

100

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἰουλίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἄν δὲν ἐλάβετε τὴν ἀπὸ 2 Ἰουλίου ἐπιστολήν μου, πιστεύω ὅμως ὅτι ἐλάβετε ἀφεύκτως τὴν ἀπὸ 9 τοῦ αὐτοῦ, δι' ἧς ἀνήγγελλον ὑμῖν τὴν λήψιν τῶν 8 τῶν δορ. 5,60 καὶ τῶν κατόπιν δύο ἐπιστολῶν σας. -

Ἔχω ἀνάγκην ὑποκαμίσεων καὶ φανελλῶν. Τὰ ὑποκάμισά μου δὲν ἠξεύρω πῶς εὐρίσκονται μεμειωμένα· ἴσως ἐκ τῶν συνεχῶν μετακομίσεων, τῆς ὀλιγωρίας καὶ τοῦ ἀνωμάλου βίου ἔχασα κανὲν ἐν καιρῷ τῆς στρατ(ιωτικῆς) μου ὑπηρεσίας. Μία φανέλλα πάλιν μοῦ ἐχάθη ἐν τῷ λόχῳ περὶ τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου. -

Ἄν ἔλθῃ κανεὶς κατάλληλος ἐπιβάτης δι' Ἀθήνας, ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ στείλετε τὸ Ἀρχαιολογικὸν Λεξικὸν τοῦ Πανταζῆ, διότι ἔχω ἀνάγκην αὐτοῦ. -

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

101

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 15 7βρίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 3 τοῦ ἤδη μεσοῦντος ἐπιστολὴν σας. Ἐπίσης ἔλαβον καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Γεωργίου, πρὸς ὃν εἶπετε ὅτι διὰ νὰ ἀποστείλω αὐτῷ τὰς τραχηλιάς ἄς μοὶ παραγγέλλει, ἔπρεπε νὰ ἐγκλείσῃ μέτρον τι ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ εἰμὶ

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Ἀσπάζομαι τὴν χεῖρά σου, μῆτερ. Τὰ σῦ<κα>...

102

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 13 8βρίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τῆ 6η τ. μ. σᾶς ἔγραψα εὐθύς ὡς ἔλαβον τὴν ἀπὸ 2 ἐπιστολὴν σας διὰ τοῦ ἀρχιμ. Γρηγορίου. Τὴν διὰ τοῦ Καμπάνη ἔλαβον ὁμοίως.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθην, μὲ ἐδέχθη πολὺ εὐμενῶς.

Σᾶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν καὶ τῆς μητρός.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

103

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 24 9βρίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Δὲν ἔλαβον ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀπὸ 10 τοῦ μηνὸς τούτου πρὸς ὑμᾶς

ἐπιστολήν μου οὔτε διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου οὔτε ταχυδρομικῶς. Παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀπαντήσητε.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

104

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Δεβρίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 27 τοῦ λήξαντος ἐπιστολήν σας. Εἶμαι ὑγιής καὶ σᾶς ἀσπάζομαι. Ἀσπασμούς εἰς πάντας τοὺς ἡμετέρους.

Μένω φιλῶν τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

105

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Δεκεμβρίου 1877.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Δὲν ἔλαβον ἐπιστολήν σας εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 7, ἣν σᾶς ἔπεμψα. Εἶμαι ὑγιής. Εὐχομαι ὑμῖν ἐν ὑγιείᾳ τὰς καλὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς καὶ μένω

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

106

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον χθὲς τὴν ἀπὸ 9 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολήν σας. Τὴν δὲ ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου π. ἔ. εἶχον λάβει πολὺ ἀργά, ἦτοι τὴν 10 ἢ 11 τοῦ παρόντος μηνός.

Τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν συνέβησαν ἐν Αθήναις ταραχώδεις ὀχλαγωγίαι, ἀπειλοῦσαι στάσιν κατὰ τῶν καθεστώτων ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὁρμῆς πρὸς ἐξωτερικὸν πόλεμον. Ὁ στρατὸς διετάχθη νὰ κτυπήσῃ τὸν λαόν, 5 ἢ 6 ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν ἢ ἐπληγώθησαν. Μὴ ἀνησυχεῖτε ὅμως, ἤδη ἀποκατέστη ἡ ἡσυχία. Τὴν ἀφορμὴν πρὸς τὰς ὀχλαγωγίας ἔδωκε τὸ ἐκ Κ/πόλεως ἄγγελμα περὶ συννομολογήσεως τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν δύο ἐμπολέμων. Ἦδη ὅμως ἡ εἶδησις ἐκείνη ἀπεδείχθη πρόωρος, ἂν δὲ τῶ ὄντι ὁ πόλεμος παραταθῆ, ἡ Ἑλλάς, κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπικρατοῦσαν γνώμην, θέλει καταλάβει διὰ τοῦ στρατοῦ τῆς τὴν Ἑπειρον καὶ Θεσσαλίαν. Ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν λύεται τὸ ζήτημα, καὶ ἂν πράγματι διακοπῶσιν αἱ σχέσεις, θέλω ἔλθει εἰς Σκίαθον, καὶ θὰ ἀποφασίσωμεν τότε ἂν θὰ μείνωμεν ἐνταῦθα ἢ θὰ ἀπέλθωμεν εἰς Χαλκίδα. Φρονοῦσιν ὅμως ἐνταῦθα ὅτι δὲν δύναται καὶ ἐν πολέμῳ νὰ προσβάλλῃ ὁ ἐχθρὸς παράλια μὴ ὠχυρωμένα, καὶ ἔπειτα ὁ στόλος τῆς Τουρκίας εἶναι ἤδη ἄοπλος καὶ κατεστραμμένος παντελῶς, ὡς λέγεται. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, ἡ ἑλλ. κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ κηρύξῃ ἢ νὰ δεχθῇ πόλεμον πρὶν ἐξασφάλισιν ὀπωσδήποτε τὰ παράλια τῆς χώρας. Ὀπωσδήποτε, ἂν γείνη τίποτε, μετὰ τοσοῦτων χιλιάδων κόσμου θὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ γενηθήτω τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, καὶ εἰς Θεσσαλίαν ἂν ἀποφασίσω ν' ἀπέλθω, δὲν θὰ πράξω τοῦτο προτοῦ νὰ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς καὶ λάβω τὴν συναίνεσίν σας.

Ἀσπάζομαι τὴν χεῖρά σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Δὲν μοι γράφετε ἂν ἐλάβετε καὶ τὴν ἀπὸ 5 τρ. μ. ἐπιστολήν μου παρὰ τοῦ Φιλοκλέους Γ. Ἰωάννου.

107

Ἐν Αθήναις, τῆ 2 Φεβρουαρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Διὰ τοῦ Μ. Δαμάσκου σᾶς ἔγραψα ἀπὸ 23 λήξαντος, ὁμοίως καὶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀπὸ 27 τοῦ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν σᾶς γράφω, διότι φαντάζομαι πόση εἶναι ἡ λύπη καὶ ἡ στενοχωρία σας διὰ τὴν εἰς Θεσσαλίαν μετάβασιν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐκ τῆς ἰδικῆς μου λύπης καὶ στενοχωρίας. Ὁ Κουμπῆς

ἔφθασεν εἰς Πειραιᾶ προχθὲς καὶ γράμμα σας δὲν μοὶ ἔφερε. Μοὶ διηγήθη μόνον τὰς λεπτομερείας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Γεωργάκη μας, ὅτι δηλ. ἔφυγε κρυφίως, ὅτι ὑπῆγε καθὼς εὐρίσκετο μὲ τὰ συνήθη ἐνδύματά του, κτλ. Αὐτὸ μὲ ἠνησύχησε καὶ ἐμέ, διότι πλειότερον πρέπει νὰ φοβῆται τις τὸ κρῦον παρὰ τοὺς Τούρκους, οἵτινες δὲν εὐρίσκονται εἰς Θεσσαλομαγνησίαν, ἐκεῖ ὅπου εἶναι. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅμως ὅτι ἐπρομηθεύθη κάπου χονδρότερόν τι ροῦχον καὶ εἶναι ἤδη καλλίτερα.

Ἐν γένει εἰπεῖν, δύο πράγματα εἶναι τώρα, ἢ θὰ γείνη εἰρήνη, καὶ τότε οἱ ἐπαναστάται θὰ ἀμνηστηθῶσι καὶ θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια, σὺν Θεῷ, ἢ θὰ γείνη πόλεμος γενικός, τῆς Ἀγγλίας μὲ τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, ὡς λέγεται, καὶ τότε καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ μείνη ἡσυχος ἀλλὰ θὰ βαδίση μὲ τὴν ἀγγλικὴν συμμαχίαν. Λοιπὸν τότε ὅλη ἡ νεολαία θὰ κληθῆ εἰς τὰ ὅπλα, καὶ δὲν θὰ εἶναι ὁ Γεωργάκης μας μόνος, ὅστις ὑποφέρει. Λοιπὸν πρέπει νὰ παρηγορώμεθα, διότι εἰς τοιοῦτους δυστυχεῖς καιροὺς, ὅπου εὐρέθημεν, στενὰ εἶναι πανταχόθεν, καὶ δὲν ὑποφέρομεν ἡμεῖς μόνοι, ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος.

Μὴ κλαίης νυχθημερόν, ἀγαπητὴ μου μητέρα, ἀλλὰ συλλογίσου ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλίαν εὐρίσκονται ἤδη πέντε χιλ. ἐθελονταί, τέκνα πέντε χιλιάδων μητέρων, αἵτινες ὅλοι ἔχουν σπλάγχνα, ὅλοι ἐν πόνοις ἐγέννησαν, ὅλοι πονοῦν διὰ τὰ τέκνα των, καθὼς καὶ σύ. Ὑπερβάλλουσα λύπη ἀτομικὴ ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ γενικῶν καταστροφῶν καὶ ἐξανδραποδίσεων καὶ αἵματοχυσιῶν, εἶναι ἰδιοτελής, εἶναι ἐγωιστικὴ καὶ ἐξυβρίζει τὴν θεῖαν πρόνοιαν τὴν οἰκονομοῦσαν καὶ διέπουσαν τὰ πάντα. Ὅθεν μὴ λυπεῖσαι, ἀλλὰ παρακάλει μᾶλλον ἀδιαλείπτως νὰ ἀπολαύσης ταχέως τὸ τέκνον σου.

Ἐγὼ εἰς τὰς Ἀθήνας περνῶ πολὺ καλὰ καὶ ὑγιαίνω. Ἀσπάζομαι τὰς δεξιὰς σας ἀμφοτέρων

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Ἐμπιστευτικόν. Δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας προτοῦ νὰ φύγῃ ὁ Γεώργιος, ἔλαβεν ὁ Γ. Δημητριάδης ἐπιστολὴν του ἐνταῦθα, δι' ἧς τῷ ἔγραφεν ὅτι νὰ ἐνθυμηθῆ τὴν ὑπόσχασίν του τοῦ νὰ ἀπέλθωσιν ὁμοῦ εἰς Θεσσαλίαν. Ἐγὼ τῷ εἶπα νὰ τῷ γράψῃ, ὅτι τὰ τῆς Θεσσαλίας θεωροῦνται ἐν Ἀθήναις γελοῖα, ἀλλὰ ἂς ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας νὰ τὸν ἴδωμεν καί, ἂν γείνη πόλεμος, νὰ ὑπάγωμεν ὅλοι ὁμοῦ. Ταῦτα εἶπα θέλων νὰ φέρω ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὴν ἀπασχόλησιν τοῦ πνεύματός του καὶ διότι ἤξευρα ἢ ἐπίστευα ὅτι πόλεμος δὲν θὰ ἐγένετο μεμονωμένως. Δὲν ἐξεύρω ἂν ὁ Γ. Δημ. ἔγραψε ταῦτα καὶ ἂν ἔλαβεν ὁ Γεώργιός μας τὴν ἐπιστολὴν του.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Φεβρουαρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 31 π. μ. ἐπιστολήν σας. Ἐντὸς αὐτῆς, ὡς μοὶ γράφετε, μοὶ ἐγκλείετε τὴν ἐπιστολήν τοῦ Γεωργάκη. Δὲν εὐρέθη ἔγκλειστος τοιαύτη ἐπιστολή. Ἴσως ἐλησμονήσατε νὰ ἐγκλείσητε αὐτήν.

Ἐγὼ πλὴν τῆς ἀπὸ 27 καὶ 23 καὶ 19, σᾶς ἔγραψα καὶ τὴν 2 ἰσταμένου ταχυδρομικῶς. Ἐλπίζω νὰ τὴν ἐλάβετε. Τὴν δὲ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου ἀπέστειλα διὰ τοῦ Αἰγ. Αἰγιαλείδου, ὅστις ὅμως ἀφοῦ δὲν ἦλθεν εἰς Σκίαθον ὁ ἴδιος, καθὼς ἐσκόπευεν, ἔπρεπε νὰ ἐγχειρίσῃ τὴν ἐπιστολήν μου εἰς τὸν Γ. Δημητριάδην διὰ νὰ τὴν λάβητε.

Ἐπίσης καὶ τὴν ἀπὸ 8 Ἰανουαρ. ταχυδρομ. διὰ Κουσουλίνῃ ἔλαβον, καὶ ἀνέφερα, νομίζω, τὴν λήψιν αὐτῆς ἐν τῇ ἀπὸ 19 πρὸς ὑμᾶς.

Προχθὲς ἐμάθομεν ἐνταῦθα ὅτι μάχη συνεκροτήθη τὴν 6 ἐν Μακρυνίτσα, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν, ὡς λέγεται, 30 - 40 ἐπαναστάται καὶ 300 Τοῦρκοι. Τὸ ἀποτέλεσμα ὀριστικῶς ἀγνοεῖται. Τί νὰ σᾶς εἴπω; Ἡ καρδιά μου ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τρέμει ἀδιαλείπτως. Ἄς ὑποταγῶμεν, πάτερ μου, εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Ὅτι εἶναι γραπτὸν διὰ τὸν φίλτατόν μας Γεώργιον, θὰ γείνη, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἀποφύγωμεν. Εἴθε ὁ εὐσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεὸς νὰ νεύσῃ πρὸς τὰς ἰκεσίας ἡμῶν καὶ νὰ μᾶς τὸν ἀποδώσῃ. Ἄν ὅμως Ἐκεῖνος εὐδοκήσῃ νὰ καλέσῃ παρ' ἑαυτῶ ἓνα μάρτυρα, ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν Αὐτῶ, καὶ Αὐτὸς μόνος δύναται νὰ μᾶς παραμυθήσῃ.

Ἐννοεῖς τώρα, φιλτάτη μου μῆτερ, ἐννοεῖς ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς ὑπερβολικὴν ἀδυναμίαν πρὸς τὰ τέκνα σου, διότι αὐτὰ διὰ βασάνων καὶ πικριῶν ἀνταμείβουσιν ὅλην τὴν στοργὴν σου; Πάλαισον, νίκησον, ἐγκαρτέρησον, δυστυχῆς μῆτερ, διότι πρέπει, εἶναι ἀνάγκη νὰ ζήσης, νὰ ζήσης, μῆτερ, διὰ τὰς θυγατέρας σου, καὶ νὰ μὴ ἀποθάνῃς διὰ τοὺς υἱοὺς σου. Ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα βλαστοί, καὶ ἂν κοπῇ εἷς βλαστός, τὸ δένδρον μένει. Σὺ ὅμως εἶσαι ἡ ρίζα, καὶ πρέπει νὰ μείνης διὰ νὰ μὴ μαρανθῇ τὸ δένδρον.

Τί ἄλλο νὰ σᾶς γράψω; Μὲ προσκαλεῖτε νὰ ἔλθω εἰς Σκίαθον. Ἀκόμη δὲν ἀπεφάσισα, θὰ ὀδηγηθῶ ἂν θὰ ἐμπορέσω νὰ ἔλθω. Περὶ ἐμοῦ μὴ ἀνησυχεῖτε, δὲν ἔχω τίποτε, εἶμαι καλά, οὐδένα κίνδυνον τρέχω, δόξα τῶ Θεῶ. Δύναμαι νὰ ὑποφέρω πᾶσαν λύπην. Σᾶς ὁ Θεὸς νὰ βοηθήσῃ. Ὑπὲρ ὑμῶν ἀδιακόπως παρα<καλῶ... Ἀσπάζομαι> τὰς δεξιὰς ὑμῶν

<ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης>

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐν Ἀθήναις, 16 Φεβρ. 1878.

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 5 τ. μ. ἐπιστολὴν σας δι' ἧς μοι ἀναγγέλλετε τὴν ἐπάνοδον τοῦ Γεωργίου μας καὶ ἐχάρην. Ἐντούτοις ἐπεθύμουν νὰ γνωρίζω τὰ περιστατικὰ τοῦ ταξειδίου τούτου, διότι δὲν ἐξεύρω εἰμὴ ὅ,τι ἤκουσα ἀπὸ τὸν κόσμον. Ἄν θέλη ἄς μοι γράψῃ ὁ ἴδιος. Τὸν συμβουλεύω δὲ νὰ μὴ πειράζεται διόλου ἢ φιλοτιμία του ἐκ τοῦ ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐπαναστάσεως, καθόσον πλείστοι νέοι δυσαρεστηθέντες ἀνεχώρησαν. Γίνονται δὲ τόσαι καταχρήσεις περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν κινήματων τούτων, ὥστε ἡ ἐπανάστασις θεωρεῖται κοινῶς ἐνταῦθα ὡς ναυαγήσασα. Χύνουσι δὲ τὸ αἷμά των ἀθῶοί τινες νέοι ἀδίκως καὶ ἀνωφελῶς, ἐνῶ ἄλλοι πλουτίζονται ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν τούτων χρημάτων καὶ φαίνονται παχυνόμενοι ἐκ τοῦ αἵματος τῆς ἀπειροκάκου νεολαίας.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς. Τὸν Γεώργιον ἐναγκαλίζομαι.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Ἔμαθα ὅτι δύο σκιαθῖται ἐφονεύθησαν ἐν Μακρονίτσα. Γράψατέ μοι τίνες εἶναι οὗτοι.

110

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Μαρτίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον καὶ τὴν ἀπὸ 19 Φεβρ. ἐπιστολὴν σας. Εἰς τὸν Γεωργάκην ἔγραψα δις διὰ μακρῶν. Ὁ λοχίας Πάγκαλος, τὸν ὁποῖον ἠντάμωσα ἐνταῦθα, μοι εἶπεν ὅτι εἶναι συμπεφωνημένον νὰ τὸν συμπαραλάβῃ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Θετταλομαγνησίαν διὰ Σκιάθου. Προσέχετε μὴ φύγῃ πάλιν κρυφίως.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

111

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Μαΐου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σύγγνωτέ μοι ὅτι δὲν ἀπήνησα ὑμῖν προχθὲς διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὴν ἀπὸ 16 π. μ. ἐπιστολήν σας τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἐγκαίρως μετὰ τῶν ἐγκλείστων 11,20. Ἀλλὰ δὲν μοὶ ἀναφέρετε δι' αὐτῆς ἂν ἐλάβετε τὰ διὰ τοῦ Χριστοῦ. Στάμενας ἀποσταλέντα ἐπιστολήν καὶ ὠρολόγιον.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

112

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Μαΐου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐφθασεν χθὲς ἐνταῦθα ἡ μήτηρ μου ὑγιῶς καὶ αἰσίως καθ' ὅλα. Εἰς ἓν δὲ μόνον μοὶ εἶπεν ὅτι ἀνησυχεῖ, ὅτι δηλ. τὴν ἐσπέραν τοῦ ἐκ Σκιάθου ἀπόπλου τῆς ἔπνεε σφοδρὸς γαρμπῆς, καὶ ἐκ τούτου ἐνδέχεται νὰ ἐβλάβησαν αἱ ἐλαῖαι. Περὶ τούτου νὰ μᾶς πληροφορήσητε, παρακαλῶ.

Ἄν θέλει διὰ τοῦ προσεχοῦς ἀτμοπλοίου ἐπανέλθει εἰς Σκιάθον ἢ βραδύτερον, ἀγνοοῦμεν ἀκόμη.

Σᾶς ἀσπάζεται πάντας αὐτὴ καὶ ἐγὼ

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

113

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουνίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐλάβομεν ὅλας τὰς ἐπιστολάς σας, ἤτοι τὴν ἀπὸ 20 π. μ., τὴν ἀπὸ 22, τὴν ἀπὸ 29 μετὰ τῶν 28 δραχμῶν καὶ τὴν ἀπὸ α'. Ἰουνίου μετὰ τῶν 11,20.

Ἡ μήτηρ μου εἶναι πολὺ καλλίτερα. Τὴν μεθαύριον Πέμπτην ἀναχωρεῖ διὰ Σκιάθον.

Τσίρους δὲν ἔφεραν ἐφέτος εἰς Ἀθήνας.

Ἀσπαζόμεθα πάντας τοὺς ἡμετέρους

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

114

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰουνίου 1878.

Ἀδελφὲ Γεώργιε,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 11 ἐπιστολὴν σου καθὼς καὶ τὴν ἀπὸ 13 τοῦ πατρὸς μετὰ τῶν 11,20. -

Περὶ τοῦ Ῥαφτάκη ἐφρόντισεν ὁ Γεωργάκης, εἰς ὃν ἀπετάθην. Ἀδίκως δὲ σοὶ παρέσχε τὸν κόπον νὰ μοὶ γράψης ὅσα μοὶ ἔγραψες, ἀφοῦ εἰς ἄλλον ἔμελλε ν' ἀναθέσῃ τὴν διεξαγωγὴν τῆς σπουδαίας ταύτης ὑποθέσεως. Ἀλλὰ τοὺς ἄλλοπροσάλλους ἀνθρώπους, ποῖος τοὺς συνερίζειται;

Τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς πάντας.

Σὲ ἐναγκαλίζομαι

ὁ ἀδελφός σου

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

115

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Ἰουλίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 25 π. μ. ἐπιστολὴν σας μετὰ τῶν ὑποκαμίσων καὶ καλτσῶν.

Γράψατέ μοι πῶς ἔχει ἡ ὑγεία τῆς μητρὸς μου. Ὁ ἰατρὸς ἐκεῖνος ὅστις τὴν ἐπεσκεφθῆ ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ, μοὶ εἶπεν ὅτι τὸ πάθημά της εἶναι ἡμικρανία ἐξ ἀναιμίας. Ἐπιμένει δὲ λέγων ὅτι πρέπει νὰ παίρῃ σίδηρον, νὰ κάμνη δὲ καὶ θαλάσσια λουτρά. Ταῦτα μοὶ ἐπανέλαβεν ἀυθορμήτως.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

116

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 3 Αὐγούστου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Δὲν ἔλαβον μέχρι σήμερον, ὥρας 10 π. μ., ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀπὸ 20 Ἰουλίου ἐπιστολήν μου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου, δι' ἧς σᾶς ἐπληροφόρουν τὴν λήψιν τῆς ἀπὸ 14 μετὰ τοῦ 28δράχμου. Τὴν δὲ ἀπὸ 11 ὑμετέραν ἔλαβον βραδύτερον.

Ἐντούτοις σήμερον ἐλπίζω νὰ λάβω ἐπιστολήν σας διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

117

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 17 Αὐγούστου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 6 - 8 Αὐγούστου ἐπιστολήν σας, μετὰ τῶν 5,60, καὶ τὴν ἀπὸ 11 τοῦ αὐτοῦ, μετὰ τῶν 11,20.

Τὸ καλυμμαύχιον, ὅπερ μοὶ παραγγέλλετε, σήμερον ἤθελον σᾶς τὸ ἀποστείλῃ διὰ τοῦ κ. Λητοῖδου, ὅστις ὅμως μοὶ φέρει δυσκολίας. Ἐὰν δὲν τὸ δεχθῆ, θὰ σᾶς τὸ πέμψω δι' ἄλλης εὐκαιρίας.

Ὁ Μποροδημος μοὶ ἔχει στείλῃ ἓν γράμμα διὰ τὸν υἱόν του, τὸν χωροφύλακα, ἐπὶ συστάσει. Ἀλλὰ ποῦ νὰ τὸν εὔρω νὰ τὸ δώσω;

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας,

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

118

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Αὐγούστου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον διὰ τοῦ Γ. Δημητριάδου τὴν ἐπιστολήν σας καὶ τὸ 28δραχμον, ὡς καὶ τὰς κάλτσας.

Σήμερον πιστεύω νὰ σᾶς στείλω τὸ καλυμμαύχιον διὰ τοῦ Γ. Ζωραΐτου, ὅστις ὑπεσχέθη νὰ τὸ λάβῃ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

119

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 7βρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 17 τοῦ ἤδη φθίνοντος ἐπιστολήν σας μετὰ τῶν τσοραπίων, καθὼς καὶ τοῦ ἀνγοταράχου, διὰ τοῦ Ἀλέκου Μωραΐτου.

Τὸ ἀνγοτάραχον τὸ ἐφίλευσα εἰς τὸν κ. Ἰω. Χαραλάμπην, εἰς ὃν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐλεύσεως τῆς μητρὸς μου εἰς Ἀθήνας.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

120

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 8βρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σήμερον ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας μετὰ τῶν ἐγκλείστων, ὡς καὶ τὴν τοῦ Γεωργίου.

Ἐν μόνον θαυμάζω, διατί ὅτε συνετάσσετο ὁ κατάλογος δὲν ἐνέστητε κατὰ τῆς ἐν τῇ Α'. κατηγορίας ἐγγραφῆς μου, ἐνῶ ἐγὼ προφανῶς ἦγον τότε τὸ

27ον ἔτος μου καὶ ὑπηγόμεν ἑἰς τὴν Β΄.

Ἄλλως δέ, ἐλπίζω καὶ ἐγὼ ὅτι θὰ ἀπαλλαγῶ, καὶ μὴ ἀνησυχεῖτε παντελῶς. Μάλιστα καθ' ἣν στιγμὴν σᾶς γράφω δὲν εἶναι ἀκόμη βέβαιον ὅτι συγκαλεῖται πραγματικῶς ἡ γ'. ἢ δ'. σειρὰ κτλ., διότι τὸ πρᾶγμα πρέπει νὰ συζητηθῆ πρῶτον ἐν τῇ βουλῇ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Τὸ πιστοποιητικὸν μοὶ τὸ ἐπέμψατε ἀνεπικύρωτον.

121

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 8βρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τῇ 5 Ὀκτωβρίου ἀπήντησα ὑμῖν ταχυδρομικῶς ἐπὶ τῆς ἀπὸ 1 τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολῆς σας.

Σήμερον πρόκειται νὰ συζητηθῆ ἐν τῇ βουλῇ τὸ περὶ κλήσεως τῶν ἐφέδρων. Ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι σφόδρα ἐναντία εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, καὶ αὐτὴ ἡ κυβερνήσις φαίνεται ἐτοίμη εἰς ὑποχώρησιν.

Σᾶς ἐγκλείω ἐνταῦθα τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ ἐφημερίου, ἵνα ἐπικυρωθῆ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

122

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Νοεμβρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Μὲ τὸ ἀτμόπλοιον δὲν ἔλαβον γράμμα σας, οὔτε μὲ τὸ ταχυδρομεῖον. Ἐγὼ ὅμως σᾶς ἔγραψα ἀπὸ 26 π. μ. διὰ τοῦ Ἰω. Ἀλ. Μωραΐτου καὶ ἀπορῶ διατί δὲν μοὶ ἀπηντήσατε. Σήμερον δὲν μετέβην ἀκόμη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἵνα

ζητήσω ἐπιστολήν σας.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητροῦς.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

123

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 22 Νοεμβρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἐσκόπουν νὰ σᾶς γράψω αὐριον διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀλλ' ἔμαθον σήμερον παρὰ τοῦ Γ. Δημητριάδου ὅτι ἐφθάσατε ἤδη εἰς Χαλκίδα.

Εἰς τὴν ἀπὸ 12 ἐκ Σκιάθου ἐπιστολήν σας, ἀπήντησα τῆ 16 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Γεώργιον, πρὸς ὃν γράφω ὅτι ἔχω ἀνάγκην νὰ μὲ συνδράμη μόνον δι' ἓν παλτόν, ὅπερ χρειάζομαι διὰ τὸν χειμῶνα. Τὰ δὲ καθημερινὰ ἔξοδά μου τὰ οἰκονομῶ ἐκ μιᾶς παραδόσεως ἦν ἔχω.

Ἦνησύχησα πολὺ χθὲς ἔνεκα τῆς τρικυμίας, φοβούμενος μὴ ἦσθε εἰς τὸ πέλαγος. Ἦδη εἶμαι εὐχαριστημένος διότι θὰ ὑπάγετε μὲ τὸ ἀτμόπλοιον εἰς τὴν ἐπάνοδον, ἣν εὐχομαι ὑμῖν αἰσίαν.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Ὁ Σωτήριος καὶ ὁ Ἀλέκος σᾶς ἀσπάζονται τὴν χεῖρα.

124

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 7 Δεκεμβρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἀπὸ 29 π. μ. ἐπιστολήν σας διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἔλαβον τὴν 3ην ἰσταμένου. Χθὲς δὲ ἔλαβον τὴν ἐκ Χαλκίδος ἀπὸ 24, διὰ τοῦ Χριστοδούλου Στάμαινας.

Εἶμαι πολὺ ὑγιής. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ὑμᾶς εὐχομαι.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρός.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Διευθύνετε πρὸς τὸν κ. Κουσουλίνην τὰς ἐπιστολάς σας, ἵνα τὰς λαμβάνω εὐκολώτερον. Διότι πολλάκις, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ἐπιστολῆς σας, μεταβαίνω

εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καθ' ἑκάστην καὶ ἐρωτῶ, ὅταν δὲν ἔχω τοιαύτην. Πολλάκις δὲ καὶ ὅταν ἔχω, ἢ ἐπιπολαιότης καὶ φυγοπονία τῶν ὑπαλλήλων μὲ στερεῖ τῆς ἐγκαίρου λήψεως.

Ὁ αὐτός.

125

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 10βρίου 1878.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τῇ 14 σᾶς ἔγραψα ἐντὸς φακέλλου ἐφημερίδων, εἰδοποιῶν ὑμᾶς περὶ τῆς λήψεως τῆς ἀπὸ 10 τοῦ αὐτοῦ μετὰ τοῦ 28δράχμου.

Σᾶς εὐχομαι τὰς ἀγίας ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων ἐν ὑγιείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρός.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

126

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 2 - 7 τ. μ. ἐπιστολὴν σας κατὰ τὴν 12 τοῦ τρέχοντος μετὰ τῶν ἐγκλείστων δρ. 11,20. Μὴ με λησμονεῖτε πάλιν, διότι δὲν ἔχω παραδόσιν. Ἀλλὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν πάλιν θὰ ἔχω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρός,

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

127

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἀπὸ 4 τοῦ ἤδη μεσοῦντος ἐπιστολήν σας ἔλαβον μετὰ τῶν ἐγκλείστων ἐν αὐτῇ δραχ. 16,80.

Ἄν σήμερον κατορθώσω νὰ εὔρω τὸν Φιλοκλῆν, ὅστις ἀναχωρεῖ διὰ Σκιάθον, θὰ ἀποστείλω τὸ ἱατρικὸν τῆς μητρὸς μου.

Ἀναφορικῶς πρὸς ὅσα μοι γράφετε περὶ δανείου ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, δὲν ἔχω δυστυχῶς μέσον ἵνα πλησιάσω πρὸς τοὺς ἰθύνοντας αὐτήν, καὶ οὔτε ἐξεύρω ἀκριβῶς τοὺς ἀπαιτούμενους ὄρους καὶ ἐγγυήσεις πρὸςπραγματοποιήσιν δανείου.

Τὸν Σωτήριον δὲν τὸν βλέπω, καλλίτερον δὲ θὰ ἦτο νὰ τῷ γράψητε ὑμεῖς ὀλίγας λέξεις περὶ τούτου.

Μόνον ἐν πρᾶγμα δὲν ἐννοῶ· πῶς δηλ. ἐνῶ ἐφέτος ἦτο ἡ ἐλαιοφορία, καὶ ὁ Γιάννης εἰργάσθη πλειότερον τῶν ἄλλων ἐλαιοτριβείων, ὡς ἔμαθον, εὐρίσκεται οὐχ ἦττον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συνομολογήσῃ νέον δάνειον, ἀντὶ νὰ ἔχη ἐξοφλήσει ἐν μέρος τοῦ παλαιοῦ.

Ἐπίσης δὲν μοι γράφετε καὶ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἂν ἐκάμαμεν ὀλίγον ἢ πολὺ ἔλαιον ἐφέτος.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς μητρὸς,

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

128

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαρτίου 1879.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σήμερον ἔλαβον τὴν ἀπὸ 20 ἐπιστολήν σας μετὰ τῶν δραχ. 11,20. Ὁ Γεώργιος μοι ἔγραψεν ἐκ Στυλίδος. Ὁμίλησα εἰς φίλους ἵνα κατορθώσωσι τὴν εἰς Χαλκίδα μετὰθεσίν του, καθ' ἣν ἐπιθυμίαν μοι ἐκφράζει ἐν τῇ ἐπιστολῇ

αὐτοῦ.

Μοὶ γράφει δὲ καὶ ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Σκίαθον τὸ Πάσχα καὶ ἄνευ ἀδείας. Τοῦτο εἶναι παράξενον. Γράφετέ τω νὰ ἔχη ὑπομονήν. Ἐχετε καὶ σεῖς ὑπομονήν καὶ μὴ στενοχωρεῖσθε τόσο. Καὶ τοῦτο θὰ περάσῃ. Ὀλίγοι μῆνες δὲν εἶναι τίποτε, ἀρκεῖ νὰ εἶναι υἰγεία. Τὸ Πάσχα θὰ δώσουν, πιστεύω, ἄδειαν εἰς τοὺς ἐθνοφύλακας, ἀλλ' ἂν δὲν δώσουν δὲν συμφέρει νὰ φύγῃ ἄνευ ἀδείας, διότι τιμωρεῖται δὲν ἐξεύρω καὶ ἐγὼ πόσον βαρέως.

Ἀλλὰ τί νὰ σᾶς εἶπω, πάτερ μου; Δὲν κάμνει καλὰ καὶ ἡ καλὴ μου μήτηρ νὰ δεικνύῃ τόσο πόνον, διότι νὰ ὅπου ἐρεθίζεται ὁ Γεωργάκης καὶ ζητεῖ νὰ φύγῃ ἄνευ ἀδείας! Αἱ ὑπερβολαὶ αὐτὰ κάμνουν. Ἐχετε ὑπομονήν, καὶ πάντοτε ὑπομονήν. Δὲν εἶναι τίποτε πῶς θὰ εἶναι ὁ Γεωργάκης εἰς Λαμίαν τὸ Πάσχα. Ἐγὼ ἔχω ἕξ ἔτη ὅπου κάμνω Πάσχα ἐν Ἀθήναις καὶ ἅπαξ, τῷ 1868, ἐν Χαλκίδι. Παντοῦ ὁ αὐτὸς Χριστὸς εἶναι. -

Ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς σας μοὶ ἐγκλείετε, πάτερ μου, τὴν εὐχὴν σας. Εὐχαριστῶ διὰ τοῦτο ἀλλὰ διατί νὰ μὲ λυπῆτε; Μήπως τυχὸν εἴσθε ἀσθενής; Πῶς λοιπὸν ἐξεύρετε ὅτι δὲν θὰ μὲ ἴδητε πλέον; Ἄς εἶναι υἰγεία, καὶ θὰ ἔλθω μετὰ τὸ Πάσχα.

Εὐχομαι ὑμῖν ἐν υἰγείᾳ τὰς ἡμέρας τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Ἀσπάζομαι πάντας.

Φιλῶ τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Στείλατέ μοι τὰ ἐξοδά μου, καὶ ἔρχομαι χωρὶς ἄλλο.

Ὁ αὐτός.

129

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Μαρτίου 1879.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σᾶς ἔγραψα τὴν 23 φθίνοντος, ἅμα λαβὼν τὴν ἀπὸ 20 ἐπιστολήν σας μετὰ τῶν δο. 11,20.

Θὰ ἔλθω ἀφεύκτως εἰς Σκίαθον μὲ τὸ ἀτμόπλοιο τῆς 12 Ἀπριλίου,

ἂν ἔχω τὰ ἐξοδά μου, ὡς σᾶς προέγραψα. Πιθανὸν νὰ οἰκονομήσω χρήματα

καὶ ἀπ' ἐδῶ, ἀλλὰ στείλατέ μοι καὶ σεῖς ἕως 20 δραχμᾶς.

Εὐχομαι ὑμῖν καλὸν Πάσχα, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν σας καὶ τὴν τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

130

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ἀπριλίου 1879.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Προχθὲς Σάββατον ἔλαβον τὴν ἀπὸ ἰσταμένου ἐπιστολὴν σας. Χαίρω διότι ὁ Γεώργιος εὐρίσκεται παρ' ὑμῖν, ἂν καὶ δὲν μοὶ γράφετε πόσων ἡμερῶν ἄδειαν ἔχει λάβει. Εἰς Λαμίαν τῷ ἔγραψα τῇ 23 Μαρτίου· φαίνεται ὅτι τὴν ἐπιστολὴν μου δὲν τὴν ἔλαβε.

Μετὰ τῆς ἐπιστολῆς σας ἔλαβον καὶ τὰς δραχμᾶς 22,40.

Εἰς Σκίαθον θὰ ἔλθω ἀργότερα, ἤτοι περὶ τὰ τέλη Μαΐου· ἀφεύκτως ὅμως θὰ ἔλθω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

131

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ἀπριλίου 1879.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 15 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολὴν σας, ὡς καὶ τὴν προγενεστέραν ταύτης ἀπὸ 6. -

Περὶ μεταθέσεως τοῦ Γεωργάκη εἰς Χαλκίδα ἐνήργησα ἀπ' ἔξω ὅ,τι ἠμπόρουν· ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχω φίλον τινὰ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἄλλως δέ, ἡ υἰγεία εἰς τὴν Λαμίαν εἶναι καλλίτερα τώρα, καθὼς μανθάνω. Τρεῖς μῆνας καὶ ἡμισὺν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετήσῃ ἀκόμη, καὶ ὑπομονή. Ἄμα ὡς παρέλθωσιν οἱ ἕξ μῆνες, δὲν

δύνανται, κατὰ τὸν νόμον, νὰ τοὺς κρατήσουν οὔτε μίαν ἡμέραν περιπλέον.

Δεν ἔμαθον ἂν ὁ Γεωργάκης ἐτιμωρήθη πειθαρχικῶς διὰ τὴν εἰς Σκίαθον μετάβασίν του ἢ ὄχι. Τὴν 2 Μαΐου θὰ τῷ γράψω εἰς Χαλκίδα, καθὼς μοὶ γράφετε.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρός. Ἀσπάζομαι τὰς ἀδελφάς μου.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Εἰς Σκίαθον θὰ ἔλθω ἐφέτος, καθὼς σᾶς προέγραψα. Πιστεύω, κατὰ τὰ τέλη Μαΐου ἢ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου.

Ὁ αὐτός.

132

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1879.

Ἀδελφὲ Γεώργιε,

Δὲν ἔμαθον ἂν ἐτιμωρήθης ἢ ὄχι διὰ τὴν εἰς Σκίαθον μετάβασίν σου, καὶ ἐν γένει στεροῦμαι εἰδήσεων περὶ σοῦ. Γράψον μοι, σὲ παρακαλῶ, νὰ μάθω.

Εἰς τὴν διὰ τοῦ ἐπιλοχίου Ρεῖζη ἐπιστολήν σου εἶχον ἀπαντήσῃ ταχυδρομικῶς. Ἄγνοῶ ἂν ἔλαβες τὴν ἐπιστολήν μου ἢ ὄχι, διότι συνέπεσε κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας νὰ ἀναχωρήσης εἰς Σκίαθον.

Περὶ μεταθέσεώς σου εἰς Χαλκίδα ὠμίλησα πολλάκις, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχω καὶ ἐγὼ πολλὰ μέσα, ὡς γνωρίζεις. Καὶ ἂν δὲ μείνης ἐν Λαμῖα, νὰ ἔχῃς ὑπομονήν, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ὑπηρεσίας σου, ὅστις ὑπολείπεται, εἶναι ὀλίγος.

Γράψον μοι τί ἔμαθες ἐκ Σκιάθου ἀναφορικῶς πρὸς τὴν νόσον εὐλογίαν. Εὐχομαι νὰ ἀποκατεστάθῃ ἡ ὑγίεια ἐν τῇ προσφιλεῖ ἡμῶν πατρίδι.

Ἄσπασαι ἐκ μέρους μου τὸν κ. Νικόλαον Δημητριάδην.

Σὲ φιλῶ τρυφερῶς

ὁ ἀδελφός σου

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

133

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαΐου 1879.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ἐπιστολήν σας ἔλαβον. Σᾶς εἶχον γράψει τῇ 26 διὰ τοῦ ταχυδρομείου, πιστεύω δὲ νὰ ἐλάβετε τὴν ἐπιστολήν μου τὴν Τρίτην ἢ Τετάρτην τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος.

Πρὸς τὸν Γεώργιον ἔγραψα εἰς Χαλκίδα, καὶ μοὶ ἀπήντησεν ὅτι ἦτον ἕτοιμος νὰ ἔλθῃ πάλιν εἰς Σκίαθον, διότι εἶχε καιρὸν, ὡς ἔχων δύο κλήσεις εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον διὰ τὴν 9 καὶ 16 Μαΐου. Δὲν ἐνόησα καλῶς τοῦτο. Πῶς ἦτο δυνατόν ἀφοῦ θὰ ἀνεχώρει ἐκ Χαλκίδος τὴν 2 ἢ 3, νὰ προλάβῃ τὴν 9 νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Χαλκίδα; Ἦδη ἀγνοῶ ἂν ἐπανῆλθεν αὐτόσε. Γράψατέ μοι, παρακαλῶ, περὶ τούτου.

Πέμψατέ μοι ὀλίγα χρήματα.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

134

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Μαΐου 1879.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τῇ 10 τοῦ ἤδη φθίνοντος σᾶς ἔγραψα διὰ τοῦ Γεωργίου Παντελῆ, στρατιώτου, ὅστις ἦλθε μὲ τὸ ἀτμόπλοιον. Ἀπάντησίν σας δὲν ἔλαβον, οὔτε μὲ τὸ ἀτμόπλοιον οὔτε μὲ τὸ ταχυδρομεῖον, ὅπου ἠρώτησα δις ἢ τρις μεταβάς ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἀτμοπλοίου. Καὶ εἶναι βάσανον νὰ πηγαίνη τις μὲ τόσον καύσωνα καὶ μὲ τόσον ἰδρῶτα ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. μέχρι τῆς 2 μ.μ., διότι τότε μόνον γίνεται ἡ διανομὴ τῶν ἐπιστολῶν. Λοιπὸν σᾶς παρακαλῶ νὰ διευθύνητε τὰ πρὸς ἐμὲ γράμματά σας ἀποκλειστικῶς διὰ τοῦ βιβλιοπωλείου Κουσουλίνης.

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι δὲν ἔλαβον ἐπιστολήν σας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νὰ πληροφορηθῶ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου Γεωργίου, ποῦ εὑρίσκεται. Ὁ Δούλης, υἱὸς τοῦ Ἰω. Δουλίδου, ὅστις ἦλθεν ἐνταῦθα μὲ τὸ ἀτμόπλοιον, διηγεῖτο ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἀπεβιβάσθη εἰς Λίμνην καὶ ὄχι εἰς Χαλκίδα. Νὰ τὸ πιστεύσω ἢ ὄχι, δὲν ἤξευρα. Μοὶ ἔλεγεν ἐκ προθέσεως ψεῦδη, ἢ ἠπατήθη ὁ

ἄνθρωπος; Παρήγγειλα εἰς Χαλκίδα πρὸς τὸν κ. Δημητριάδην, διὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀδελφοῦ του, ἀλλὰ καὶ οὗτος δὲν ἀπήντησεν. Φαντάσθητε τὴν ἀμηχανίαν μου. Νὰ μὴν ἐξεύρω ποῦ εὐρίσκεται ὁ Γεωργάκης! καὶ ἂν ἔχη ἄδειαν ἀπὸ τὸ Τάγμα, διὰ νὰ εἶμαι τοῦλάχιστον ἡσυχος. Διατί νὰ μὴ μοὶ γράψῃ ἓν γράμμα;

Γράψατέ μοι, παρακαλῶ, περὶ τούτων, διότι ἀπὸ τῆς 29 Ἀπριλίου νεώτερον γράμμα σας δὲν ἔλαβον.

Εἰς Σκίαθον θὰ ἔλθω, ὡς σᾶς ὑπεσχέθην, ἐξ ἅπαντος, ἂν ζήσωμεν. Πιστεύω κατὰ τὸν Ἰούλιον. Διότι τώρα δὲν δύναμαι ἀκόμη ν' ἀπέλθω ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

135

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 31 Μαΐου 1879.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 22 τοῦ λήγοντος ἐπιστολήν σας μετὰ τῶν ἐγκλειστων δραχμῶν 11,20. Μὲ τὸ χθεσινὸν ἀτμόπλοιον δὲν εἶχον γράμμα σας.

Εἰς Σκίαθον θὰ ἔλθω, ὡς σᾶς ἔγραψα, ἴσως καὶ ταχύτερον.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

136

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 22 Μαρτίου 1881.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἀπὸ 14 ἐπιστολήν σας ἔλαβον. Ἐγὼ ἔγραψα ὑμῖν τῆ 9 ταχυδρομικῶς μὲ ἐγκλειστον πιστοποιητικὸν τοῦ Γεωργίου, καὶ τῆ 12 διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου (ἐπιβάτου Δημ. Φ. Ἀγάλου). Πιστεύω νὰ ἐλάβετε τὰς ἐπιστολάς μου. -

Ἀπὸ τῆς 18 Μαρτίου ἐργάζομαι εἰς τὴν Διεκπεραιώσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Περονῶ καλά. Ἐλπίζω ὅτι, καὶ ἂν φύγη τὸ τάγμα μου, θὰ μὲ ἀφήσουν ἐδῶ. -

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς. -

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

Εἶχον γράψει ὑμῖν ὅτι ἀπηλλάχθην πάσης ποινῆς, ὅτε ἦλθον εἰς Ἀθήνας, διότι οὕτως ἐπίστευσα κατ' ἀρχάς. Τῇ ἐπαύριον ἐτιμωρήθην καὶ μ' ἐφυλάκισαν, ἀλλ' ἡ φυλάκισίς μου ἦτο μόνον κατ' ὄνομα. Ἐπέρονων καλά καὶ ἤμην σχεδὸν ἐλεύθερος ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὁ αὐτός.

137

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Ἀπριλίου 1881.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 27 π. μ. ἐπιστολήν σας μὲ δρ. 5.60. Ἐγὼ σᾶς ἔγραψα καὶ ἀπὸ 22 τοῦ αὐτοῦ, μὲ τὸ ἀτμόπλοιο. Ἄγνοῶ ἂν τὴν ἐλάβετε. Ἐπίσης δὲν ἐξεύρω ἂν ἐλάβετε τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Γεωργάκη, τὸ ὁποῖον ἔστειλα τῇ 9 Μαρτίου. -

Ἐργάζομαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἄλλ' ἐργάζομαι δέκα ὥρας (9 - 12 1/2 π.μ. 3 - 9 1/2 μ.μ.) καὶ δὲν μοι μένει καιρὸς καὶ τρόπος νὰ διαθέσω εἰς καμμίαν παράδοσιν. Παίρνω μισθὸν στρατιώτου, δηλ. 20,10/00 τὸν μῆνα, καὶ αὐτὰς δυσκόλως θὰ τὰς παίρνω. Κοπιᾶζω πολὺ. Κάμετε τρόπον νὰ μοῦ στέλνετε ὀλίγα χρήματα.

Τὰ πολιτικὰ ἐντὸς ὀλίγου, σὺν Θεῷ, θὰ καθαρισθοῦν καὶ θὰ ἴδωμεν τί θὰ γείνη.

Εὐχομαι ὑμῖν ἐν ὑγιείᾳ τὰς ἐρχομένας ἀγίας ἡμέρας.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Α. Παπαδιαμάντης

138

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Μαΐου 1881.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 9 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐπιστολὴν σας ταχυδρομικῶς ἀποσταλεῖσάν μοι ἐκ Χαλκίδος μετὰ τοῦ χαρτονομ. τῶν 28 δραχμῶν. Ὑγιαίνω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

139

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ἰουλίου 1881.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὰς ἀπὸ 3 καὶ 4 ἐπιστολάς σας.

Τῇ 2 Ἰουλίου σᾶς ἔγραψα περὶ τῆς παραλαβῆς τῆς ἀπὸ 27 π. μ. καὶ τῶν 8 τῶν 5,60, ἅτινα ἔλαβον τῇ 1 Ἰουλίου. Ἔστειλα τὴν ἐπιστολὴν μου διὰ τοῦ ἐκ Σκοπέλου Ἀγγελῆ Μαχαιρᾶ, διὰ νὰ φθάσῃ ταχύτερα, ἐπειδὴ διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀργοῦν.

Εἶχον καὶ ἐσώκλειστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν Νήφωνα. Ὁ Ἀγγ. Μαχαιρᾶς μοὶ ὑπεσχέθη νὰ σᾶς τὴν στείλῃ διὰ τινος γλωσσαιῶ, ὅστις ἔμελλε νὰ ἀποβιβασθῇ ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς Σκίαθον.

Ἔχω μόνον μίαν παράδοσιν πρὸς 30 δραχ. τὸν μῆνα.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλ. Παπαδιαμάντης

140

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰβρίου 1881.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 6 τοῦ μεσοῦντος ἐπιστολήν σας. Ἦμην ἀσθενῆς ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν, εἶχον πυρετόν, ἡ ἐπιστολή σας μὲ ἐλύπησε πολὺ καὶ διὰ τῆς λύπης μ' ἐθεράπευσε παραδόξως ἐκ τοῦ πυρετοῦ. -

Σεβαστέ μοι πάτερ, οἱ Μιλτιάδαι, τοὺς ὁποίους λέγετε ἐξώδευσαν ἄλλος 15 καὶ ἄλλος 20 χιλ. δραχμᾶς διὰ νὰ φθάσωσιν ὅπου ἔφθασαν. Ἡμεῖς δὲν εἶχομεν μέσα καὶ δὲν μᾶς ἐβοήθησε καὶ ἡ τύχη. Μὲ 6 χιλ. δραχμᾶς διετηρήθην ἐγὼ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ 10 ἔτη, πότε νηστικός καὶ πότε χορτᾶτος. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Τὸν ἕνα μῆνα εἶχον μίαν προγύμνασιν, τὸν ἄλλον δὲν εἶχα. Συνεχῆς τις καὶ μόνιμος ἐργασία δὲν εὐρέθη δι' ἐμέ. Ὅσακις τυχὸν μοι ἐμειδία ἐπ' ὀλίγον μία ἐλπίς, ἡ σκληρὰ τύχη μοι τὴν ἀφήρπαζε. Ὅτι ἐπεχείρησα νὰ κάμω, ἐμπροστὰ εὐρέθη. Ἀτυχία, παντοῦ ἀτυχία.

Ἐκεῖνο ὁποῦ σᾶς εἶπεν ὁ Σαχίνης, δὲν ἔχει νὰ κάμη τίποτε μὲ τοὺς ὑλιστάς. Ἀλλ' εἶναι τρόπος διὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις μου. Καὶ πάλιν δὲν θὰ τὸ κάμω, διότι θέλει χρήματα.

Τῆ 13 Ἰουνίου ἀπελύθην τοῦ στρατοῦ. Ἦρχισα μίαν παράδοσιν. Εἰς γνῶριμός μου μοι ὑπεσχέθη ἄλλην μίαν. Μὲ ἐγέλασε. Παρεκάλεσα τὸν Μωρ(αἰτίδη) νὰ μ' εὕρῃ ἄλλην μίαν, δὲν μοι εὔρε. Ἡ μόνη παράδοσις, ἦν πραγματικῶς εἶχα, ἔπαυσε μετὰ 20 ἡμέρας τὴν 4 Ἰουλίου. Ἐκαμα κακὰ νὰ μὴν ἔλθω τότε εἰς Σκίαθον. Ἀλλ' ἐβασίσθην εἰς ῥητὰς ὑποσχέσεις. Ὡς τὸσον μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ξεκολλήσω ἀπ' ἐδῶ, διότι ἔχω χρῆμα εἰς ἐνοίκια, εἰς μαγειροὺς κτλ., ἔμεινα ἕως τώρα. Ἀλλ' εἰπέτε μοι, πῶς ἦτον δυνατὸν νὰ ζήσω μὲ τὰς 84 δραχμᾶς, τὰς ὁποίας μοι ἐστείλατε ἀπὸ Ἰουνίου μέχρι τῆς σήμερον; ἐνῶ ἐχρειαζόμην τοὐλάχιστον 200. Διὰ τοῦτο λοιπὸν, ἀπελπισθεῖς, ἐσκέφθην τὸ ἐξῆς. Θὰ ἐδεχόμην τὴν παράδοσιν τῶν Γαλλ(ικῶν) τοῦ Δ. Ἀθ., θὰ διωριζόμην βοηθὸς τοῦ ἑλλ. σχολείου εἰς Σκίαθον καὶ θὰ ἠρχόμην. Θὰ εἶχα ἕως 140 δραχμᾶς τὸν μῆνα. Θὰ ἐπλήρωνα τὰ ἐν Ἀθήναις χρῆμα μου παλαιὰ καὶ νέα. Περὶ τούτων, ἂν μοι ἀπήντα ὁ Δ. Ἀθ., θὰ σᾶς ἐξηγούμην δι' ἐπιστολῆς. Ἀλλ' αὐτὸς μᾶς ἐγέννησε φορτοῦναν. Ἐφοβήθη μὴ τὸν γελάσω! ὦ Θεέ μου! Τώρα ὅπως φέρεται, δὲν θέλω οὔτε τὰ Γαλλικά του οὔτε αὐτόν. Διότι ἐπιστολὴν ἰδικὴν του τὴν ἀνέγνωσε πρὸς ὑμᾶς διὰ νὰ καταπατήσῃ. Ἐγὼ ἔμελλον νὰ σᾶς γράψω, ἂν μοι ἀπήντα ἀνθρωπίνως.-

Ἀλλ' ἡ αὐτὴ ἀνάποδη τύχη, ἣτις μὲ ἄφησε τρεῖς μῆνας ἄνευ παραδόσεων, ἡ αὐτὴ, ἄμα ἔγραψα τὴν πρὸς Δ. Ἀθ. ἐπιστολήν, μοι εὔρε δύο παραδόσεις. Τώρα λοιπὸν μετὰ τὴν ἀπὸ 6 ββρ. ἐπιστολήν σας τὰς ἐδέχθην καὶ μένω εἰς Ἀθήνας. Τί νὰ κάμω; εἶναι ὅμως ζωὴ αὐτῆ; ἐπὶ τέσσαρας μῆνας πόσας στερήσεις ὑπομένω! Καὶ σεῖς μοι λέγετε ὅτι μὲ δυσφημοῦσι.

Ἐγὼ δὲν παραλείπω οὐδὲν διὰ καλόν μου. Ἀλλὰ νὰ ζητῆ τις ἐργασίαν καὶ νὰ μὴ εὐρίσκῃ, δὲν θὰ δυστυχήσῃ; δὲν θὰ χρεωθῆ;

Ἄν εἶχατε ὀλίγα χρήματα νὰ μοὶ στείλετε διὰ ν' ἀναπνεύσω, ἐωσότου τελειώσῃ ὁ μὴν τῶν παραδόσεων μου, θὰ ἦτο καλόν. Ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ τὸ στρωμὰ μου, ἂν ἔλθῃ πλοῖόν τι εἰς Πειραιᾶ στείλατέ μοί το. -

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

141

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 29 8βρίου 1881.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 20 φθίνοντος ἐπιστολήν σας μετὰ τῆς ἐγκλείστου ἀπὸ 18 καὶ δραχ. 11,20. Περὶ τῆς λήψεως τῶν 20 δραχ. παρὰ τοῦ Μωραϊτίδου σᾶς ἔγραψα τῆ 19 διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου.

Γράψατέ μοι ἂν ἦλθεν ὁ Γεώργιος, διότι ἡ ἀπόλυσις διετάχθη.

Ὑγιαίνω. Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

142

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 9 9βρίου 1881.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας καὶ τὰς δραχμὰς 140 διὰ τοῦ πρακτορείου. Ὑγιαίνω. Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλ. Παπαδιαμάντης

143

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 11 Νοεμβρίου 1881.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σᾶς ἔγραψα τὴν Δευτέραν, 9 ἰσταμένου. Ἐπειδὴ εἶναι πιθανὸν νὰ καθυστερήσῃ ἡ ἐπιστολή μου, σᾶς γράφω καὶ διὰ τῆς παρούσης, ἐλπίζων ὅτι θὰ τὴν λάβητε μὲ τὸ ἀτμόπλοιο, ὅτι ἔλαβον τὰς ἐπιστολάς σας καὶ τὰς δραχ. 140, ἃς μοὶ ἐπέμψατε διὰ φορτωτικῆς.

Γράψατέ μοι ἂν ἀπελύθη ὁ Γεωργάκης. -

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς. -

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

144

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Νοεμβρίου 1881.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας. Ὑγιαίνω.

Εἶχον μάθει παρὰ τοῦ Ν. Πόθου ὅτι ἐκινδύνευεν ἓνα παιδί τῆς Οὐρανίας, δὲν ἐξεύρω ποῖον. Ἐγείνε καλὰ τώρα;

Ἐξετάσεις θὰ δώσω τὸν Φεβρουάριον, σὺν Θεῷ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

145

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1882.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ἀπὸ τῆς 1ης ἰσταμένου ἐπιστολήν σας ἔλαβον τῇ 7ῃ τοῦ αὐτοῦ μετὰ τῶν δο. 11,20.

Εὐχομαι ὑμῖν ἐν ὑγιείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ τὸ νέον ἔτος.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

146

Ἀθήναις 17 Φεβρ. 1882.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ὑγιαίνω. Συγγνώμην ὅτι δὲν σᾶς ἔγραψα.

Λήγ. Ἰανουαρίου ἔλαβον μίαν ἐπιστολὴν σας. Νεωτέραν οὐχί. Τὰς δρ. 11,20 τῆς ἐπιστ. τῆς 5. Δεκεμβρίου εἶχον λάβει.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλ. Παπαδιαμάντης

Ἐντὸς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς θὰ δώσω ἐξετάσεις διὰ δίπλωμα Καθ. Γαλλ. καὶ ἂν ἀποτύχω, ἀμέσως θὰ δώσω Ἑλληνοδιδασκάλου. Ἔχω ἀνάγκην χρημάτων.

147

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 3 Μαρτίου 1882.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Παρὰ τοῦ Ἀλ. Μωραϊτίδου ἔλαβον δραχ. 20. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς σας τῆς 22 Φεβρ. ἔλαβον δραχμὰς 11,20. Σήμερον δὲ λαβὼν ἐν Ἀθήναις τὴν ἀπὸ 27 λ. μ. ἐπιστολὴν σας μετὰ τῆς φορτωτικῆς κατέβην εἰς Πειραιᾶ καὶ ἔλαβον τὰς δραχ. 100,80. -

Θέλω δώσει τὰς ἐξετάσεις ταύτας περὶ ὧν σᾶς ἔγραφα, καὶ ὁ Θεὸς βοηθός. -

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Θεοδώρου Ζαμπούρα, περὶ οὗ σᾶς ἔγραψα τῇ 22 Φεβρ., παρακαλῶ νὰ μοὶ τὸ πέμψητε, ἰθαγενείας κ.τ.λ.

148

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 9βρίου 1882.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν τελευταίαν ἐπιστολήν σας, ἐν ἣ μοὶ ἐγράφετε περὶ τῆς ἀφίξεως τοῦ Νικολάκη εἰς Σκίαθον καὶ περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ πατρὸς τοῦ Νήφωνος κτλ. Συγχρόνως σᾶς ἔγραψα ἐπιστολήν τινα, ἣν ἀγνοῶ ἂν ἐλάβετε. Μεταγενεστέραν σας δὲν ἔλαβον.

Ἔμαθον ὅτι ὁ ἀδελφός μου μετέβη εἰς Λάρισσαν. Γράψατέ μοι περὶ τούτου.

Ἡ ἰδική μου τύχη ἐν γένει ὑπάγει καλλίτερα τώρα, δόξα τῷ Θεῷ. Ἔχω 100 φράγκα τὸν μῆνα μὲ ὄχι πολλήν ἐργασίαν. Προσπαθῶ δὲ ἀδιακόπως καὶ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐξετάσεων μου. Σᾶς παρακαλῶ, πάτερ καὶ σὺ μητέρα μου, νὰ μὴ ἔχετε βαρὺν παράπονον κατ' ἐμοῦ. Ὅτι σᾶς λέγουν, νὰ μὴν τὸ πιστεύετε εὐκόλα. Νὰ μὴ δεινοπαθεῖτε καὶ νὰ ἔχητε ὑπομονήν. Ὁ Θεὸς εἶναι μέγας. Ἀμφιβάλλετε ὅτι ἀπὸ ἐπτὰ μηνῶν ἐργάζομαι ἀδιακόπως νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ μ' ἐξετάσῃ, καὶ ὅτι δὲν ἔγινε μέχρι τοῦδε; Πιστεύσατέ το, εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια. Ἐκτοτε εἰμπορεῖ νὰ εὐρέθην καὶ ἐγὼ εἰς σφλομονήν καὶ νὰ εἶπα καὶ κανένα λόγον ἐπιτόλαιον ὅτι τέτοιαις ἐξετάσεις, ὅπου εἶναι ρουσφέτι, ἅς λείπουν, καὶ τὸ ῥωμαῖκο εἶναι βρώμα, κτλ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ εἶπη ὅτι δὲν θέλω τὰς ἐξετάσεις καὶ δὲν προσπαθῶ. Καὶ ἔπειτα μὲ φουρκίζουν πολλοί, ὅπου κάμνουν τὸν φίλον, καὶ δὲν εἰξεύρει κανεὶς τί νὰ τοὺς εἶπη διὰ νὰ τοὺς ξεφορτωθῇ, καὶ ὕστερον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἴσως ἔρχονται καὶ σᾶς πωλοῦν ἐσᾶς δούλευσιν κτλ. Εἶναι κόσμος αὐτός;

Ὁ Νήφων εἶναι ἐδῶ ἀκόμη, καὶ ὅπως λέγει, θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Ἄγ. Ὅρος. Προσεπάθησε νὰ κατορθώσῃ κάτι καὶ δὲν ἠμπόρεσε. Δὲν ἔκαμε δὲ καμμίαν παρεκτροπὴν ἐνταῦθα καὶ μὴν ἀκούετε. Ἄν πίνῃ ὀλίγον τι, ἀλλὰ φέρεται σεμνῶς.

Νὰ μοὶ γράψῃτε ἂν εἶναι καλὰ ὁ Νικολάκης τῆς Οὐρανίας, διὰ νὰ εἰξεύρω.

Ὁ φίλος μου Κουσουλίνος (ὅστις σᾶς ἀσπάζεται μετὰ πάσης τῆς οἰκογενείας του) ἔχει τὸ καλλίτερον μέσον καὶ ἐνεργεῖ ἀδιακόπως διὰ τὰς ἐξετάσεις μου. Ὁ γαμβρὸς τοῦ Πανταζῆ κ. Κυριακόπουλος τῷ ὑπεσχέθη θετικῶς ὅτι θὰ γείνη. Τὰ ἄλλα εἶναι ψεύματα. Μὴν ἀκούετε τίποτα. Ὁ Ὑπουργὸς Λομβάρδος μᾶς ἐγέλασεν ἐξ ἀρχῆς καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν. Δὲν θέλω ἐγὼ νὰ δίδω λόγον εἰς κανένα, καὶ τοὺς λέγω ὅλους ψεύματα. Ἀλλὰ τί δικαίωμα ἔχει ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα νὰ μ' ἐρωτῶσιν;

Ὁ διδάσκαλός μου κ. Ἐπιφάνιος ἦλθε προχθὲς ἐκ Μεγάρων. Ἔμεινε δύο ἡμέρας ἐδῶ καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του. Ἡ οἰκογένειά του ὑγιαίνει.

Σᾶς πέμπω σήμερον τρία φύλλα τῆς ἐφημερίδος «Μὴ χάνεσαι». Ἡ ἐπιφυλλίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ ἔμποροι τῶν ἐθνῶν» εἶναι ἰδικόν μου ἔργον.

(Ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀθῆναι εἶναι αὐτὸ τὸ Μὴ χάνεσαι μὲ ἄλλον τίτλον διὰ τὴν Τουρκίαν.) Εἶναι σατυρική ἐφημερίς, ἀλλ' ἐγὼ δὲν σατυρίζω, γράφω ἐπιφυλλίδα ἱστορικὴν καὶ φιλολογικὴν, καὶ τοῦτο τὸ κάμνω ἐξ ἀνάγκης διὰ νὰ λάβω χρήματα, ὥστε μὴ με κατακρίνετε, σᾶς παρακαλῶ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης

Τὰ φύλλα τοῦ «Μὴ χάνεσαι» νὰ φυλάξητε ὅλα ἐπιμελῶς, νὰ μὴ τὰ δώσητε δὲ εἰς μηδένα πρὸς ἀνάγνωσιν, πλὴν τοῦ θεοῦ μου κ. Κωνστ. Μωραΐτου.

Ἀλέξ.

149

13. Μαρτίου. 85. Ἀθῆναι.

Εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἐπιθυμῶ ὁ Γιάννης <ὁ> γαμβρός μας, καὶ ὅστις ἄλλος, καὶ ὁ ἐξάδελφος Γιαννιός, κλπ. νὰ ψηφίσωσι ὑπὲρ τοῦ Ἀστεριάδου ἀποκλειστικῶς.

Ὁ υἱός σας

Α. Παπαδιαμάντης.

150

Ἀθῆναι, 30 Δβρ. 88.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας μὲ τὴν Σεραϊνῶ.

Τὴν ἀπάντησίν σας εἰς τὴν ἀπὸ 18 Νβρ. δὲν τὴν ἔλαβα.

Ἐργάζομαι τώρα εἰς τὴν Ἐφημερίδα καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Εὐχομαι τὸ

νέον ἔτος ἐν υἰείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

151

Ἀθῆναι 8 Φεβρ. 89.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τῆ 30 Δεβρίου σᾶς ἔγραψα ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 25 ἐπιστολὴν σας. Δὲν ἔλαβα ἀπάντησιν, καὶ ὑποθέτω ὅτι δὲν ἐλάβετε τὴν ἐπιστολὴν μου. Σᾶς ἔγραψα ὅτι δὲν εἶχα λάβει τὴν ἐπιστολὴν σας δι' ἧς ἀπηντᾶτε εἰς τὴν ἀπὸ 18 Νεβρίου ἰδικὴν μου.

Ὑγιαίνω. Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

Ἄν μοι γράψητε, ἐπιγράφετε ἀπλῶς «Γραφεῖον Ἐφημερίδος».

ὁ ἴδιος

152

Ἐν Ἀθήναις, 28 Ἀπριλίου 1889.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Διὰ τοῦ πατρὸς Σωφρονίου σᾶς ἀπεστάλησαν τὰ παπούτσια.

Ἔλαβον ἐκ Βώλου ἐπιστολὴν τοῦ Γεωργίου, δι' ἧς μοι ἀναγγέλλει ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὴν φυλακὴν, καταδικασθεὶς εἰς ἕξ μηνῶν φυλάκισιν, δι' ἕν ῥάπισμα, λέγει, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς κάποιον. Καὶ τῷ φαίνεται αὐστηρὰ ἡ τιμωρία, δὲν εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸν ὅπου ἐρράπισε Θεσσαλόν, ὑποθέτω, καὶ δὲν ἐρράπισε κανένα Μανιάτην ἢ Ἀρβανίτην. Τώρα τί νὰ τοῦ κάμω ἐγώ; Καὶ ἔχομεν ἡμεῖς τὰ μέσα διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν βασιλικὴν χάριν; Ἀνάγκη νὰ ὑπομείνῃ πρὸς καιρὸν, ἀργότερα ἴσως τῷ χαρισθῆ μέρος τῆς ποινῆς. Παρομοίαν ὑπομονὴν συνιστῶ καὶ εἰς ὑμᾶς, εἰδότας ὅτι τὰ ἀτυχήματα

ταῦτα ἔρχονται κατὰ θείαν παραχώρησιν, ἐξ ἁμαρτιῶν μας, καὶ ὅτι «οἱ ἀδικοῦντες πολλοί, ἀδικούμενος οὐδὲ εἷς».

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

153

Ἐν Ἀθήναις, 12 Μαΐου 1889.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 29 ἐπιστολήν σου. Ἐὰν εὕρω αὐτὰς τὰς ἡμέρας ταξειδιώτην διὰ Σκίαθον, θὰ σᾶς στείλω ὅσα λεπτὰ τύχη νὰ ἔχω. Ἐὰν εὕρω ἀργότερα θὰ σᾶς στείλω καὶ πάλιν. Ἐπῆρα κατὰ τοὺς 4 μῆνας Ἰανουάριον - Ἀπρίλιον ὅλας δραχ. 675. Ἐπλήρωσα 350 εἰς χρέη, χρεωστῶ ἀκόμη διακοσίας, τὰς ὁποίας πληρώνω καὶ ἀργότερα. Ῥοῦχα ὅμως ἤθελον νὰ κάμω, διότι ἀπὸ δύο ἐτῶν φορῶ τὰ παλαιά.

Φαίνεται ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ ἀρχαῖος φίλος κ. Σταυράκης. Μοῦ παρηγγεῖλε νὰ ὑπάγω νὰ τὸν ἐνταμώσω, ἀλλὰ δὲν ἠνκαίρησα. Ἐὰν θέλης νὰ τὸν ἐνταμώσω, μοῦ στέλλεις γράμμα πρὸς αὐτόν.

Ὁ Γεώργιος μοῦ ἔγραψε δις ἕως τώρα καὶ τοῦ ἀπήντησα. Πρέπει νὰ ἔχη ὑπομονήν, καὶ ἴσως φωτίση ὁ Θεὸς κανένα ἰσχυρὸν νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως τοῦ χαρίσουν μέρος τῆς ποινῆς.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

Υ. Γ. Ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἔλθῃ ὁ Σ(εβασμιώτατος) Χαλκίδος, τῷ λέγετε νὰ μοῦ ὑποδείξῃ εἰς Ἀθήνας φίλον του εἰς ὃν νὰ ἐγχειρίσω τὰ ὀφειλόμενα.

Ὁ ἴδιος.

154

Ἀθῆναι, 16 Ἰουνίου 89.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Δὲν σᾶς ἔγραψα πρὸ πολλοῦ, μὲ συγχωρεῖτε. Δὲν ἐπῆγα ἀκόμη νὰ ἐνταμώσω τὸν κ. Σταυράκη, μὲ ὅλον τὸ συστατικὸν τοῦ μ' ἐστείλατε. Τοῦτο δὲ ἔνεκα ἐλλείψεων, κλπ. ἀλλὰ θὰ ὑπάγω καμμίαν ἡμέραν.

Διὰ νὰ δοθῇ χάρις εἰς τὸν Γεώργιον ἐλήφθη φροντίς· ὁ κ. Μωραϊτίδης ἔβαλε τὸν κ. Γαβριηλίδην νὰ ἐνεργήσῃ. Ὁ Ὑπουργὸς ἐζήτησε νὰ ὑποβάλῃ ὁ ἴδιος ἔκθεσιν περὶ τοῦ περιστατικοῦ τῆς δίκης, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ὁ Γεώργιος. Περιμένεται τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος

155

Ἐν Ἀθήναις 14 Ἰουλίου 1889.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 9 τοῦ μηνὸς ἐπιστολὴν σας. Ὑγιαίνω.

Ἔχω πληρώσει ὅλα τὰ χρέη μου, δὲν ἔχω σήμερον λεπτόν. Μοὶ χρειάζεται μόνον ἐνδυμασία. Τὰ ἐξοδά μου τὰ περιώρισα εἰς ἄκρον, ἀπόδειξις ὅτι εἰς 6 μῆνας, ἐνῶ ἔλαβον μόνον δρ. 900 ἐπλήρωσα 550 διὰ χρέη. Ὅστε ἀπὸ τοῦδε, ἂν εὐδοκήσῃ ὁ Θεός, θὰ μοῦ περισσεύουν νὰ σᾶς στέλλω τακτικά.

Ὁ κ. Σταυράκης, ἔχων ὡς οἰκονομ. ἐπιθεωρητῆς δικαιοδοσίαν εἰς ὅλον τὸν Σαρωνικόν, κάμνει συχνὰ ταξείδια, καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν εὕρῃ εἰς Πειραιᾶ, ὅταν ἐζήτησα πληροφορίας. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θὰ ὑπάγω νὰ τὸν εὕρῃ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς, ἂν καὶ ἀπούσης.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος

156

Ἀθῆναι, 18 Αὐγ. 89.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σᾶς ἔγραψα πρὸ τριῶν ἑβδομάδων, ἐπιστολήν σας δὲν ἔλαβα. Ὑγιαίνω.

Τὴν Δευτέραν 7 Αὐγούστου κατέβην εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἔλειπε πάλιν ὁ κ. Σταυράκης, διότι ἐκτελεῖ συχνὰ περιοδείαν μέχρι Ἀργολίδος, ὅπου ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία του.

Ἔμαθον διὰ τὴν ἀσθένειαν, ἣτις ἐνέσκηψεν εἰς Σκίαθον. Σᾶς εὐχομαι ὑγείαν, θάρρος καὶ ἀφοβίαν.

Εὐρίσκομαι χωρὶς λεπτόν, διότι ἐπλήρωσα τὰ χρέη μου καὶ ἔκαμα καὶ ῥοῦχα. Ἄλλ' ἂν τυχὸν ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ λεπτὰ, παρακαλῶ τὸν κ. Ἀλέξ. Μωραϊτίδην, ὃν ἀσπάζομαι, νὰ σᾶς δώσῃ πενήντα δραχμάς, καὶ ἅμα ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας τάχιστα, σὺν Θεῷ, θὰ τῷ τὰς ἀποδώσω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος

157

Ἐν Ἀθήναις, 22 7βρίου 89.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον πρὸ μηνὸς τὰς ἐπιστολάς σας, μίαν τῆς Χαρῶς. Ἐπίσης ταῖς κάλτσαις, κ' ἐκεῖνας ποῦ μ' ἐστείλατε μὲ τὴν Σεραϊνῶ τὰς εἶχα λάβει, ἐννοεῖται.

Κατέβην πάλιν εἰς Πειραιᾶ διὰ νὰ ἐνταμώσω τὸν κ. Σταυράκη, ἀλλ' ἐκεῖ ἔμαθα ὅτι εὐρίσκετο εἰς Ἀθήνας, ὅπου συνεδριάζει συχνὰ μὲ μίαν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸν ἐζήτησα ἄλλην ἡμέραν καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ συνεδρίαζε τότε καὶ ἦτον ἀδύνατον νὰ τὸν ἴδω. Εἶνε πολυάσχολος, κ' ἐγὼ ἐπίσης πολὺ δὲν εὐκαιρῶ.

Καὶ εἶνε δύσκολον ὅπως οὖν νὰ ἐνταμώσῃ τις ἄνθρωπον εἰς Ἀθήνας. Ἐντούτοις καὶ πάλιν θὰ τὸν ζητήσω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ υἱὸς σας

Ἀλέξανδρος

158

Ἐν Ἀθήναις 19 8βρίου 89.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σᾶς ἔγραψα πρὸ πολλοῦ, δὲν ἔλαβα ἀπάντησίν σας. Ὑγιαίνω.

Ὁ κομίζων τὴν παροῦσαν κ. Γεώργιος Χριστοφίλης εἶνε φίλος μου, εὐλαβῆς καὶ εὐπαιδευτος ἀνὴρ, ὅστις ἔρχεται αὐτόθι ἀποφασίσας νὰ φορέσῃ τὸ Ἀγγελικὸν Σχήμα. Ἐὰν βλέπετε λοιπὸν εὐνοϊκὰ τὰ πράγματα εἰς τὸ Κοινόβιον, ὑποστηρίξατέ τον ὅσον δύνασθε νὰ μείνῃ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

159

Ἐν Ἀθήναις, 24 9βρίου 89.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Πρὸ καιροῦ δὲν σᾶς ἔγραψα. Εἶχα αὐτοὺς τοὺς δύο μῆνας πολλὴν ἐργασίαν, καὶ δὲν εὐκαιροῦσα οὔτε νὰ σταθῶ. Ἀφοῦ τὴν Σεραϊνῶ ἔχω νὰ τὴν ἰδῶ τέσσαρας ἐβδομάδας. Τῆς ἔδωκα μ' ὅλα ταῦτα ἕως τώρα δρ. 37. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ τῆς δώσω καὶ ἄλλα, βέβαιος ἂν θὰ λαμβάνετε αὐτόθι τὸ ποσὸν τῆς συντάξεώς της.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ὁ Νικολὸς ἔστειλε διὰ τῆς δεσποινίδος Βαλάρα εἰς παραλαβὴν σας τὰ παραγγελθέντα πέδιλα.

Εὐχομαι ὑμῖν καλὰ Χριστούγεννα. Ὅσον ταχύτερα δυνηθῶ, ὅταν φωτισθοῦν τὰ νερά, θὰ ἔλθω ἐξ ἅπαντος νὰ σᾶς ἴδω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

160

Ἀθήναι, 29 10βρίου 89.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Μὲ συγχωρεῖτε ὅτι δὲν σᾶς ἀπήντησα, δὲν εὐκαίρησα, ἤμην καὶ ἀδιάθετος ὡς ἐκ τοῦ βαρέος χειμῶνος. -

Θὰ ἔλθω εἰς Σκίαθον, ἂν θέλῃ ὁ Θεός, ἴσως τὴν Απόκρῳ ἴσως καὶ τὸ Πάσχα. Τῆς Σεραϊνῶς ἔχω δώσει δρ. 75.

Εὐχομαι ὑμῖν τὸ νέον ἔτος ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

161

Ἐν Ἀθήναις 9 Φεβρ. 90.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας. Ὑγιαίνω. Ὁ Νικολάκης δὲν ἠμπόρεσε νὰ εὕρῃ μέσον νὰ στείλῃ τὸ χαβιάρι μὲ αὐτὸ τὸ ἀτμόπλοιο καὶ δὲν εὐκαίρει νὰ καταβῆ εἰς Πειραιᾶ. Τὴν ἄλλην ἐβδομάδα ὅμως, ἐὰν δὲν εὕρῃ ἐνταῦθα μέσον, θὰ τὸν ὑποχρεώσω νὰ καταβῆ εἰς Πειραιᾶ νὰ τὸ στείλῃ ἐξ ἄπαντος.

Ἐὰν σᾶς δώσῃ ὁ κ. Μ. Ρήγας 50 δραχμὰς διὰ νὰ τὰς δώσω ἐγὼ ἐδῶ τοῦ Νικολάου Ἐ. Καλοειδῆ κατὰ παραγγελίαν τοῦ κ. Σωτ. Α. Οἰκονόμου, τοῦ δίδετε ἀπλῆν σημείωσιν ὅτι τὰ ἐλάβετε, νὰ τὴν ἐσωκλείσῃ πρὸς τὸν Νικ. Καλοειδῆ ἐνταῦθα, κ' ἐγὼ δίδω τὰς 50 δρ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

Δὲν μοι ἦτον εὐκόλον νὰ ἔλθω τώρα εἰς Σκίαθον. Τὸ Πάσχα, ἂν θέλῃ ὁ Θεός.

Ὁ ἴδιος

162

Ἐν Ἀθήναις, 3 Μαρτίου 1890.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας πρὸς ἡμερῶν. Τῆς Σεραϊνῶς ἔχω δώσει 28 δραχμὰς διὰ τὸν Φεβρουάριον (κατόπιν τῶν 30 τοῦ Ἰανουαρίου) καὶ ἄλλας δέκα διὰ τὸν Μάρτιον.

Ὁ Εὐαγγέλης ἔφυγεν ἔξαφνα, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ κανένα. Εἰς ἐμὲ εἶπεν ὅτι «μελετῶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ ἐξωτερικόν» καὶ μοῦ ἐζήτησι τάχα γνώμην. Ἐγὼ τοῦ ἀπήντησα ὅτι θὰ κάμῃ καλὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Σκιάθον δι' ἓνα ἢ δύο μῆνας, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχαν, ὡς ἔλεγε, δουλειαὶς ἐδῶ, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς Ἀθήνας. Τῷ περιέγραψα δὲ μὲ μελανὰ χρώματα τὴν τύχην καὶ τὴν καταντιὰ τῶν ξενιτευομένων. Ἐνόμισα ὅτι ἐπέισθη, δὲν ἀπήντησε τίποτε· μοι εἶπε καληνύκτα! ἀλλὰ μὲ τὴν «καληνύκτα» μοῦ ἔδωκε παραδόξως τὸ χέρι του. Δὲν τὸ ἐψήφησα τότε, ἀλλ' ὕστερον ἔμαθα ὅτι ἔλεγεν εἰς ἄλλους «τοῦ ἄφησα γειὰ τοῦ μπάρμπα μου ἐγώ!» Ἰησουϊτικῶς λοιπὸν τῷ τρόπῳ μοῦ ἄφησε γειὰ κατὰ διάνοιαν! - Ἄς μὴν τὴν μέλη πολὺ τὴν Οὐρανία, διότι καθὼς εἶνε σήμερον ἢ ἐποχὴ καὶ ἢ νεολαία, δὲν εἰξεύρει κανεὶς τί βγαίνει εἰς καλὸν ἢ μὴ καλόν.

Συγχαίρω ὑμῖν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας ἀπὸ τοῦ γάμου σας. Εὐχομαι σὺν Θεῷ νὰ ἐορτάσητε ὑγιῆς καὶ τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἱερωσύνης.

Ἄν θέλῃ ὁ Θεός, ἴσως ἔλθω τὸ Πάσχα, ἢ ὀλίγας ἡμέρας ὕστερα. Προσπαθῶ νὰ συνεννοηθῶ μὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ ξεπιασθῶ ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα, ἀλλὰ νὰ ἐργάζωμαι καὶ δι' ὅσον καιρὸν θὰ μείνω εἰς Σκιάθον. Ὅταν συνεννοηθῶ τότε καὶ ἐπὶ μῆνας δύναμαι νὰ ἐργάζωμαι μένων ἐν Σκιάθῳ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

163

Ἐν Ἀθήναις, 25 Μαρτίου 90.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τῆ 3 Μαρτίου σᾶς ἔγραψα διὰ μακρῶν. Ἐπιστολήν σας δὲν ἔλαβα.

Υγιαίνω.

Τῆς Σεραϊνῶς ἔχω δώσει διὰ μὲν τὸν Ἰανουάριον δρ. 30, διὰ δὲ τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον ἀνὰ 25.

Θεοῦ εὐδοκοῦντος, θὰ ἔλθω χωρὶς ἄλλο ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου ἢ Μαΐου τὸ βραδύτερον. Ἔχω ἀνάγκην νὰ κάμω τὸ ταξίδι αὐτὸ καὶ θὰ ἔλθω ἐξ ἅπαντος. Ὁ λόγος δι' ὃν ἤργοποίησα εἶνε ὅτι ζητῶ νὰ τὰ καταφέρω, ὡς σᾶς ἔγραφα, νὰ ἔχω καὶ εἰς Σκίαθον ἐργασίαν, διότι ἄλλως θὰ χρειαθοῦν νὰ μὲ ἀντικαταστήσουν καὶ δὲν εἰξεύρομεν τί γίνεται.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς εὐχόμενος ἐν ὑγείᾳ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

Ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος (ὄρα ὀπισθεν)

164

Ἐν Ἀθήναις, 8 Ἀπριλίου 1890.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Τὴν ὀπισθεν ἐπιστολήν εἶχα γράψει τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, καὶ ἐκ παραδόξου λήθης δὲν τὴν ἔστειλα. Τὴν ἐλησμόνησα εἰς τὴν τσέπην μου νομίσας ὅτι τὴν εἶχα ῥίψει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Υγιαίνω. Ὅπως σᾶς γράφω ὀπισθεν, θὰ ἔλθω, σὺν Θεῷ, τὸ ταχύτερον.

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 3 Ἀπρ. ἐπιστολήν σας.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

165

Ἀθῆναι, 6 Μαΐου 1890.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 1ης ἐπιστολὴν σας. Ὑγιαίνω.

Ὁ Γρηγόρης ἔφυγε ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του καὶ κατοικεῖ χωριστά. Ἔτσι θέλει.

Ὡς σᾶς ἔγραφα, θὰ ἔλθω, σὺν Θεῷ, ἐντὸς τοῦ θέρους, ὅσον προῖμώτερα δυνηθῶ.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

166

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ἀθῆναι, 28 8βρ. 90.

Ἐφθάσαμεν αἰσίως τὴν Πέμπτην ἑσπέρας. Εἶμαι ὑγής. Τὸν Γεώργιον δὲν εὔρον ἐν Βώλω, ἦτο εἰς Λάρισσαν. Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

174

Ἀθῆναι, 28 7βρ. 92.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Ὑπομονή. Εὐδόκησε Κύριος ὁ Θεὸς νὰ σᾶς δοκιμάσῃ εἰς τὸν πρόσκαιρον κόσμον. Φέρετε πρῶως τὴν συμφορὰν καὶ ὑποτάσσεσθε εἰς τὸ θεῖον θέλημα, ἵνα Αὐτὸς εὐδοκήσῃ, ἐν τῷ ἀπειρῷ Αὐτοῦ ἐλέει, νὰ δεχθῇ τὴν ὑπομονὴν σας ὡς ἰλασμὸν καὶ θυσίαν, καὶ νὰ σᾶς ἀξιώσῃ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἀμήν.

Μὴ παύετε νὰ δοξάζητε τὸν Ὑψιστον καὶ νὰ εὐχῆσθε ὑπὲρ ἐχθρῶν καὶ φίλων. - Ἐγὼ θὰ προσπαθήσω, ἐντὸς ὀλίγου, νὰ ἔλθω νὰ σᾶς ἴδω.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

Τὴν ἐπιστολήν σας διὰ τοῦ κ. Μωραϊτίδου ἔλαβον.

175

Ἀθ(ῆναι) 2 Δεβρίου 92.

Σεβαστέ μοι πάτερ,

Σᾶς ἔγραψα πρὸ μηνός. Δὲν ἔλαβον ἀπάντησίν σας. Δὲν εἰξεύρω τί γίνεσθε.

Ἔργάζομαι τώρα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τακτικά. Ἄν καὶ χρεωστῶ, οὐχ ἦττον ὅταν εὕρω εὐκαιρίαν θὰ σᾶς στείλω. Ἄς εὐαρεστηθῆ, ἂν θέλῃ, ὁ Σωτήριος νὰ σᾶς δώσῃ πενήντα δραχμὰς ἢ περισσοτέρας, καὶ ἄς μοῦ παραγγείλῃ ποῦ νὰ τὰς δώσω εἰς Ἀθήνας δι' εὐκολίαν, καὶ διὰ νὰ λείπωμεν ἀπὸ τὰς ἐπί συστάσει ἐπιστολὰς καὶ ἄλλους μπελάδες. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀλέκος, ἂν εὐαρεστητῆται, ἄς μοῦ γράψῃ νὰ δώσω ἐδῶ παράδες τοῦ Δημητράκη διὰ νὰ σᾶς τὰς ἐμβάση συγχρόνως εἰς Σκίαθον.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας καὶ τῆς μητρὸς

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

185

Ἀθ(ῆναι) 7 Ἰουνίου 95.

Σεβαστή μου μήτερ,

Τὴν χεῖρά σου φιλῶ.

Ἄς δοξάσωμεν τὸν Ὑψιστον καὶ ἄς παρακαλέσωμεν ν' ἀναπαύσῃ τὴν ἀγνὴν ψυχὴν του. Τὴν εὐχὴν του καὶ τὴν εὐχὴν σου νᾶχουμε ὅλοι, καὶ νὰ μᾶς ζήσης χρόνια πολλὰ νὰ σ' ἔχωμεν παρηγορίαν.

Ἦθελα νὰ ἔλθω εἰς Σκίαθον νὰ σᾶς ἰδῶ νὰ παρηγορηθοῦμεν μαζύ. Θέλω νὰ κάμω μετανοίας εἰς τὸν τάφον του, διὰ νὰ μὲ συγχωρήσῃ ἡ εὐμενὴς ψυχὴ του ὅπου δὲν ἠξιώθη νὰ παρευρεθῶ κ' ἐγὼ εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς του. Ὁ κ. Γαβριηλίδης, ὅστις μοῦ ἔστειλεν ἔνθερμα συλλυπητήρια ἀπὸ τὴν Κηφισσιὰν ὅπου διαμένει, μοῦ παρεχώρησε πᾶσαν εὐκολίαν νὰ

ἐργάζομαι ἐπί τινας ἑβδομάδας εἰς Σκιάθον, λαμβάνων καὶ τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ.

Πάλιν ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σου, καὶ εὐχομαι νὰ ζήσης πολλὰ χρόνια. Τὰς ἀδελφάς μου ἀσπάζομαι

ὁ υἱός σας

Ἀλέξανδρος

186

Ἀθῆναι, 14 Ἰαν. 1897

Ἀδελφή Χαρίκλεια,

Ἔλαβα τὴν ἀπὸ 2 Ἰαν. ἐπιστολήν σας. Κάλτσαις καὶ τὰ λοιπὰ εἶχα λάβῃ. Ὑγιαίνω. Μὲ εὐκαιρίαν, σὺν Θεῷ, θὰ στείλω χρήματα.

Τὴν ἐσώκλειστον ἀπόδειξιν νὰ στείλετε εἰς τὸν Σταμάτην Ἀλεξ. διὰ τοῦ ἐξαδέλφου Γιαννιοῦ, ὃν ἀσπάζομαι, καὶ ἅμα εὐκολυνθῆ ὁ Στ(αμάτης) νὰ σᾶς δώσῃ δρ. 12,50.

Σᾶς ἀσπάζομαι ὅλας

ὁ ἀδελφός

Ἀλέξανδρος

Τὰ πράγματα εἶνε τώρα πολὺ καλλίτερα, καὶ μ(ηνιαίως) 300.

187

Ἀθῆναι, 11 Φεβρ. 97.

Ἀδελφή Χαρίκλεια,

Ἔλαβα τὴν ἀπὸ 5 ἐπιστολήν σας. Ἐλπίζω νὰ γείνη ἡσυχία. Ὑγιαίνω.

Σὺν Θεῷ, θὰ φροντίσω καὶ χρήματα νὰ στείλω καί, ἴσως, ἂν κινηθῆ πρὸς τὰ βόρεια ἢ ὑπόθεσις, θὰ ἔλθω ὡς ἀνταποκριτὴς τῆς Ἀκρ(οπόλεως), μένων ἐντὸς τῆς Σκιάθου.

Ἔχω πλέον τῶν 200 περίσσευμα, καὶ νὰ ἰδῶ πῶς θὰ κατορθώσω μὲ τὸν καταλληλότερον τρόπον νὰ σᾶς τὰ στείλω.

Σᾶς ἀσπάζομαι ὅλας

ὁ ἀδελφός σας

Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

191

Κύριον Κίμωνα Μιχαηλίδην

Λάβετε τὰ χειρόγραφα τῆς «Φαρμακολυτρίας».

Σύγγνωτε ὅτι εἶμαι λίαν κεκμηκῶς ἀπόψε, ὥστε ἀδυνατῶ νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν ἀκρόασιν τῶν ἔργων τῶν φίλων συναδέλφων.

16 Δεβρίου 1900

ὕμ(έτερος) ταπ(εινός) θεράπων

Α. Παπαδιαμάντης

192

Κύριον Ζαχ. Παπαντωνίου, Συντάκτην τοῦ «Σκρίπ», ἰδ. χ. Α. Πιδμ.

Φίλτατε Ζαχαρία,

Παρακαλῶ, δότε εἰς τὸν ἐπιφέροντα τὰ 10 - 11 ἀποκομμένα ἀποσπάσματα τῶν διηγημάτων μου, τὰ ὅποια σᾶς ἐδάνεισα, πρὸς ἀνάγνωσιν πρὸ 8 μηνῶν, καὶ θὰ εἶμαι ἐκτάκτως εὐγνώμων.

Ὁ Σὸς

Α. Παπαδιαμάντης. Ἀθῆναι, 26 Μαΐου 1903.

193

Κύριον Ζαχ. Παπαντωνίου, συντάκτην τοῦ «Σκρίπ».

Φίλτατε Ζαχαρία,

Τὸ βράδυ μὴν κάμετε τὸν κόπον νὰ περάσετε ἀπὸ τὸ καφενεῖον, θὰ εἶμαι ἀπνησχολημένος ἄλλοῦ. Ἄν τυχὸν συνεπληρώθησαν οἱ κατάλογοι τοὺς ἐμβάζετε ἐπ' ὄνόματί μου διὰ τοῦ ἐπιφέροντος ἢ τοῦ κ. Κουσουλίνου, ἀλλὰ

μὴν ξεχάσετε νὰ ἐσωκλείσητε καὶ τὰ ἄλλα ἀποκόμματα· ἴσως, σὺν Θεῷ, προχωρήσωμεν. Δὲν εἶναι τὰ μόνα, θὰ προστεθοῦν καὶ νεώτερα, ποὺ δὲν εἶδαν ἀκόμη τὸ φῶς, ἴσως καὶ ἐν μικρότερον, πολὺ τολμηρὸν καὶ ψυχογραφικόν.

Ἀθῆναι, 26 Ἰουνίου 1903.

Ὁ Σὸς

Α. Παπαδιαμάντης.

195

Ἀδελφὲ Ἰωάννη,

Ἔλαβα τὰ γράμματά σου, τὰς ἀγγελίας, καὶ τὰς 40 δρ. Εὐχαριστῶ. Αἱ ἀγγελίαι, ὅπως καὶ τὰ χρήματα, θὰ μοῦ χρησιμεύσουν ὡς μαστίγιον, διότι, ἔνεκα τῶν περιστάσεων, τὸ θέρος, ὀλίγον ἐπροχώρησα εἰς τὸν Γόρδωνα· τώρα ὁμως τὸ ἔβαλα ἐμπρός, καί, ἂν πρόκειται ν' ἀρχίσῃ νὰ τυπώνεται, ἐντὸς δύο ἐβδομάδων θὰ ἔχω ἑκατοντάδας χειρογράφων νὰ σοῦ στείλω. Τὸ ὅλον, ὑποθέτω, θὰ γείνη 3 χιλ. χειρόγραφα εἰς 4ον, μὲ ἑπτακοσίας δὲ ἢ καὶ ἑξακοσίας δραχμὰς ὁ κόπος μου πληρώνεται.

Ἀσπασμοὺς εἰς τοὺς φίλους καὶ συναδέλφους.

Σὲ ἀσπάζομαι 6 7βρίου

ὁ σὸς 1903. Σκιάθω.

Ἀλ. Παπαδιαμάντης

196

Φίλτατε Γιάννη,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου. Ἐννοεῖται, ὅπως εὐκολύνεσαι σύ, οὕτω θὰ γείνη ἡ πληρωμὴ τῆς ἐργασίας. Ἐγὼ κουτουροῦ εἶχα γράψῃ ἕνα ποσόν, δὲν ἤξευρα ἂν ἦσαν πολλὰ ἢ ὀλίγα.

Σὲ ἀσπάζομαι 7βρ. 20 1903

ὁ σὸς Σκιάθω.

Ἀλ. Παπαδιαμάντης

197

Φίλτατε Ἰωάννη,

Τὸ βαπόρι, ποῦ ἦτον νὰ ἔλθῃ τὸ Σάββατον, δὲν ἦλθε. Ὅστε, καὶ ἂν ἤθελα νὰ ἔλθω, ἦτον ἀδύνατον. Βλέπεις, ἡ προθεσμία μιᾶς ἐβδομάδος ἦτον πολὺ μικρὰ διὰ μακρινὸν μέρος, χειμῶνα καιρόν. Ὅθεν, εὐχαριστῶ.

Τὸ ἔργον εἶνε σπουδαῖον, καὶ τὸ ἐπόνεσα. Ἔχω μεταφράσει τὰ 2/5. Σὺν Θεῶ, τὸν Ἰανουάριον τελειώνει. Κατόπιν, ὅταν μυρίση καλοκαῖρι,

μπορεῖ κ' ἐγὼ ν' ἀξιωθῶ νὰ πατήσω εἰς τὰ ἐδάφη τῆς «Παναρμονικώτατης Ἀθήνας». Κατόρθωσε νὰ στείλῃς ὀλίγα λεπτὰ ἐν τῷ μεταξύ. - Τώρα, νὰ μοῦ στείλῃς ταχυδρομικῶς μισὴν ὀκὰ τσιγαρέττα ψιλὰ Ἀγρινίου, τοῦ Βάρκα, καὶ νὰ πληρώσης εἰς τὴν Ἑστίαν μίαν ἐτησίαν (τὴν ἔχουν ἐξάμηνον, ἀλλὰ νὰ γείνη ἐτησία) συνδρομὴν τοῦ Εὐστ. Γιαννίτση, καφετζῆ, εἰς Σκιάθον, καὶ νὰ μοῦ στείλῃς τὴν ἀπόδειξιν. Ἀυτὰ τὰ δύο σὲ παρακαλῶ, πρὸς τὸ παρόν.

ὁ σὸς

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης Νβρ. 24 1903 Σκιάθω.

199

Φίλτατε Ἰωάννη,

Εἶχα γράψῃ τὴν ἐπιστολὴν μου τῆς 24 Νβρ. καὶ τὴν 25 ἔλαβα τὰς δραχ. εἰκοσιπέντε. Ἐλαβα καὶ τὴν τελευταίαν ἐπιστολὴν σου, ἀχρονολόγητον. Περιμένω τὰ τσιγαρέττα. Ἐνθυμήσου καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς Ἑστίας, διὰ τὸν Εὐστ. Γιαννίτση, εἰς Σκιάθον. Τὸ φύλλον ἔρχεται ἀπὸ τὸν Αὐγουστον, καὶ ἦτο δι' ἕξ μῆνας, καὶ ἡ συνδρομὴ δὲν ἐπληρώθη. Τώρα ἂς γείνη δι' ἓν ἔτος, δῶσε τὰ λεπτὰ, καὶ στείλέ μου τὴν ἀπόδειξιν.

Ὡς λάβῃς τὴν παροῦσαν, μετὰ δύο ἡμέρας, ὑπάγε ὁδὸν Ἀριστοτέλους, 64, καὶ ζήτησον νὰ ἐνταμώσης τὸν κ. Νίκον Φραγκίσταν, ἢ τὴν σύζυγόν του, συγγενεῖς μου, ἐρχομένους αὐτόσε. Ἐπίδειξον τὴν παροῦσαν, καὶ θὰ λάβῃς δέσμην χειρογράφων, φέρουσιν ἐπιγραφὴν τὸ ὄνομά σου. Εἶνε χειρόγραφα 747 τῆς Ἱστορίας τοῦ Γόρδωνος. Σοῦ τὰ στέλλω ἐπωφελοῦμενος τὴν ἀσφαλῆ εὐκαιρίαν. Μέχρι τοῦ νέου ἔτους, θὰ σοῦ στείλω ταχυδρομικῶς ἄλλα 200 περίπου, τὸ τέλος τοῦ Α' τόμου. Τὰ παραρτήματα θὰ τὰ βάλω ὅλα εἰς τὸ τέλος, μὲ παραπομπὰς εἰς τὰ κεφάλαια, καὶ ὅταν δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ τυπωθῇ, βάλῃ τα ἢ κατόπιν τῶν οἰκείων κεφαλαίων ἕκαστον, ἢ εἰς τὸ τέλος ὅλα, ὅπως θὰ ἐγκρίνης. Ἔχων ὅλον τὸν Α' τόμον μεταφρασμένον, φρονῶ ὅτι δύνασαι ν' ἀρχίσῃς τὰς ἐνεργείας πρὸς εὐόδωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἀσπάζομαί σε.

ό σός

Αλ. Παπαδιαμάντης 14 Δβρ. 1903, Σκιάθω.

200

Φίλτατε Ίωάννη,

Εϋχομαι τὸ Νέον Ἔτος μὲ ὑγείαν καὶ χαράν. - Εἶχα λάβη τὰ τσιγαρέττα εἰς τὰς 14 Δβρ. Ἀκολούθως ἔλαβα τὴν ἀπόδειξιν τῆς Ἑστίας. Δι' ὅλα εὐχαριστῶ.

Πέντε ἡμέρας ἐδοκίμασα τὸ σύστημα τῆς ὀκταώρου ἐργασίας, μὲ σκοπὸν νὰ τελειώσω γρήγορα, ὅπως ζητεῖς. (Εἰσηλθα τώρα εἰς τὸν Β' τόμον.)

Ὁ Λιχανὸς τῆς δεξιᾶς μου ἔχει δαρμὸς καὶ πόνους, καὶ τὰ δύο ἄλλα δάκτυλα πάσχουσι σκλήρυνσιν τοῦ δέρματος. Ἡ μέση μου πονεῖ. Ὡστε ξανακύλισα πίσω εἰς τὴν πεντάωρον. Ἐδῶ, καὶ νὰ θέλω, σχεδὸν ἀδύνατον μου εἶνε νὰ ἐργάζωμαι τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς. Εἰργάσθην διὰ τὸν Α' τόμον 65 ἡμέρας εἰς τρεῖς μῆνας. Τὸν Β' δυνατὸν, σὺν Θεῶ, νὰ συντελέσω εἰς 50 ἡμέρας. Τέλη Ἰανουαρίου εἶνε ἀμήχανον. Ἐπρεπε νὰ ἐργάζωμαι 10 - 11 ὥρας τὴν ἡμέραν.

Ἀσπασμοὺς εἰς τοὺς φίλους καὶ συναδέλφους.

Σὲ ἀσπάζομαι

ό σός 1904, 2 Ἰανουαρίου

Αλ. Παπαδιαμάντης Σκιάθω

Εἰς τὰ περιθώρια τῶν σταλέντων χγρφ. σημειῶ τινὰς ἀπορίας μάλιστα εἰς κύρια ὀνόματα. Εἰς τὸ Α' κεφ., ἱστορίαν τοῦ κινήματος Μολδοβλαχίας, ὅπου γίνεται λόγος περὶ Τρανσυλβανίας, ἀντὶ Ἑρμενστάτη καὶ Κρονστάτη, μὲ ταῦ, νὰ γράψης Ἑρμενστάδη καὶ Κρονστάδη, μὲ δέλτα (χωρὶς νῦ πρὸ τοῦ δέλτα).

ό ἴδιος

201

Φίλτατε Γιάννη,

13 Φεβρ. 1904. - Γράφω ἐκ Βώλου, ὅπου εὐρίσκομαι (ἐπιστρέφων ἀπόψε εἰς Σκιάθον) συνεπείᾳ οἰκογενειακοῦ ἀτυχήματος. Ὁ ἀδελφός μου, ὁ ἐν Πορταριά Δημογραμματοεὐς, ἔπαθε τὰς φρένας, καὶ ἀνάρπαστος ἔγεινα, διὰ

τηλεγραφήματος τοῦ προϊσταμένου του Δημάρχου, τὴν ἡμέραν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς, ὅπως ἔλθω νὰ φροντίσω δι' αὐτόν. Ἔχει πέντε παιδιά.

Ἐκ Σκιάθου σοὶ ἔγραψα ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου, ἀλλὰ τὸ γράμμα ἔμεινεν ὑπὲρ τὰς δύο ἐβδομάδας εἰς Σκιάθον, ἔνεκα διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας, ἐπειδὴ εἶχον παύσει νὰ προσεγγίζουν ἀτμόπλοια. Ἴσως παρέπεσε τὸ γράμμα μου. Ἐγραφα, ἀναγγέλλων τὴν λήψιν τῶν τσιγαρέττων, τῆς ἀποδείξεως τῆς

Ἑστίας, κτλ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τί ἄλλο. Γράμμα σου δὲν ἔλαβα, δι' οὗ νὰ μὲ πληροφορῆς ἂν ἔλαβες τὰ 747 χειρόγραφα τὰ σταλέντα πρὸ δύο μηνῶν διὰ τοῦ κ. Ν. Φραγκίστα. - Ἡ μετάφρασις τοῦ Γόρδωνος ἔχει φθάσει εἰς τὰ 3/4 (σελ. 1500 περίπου), καὶ θὰ τὴν εἶχα τελειώσει ὡς ἔγγιστα, ἂν δὲν ἐνέσκηπτε τὸ δυστύχημα περὶ οὗ ἐν ἀρχῇ εἶπα. Προσπάθησε νὰ μ' ἐνθυμηθῆς.

Σὲ ἀσπάζομαι.

ὁ σὸς

Ἀλ. Παπαδιαμάντης

202

Φίλτατε Ἰωάννη,

Ἐλαβα καὶ τὰ δύο γράμματά σου. Ὅμοίως καὶ τὰς δραχ. 50. Εὐχαριστῶ.

Ὁ ἀδελφός μου ἔμεινεν ἐδῶ δύο ἐβδομάδας. Ἐκαλλιτέρευσε πολὺ. Τώρα ἐπῆγεν εἰς Πορταριάν, καὶ τὸν περιμένομεν ἐδῶ νὰ ἔλθῃ φαμλικῶς. Δυστυχῶς ἔχασε τὴν θέσιν του, ἀπὸ σκληρότητα τοῦ προϊσταμένου του, ὅστις δὲν ἔκαμεν ὑπομονὴν νὰ τὸν οἰκονομήσῃ ἀκόμα δι' ὀλίγας ἐβδομάδας, ἕως νὰ ἰδῆ πῶς θὰ ἐπήγαιεν.

Ἐὰν ἔλθῃς πράγματι μέχρι Σκιάθου, καλῶς. Τότε φέρε καὶ τὸν Φίνλεϋ. Ὁ Γόρδων τελειώνει (παρὰ 50 σελίδας τοῦ πρωτοτύπου, ἢ 4 ἡμ. ἐργασίαν). Ἄλλως, περιμένε με εἰς Ἀθήνας, ἕως τὰ μέσα τῆς ἐβδομάδος τοῦ Πάσχα, ἐπειδὴ, ὅπως ἦλθαν τὰ πράγματα ἐδῶ, ἐγὼ πρέπει νὰ ζητήσω ἐργασίαν ἐκεῖ, νὰ εὕρω σχετικὴν ἡσυχίαν. Παρακαλῶ νὰ κυττάξῃς εἰς τὴν Ἡμερησίαν ἢ ἄλλοῦ, ἴσως μοῦ εὕρῃς θέσιν. Ἐν τῷ μεταξύ, μοῦ χρειάζονται ἀκόμη ὀλίγα λεπτὰ διὰ νὰ ξεκινήσω ἀποδῶ.

Σὲ ἀσπάζομαι. Καλὸν Πάσχα.

ὁ σὸς

Ἀλ. Παπαδιαμάντης Τετάρτη, 10 Μαρτίου 1904. Σκιάθω

203

Φίλτατε Γιάννη,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου καὶ τὰς δραχ. 25, εὐχαριστῶ. Λίαν προσεχῶς θὰ στείλω ἐπὶ συστάσει τοὺς δύο τόμους καὶ τὰ χειρόγραφα, ὄγκον, σελίδας 1350. - Ἐκτὸς ἐὰν θελήσης νὰ ἔλθης. Ἐπειδὴ τώρα ἄλλαξα σχέδιον κ' ἐνοικίασα ἓνα πυργάκι, ὑψηλόν, ἀγναντερόν, μαγευτικόν, ὅπου θὰ ἐργάζωμαι, καὶ ἔχω τόπον διὰ νὰ σὲ φιλοξενήσω. Εἶπε εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸν Χρόνον, τὴν Ἑστίαν, ἐὰν δέχωνται συνεργασίαν ἀπ' ἐδῶ. Νὰ φέρης καὶ τὸν Φίνλεϋ ἂν ἔλθης.

Σὲ ἀσπάζομαι.

ἀδελφικὰ

Ἀλ. Παπαδιαμάντης

204

Ἀδελφὲ Γιαννάκη,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου καὶ τὰς δραχ. 40. Εὐχαριστῶ. Διατί τὰ περνᾶς εἰς λογαριασμόν τοῦ Γόρδωνος; Τὰ 555 μεγ(άλα) χειρόγραφα τοῦ Σπηλιάδου ἰσοδυναμοῦν μὲ 1000 (ἑξαἰρῶ τὸ περιθώριον) = μὲ τριῶν ὡς ἔγγιστα μηνῶν ἐπιφυλλίδα, ὅπου καὶ ὁ Κακλ(αμᾶνος), μιζέρια, θὰ ἐπλήρωνεν ὑπὲρ τὰς 200 δρ. Λοιπὸν μοῦ χρεωστᾶς ἀκόμη 60 διὰ τὸν Σπηλιάδην. Εἶπε τοῦ Κακλ(αμᾶνου) νὰ σοῦ δώσῃ δρ. 50 ὑπόλοιπον νὰ μοῦ τὰς στείλῃς.

Ἐδῶ εἶνε ὠραία. Καὶ κλίνει ὑπάρχουν εἰς εἶδος ξενοδοχείου παραθαλάσσιον, μὲ καθαριότητα καὶ δροσιάν. Γράψε μου. Εἶπε καὶ τοῦ Ἀνδρέα, καὶ χαιρετίσματα πολλά, ὅπως καὶ εἰς τὸν Μαλακάσην, τὸν Ἀναστασόπουλον, τὸν Βασιλικόν, τὸν Γρυπάρην, καὶ λοιπὴν παρέαν.

ὁ σὸς

Ἀλ. Παπαδιαμάντης 7 Ἰουλίου <1904;> ἐν Σκιάθῳ

205

Φίλτατε Γιάννη,

Δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον πρὸ πόσου καιροῦ δὲν σοῦ ἀπήνησα, οὔτε μοῦ ἐξανάγραψες. Τί γίνεσαι; Ἐγὼ ἐκόλλησα ἐδῶ ἐν δυστυχίᾳ, καὶ δὲν εἰξεύρω ἂν θὰ ἔλθω γρήγορα εἰς τὰς Ἀθήνας. Δὲν ἔχω λεπτὰ οὔτε διὰ νὰ σοῦ στείλω

ταχυδρομικῶς ἐκεῖνα τὰ 1400 χειρόγραφα καὶ τοὺς 2 τόμους. Στείλέ μου λεπτὰ διὰ νὰ μπορέσω νὰ σοῦ τὰ στείλω.

Πολλοὺς ἀσπασμοὺς

ὁ ἀδελφός

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης 6 7βρ. 1904 Σκιάθω.

Βάλε εἰς φάκελλον τὸ ἐσώκλειστον, καὶ στείλέ το εἰς τὸ γραφεῖον τῶν «Παναθηναίων», χωρὶς νὰ γνωσθῇ ὅτι ἐστάλη διὰ σοῦ.

206

Ἀδελφὲ Ἰωάννη,

Τὸ ἀπὸ 2 τοῦ μηνὸς γράμμα σου ἔλαβα εἰς τὰς 11 προχθές. Ἄν ἔλαβες τὸ ἀπὸ 6 γράμμα μου, τὸ ὁποῖον ἔστειλα μὲ εὐκαιρίαν δι' ἔλλειψιν ταχυδρομείου (διεύθ. Βλαστοῦ;), καὶ ἂν ἔστειλες εἰς τὰ Παναθηναῖα τὸ συνημμένον εἰς αὐτὸ γράμμα - καὶ ἂν ὁ κ. Μιχ(αηλίδης) μοῦ στείλῃ χρήματα, ἢ μοῦ στείλῃς ἐσύ, (τὰς εἴκοσι πού μοῦ στέλνεις τὰς ἔλαβα), τότε θὰ μπορέσω νὰ ἔλθω εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ τὸ ἀτμόπλοιο τῆς 20, τὴν ἄλλην Δευτέραν, δηλ. νὰ φθάσω τὴν 22 ἢ 23, Τετ(άρτην) ἢ Πέμπτην. Ἄλλως, θὰ κάμω νόμο - τρόπο διὰ νὰ στείλω ἐπὶ συστάσει τοὺς δύο τόμους τοῦ Γόρδωνος. Παρακαλῶ νὰ ὑπομονεύσῃ ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Πολίτης. Τώρα εἶνε Ἰνδικτος, ἀρχὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐποχὴ κινήσεως καὶ ἐνάρξεως ἐργασιῶν, καὶ ἀπὸ ἐβδομάδα εἰς ἐβδομάδα, ἐπόμενον εἶνε νὰ ἔλθω κ' ἐγώ. Ἄν δὲν στέλλω τοὺς τόμους μὲ τὸ Ταχυδρ(ομείον) ἀπὸ σήμερα ὁ λόγος εἶνε, ἀ', ὅτι δὲν ξεύρω πῶς νὰ τοὺς σκευάσω, καὶ β', ὅτι γνωρίζων τὴν ἰδίαν ἀνήσυχον δυσπιστίαν σου εἰς τὰ τοιαῦτα, ἢ ὅποια ἐκόλλησε κ' εἰς ἐμένα, καὶ διότι μοῦ ἔχεις εἰπεῖ ὅτι εἶνε μοναδικὸν τὸ βιβλίον εἰς τὴν Ἑλλάδα, φοβοῦμαι μὴν παραπέσουν καὶ χαθοῦν.

Ἀσπασμοὺς εἰς τὸν Κῦρον, κ' ἔχω εὐχαρίστησιν νὰ συνεργασθῶ εἰς τὴν Ἑστίαν ἅμα ἔλθω. Ὁ Κακλ(αμᾶνος) ἄς μοῦ δώσῃ ἂν θέλῃ τὸ κατόπιν μυθιστόρημα. Σὲ ἀσπάζομαι

ὁ σὸς

Ἀλ. Παπαδιαμάντης Σκιάθω, 1904 7βρίου 13.

Τὸ πρόσωπον διὰ τοῦ ὁποῖου ἔστειλα τὰ γράμματα τῆς 6, εἶνε ὁ νέος κ. Νικίας Βιαγκίνης, υἱὸς τοῦ ὁμωνύμου καθηγητοῦ τῆς Λατ(ινικῆς).

207

Ἀδελφή Χαρίκλεια,

Ἔλαβα καὶ τὴν ἀπὸ 7 Μαρτίου, ὡς καὶ τὰς πρὸ αὐτῆς. Ἀπὸ ντροπὴν καὶ ἀγωνίαν δὲν σᾶς ἔγραψα. Ὁ μέγας καὶ μὸς εἶνε ποῦ δὲν παίρνω λεπτά. 350 δραχ. 4 1/2 μῆνες. Εἰ δὲ μή, θὰ σᾶς ἔστειλνα νὰ τὰ οἰκονομήτε. Ἰσχυαστήρια, καὶ ἂν ὑπῆρχαν ἄλλοῦ, δὲν ἀρκοῦν διὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου. Καθένας θέλει νὰ ξεφορτωθῆ τὸ βάρος του, ὁ ἄλλος εὐκόλα δὲν τὸ φορτώνεται. Μήπως εἰς Σκίαθον δὲν ὑπάρχει μοναστήρι; Ἡ αὐτὴ κατάστασις εἶνε κι' ἄλλοῦ. Κουράγιο, ἕως νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ οἰκονομήσω λεπτά.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ὁ ἀδελφός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης Μαρτίου 10 1905. Ἀθ. -

208

Κύριον Ἰω. Βλαχογιάννην

Φίλτατε,

Δὲν τρώγω κρέας σήμερα, καὶ Τετράδῃ, καὶ μοῦ ἦλθεν εἶδησις θανάτου τοῦ ἀτυχοῦς ἀδελφοῦ μου.

Ἀλ. Παπαδιαμάντης 4 Μαΐου <1905>

209

Ἀδελφή Χαρίκλεια,

Ἔλαβα τὸ ἀπὸ 12 7βρίου γράμμα σας. Δὲν ἐκατάλαβα καλὰ ἂν ἡ Οὐρανία ἦλθε πίσω (ἀπὸ Νεάπολιν, ἴσως διὰ Βώλου). Ἡ ἐργασία τοῦ Μαΐου διεκόπη ὡς τὰς 2 Αὐγούστου. Τὰ λεπτά τὰ ἐπῆρα ἀπ' ὀλίγα - λίγα. Ἀκόμα κάνει νὰ λάβω 100. Καὶ ἀπὸ τὸν Βλ(α)χ(ογιάννη) ἀκόμη 150. Ἐχολόσκασα πολὺ, διότι τὰ λεπτά ἀπ' ὀλίγα - λίγα ἐφθείροντο εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας, καὶ δὲν μπόρεσα νὰ συγκεντρώσω, ἢ διὰ νὰ σᾶς στείλω, ἢ διὰ νὰ ἔλθω. Τί γίνονται αὐτὰ τὰ ὀρφανά; Εἶνε καλὰ νὰ ὑπάγῃ κατὰ τὸ παρὸν ὁ Διαμάντης εἰς τέχνην, καὶ ὅταν γείνη 15 - 16 χρονῶν νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας, καὶ ἂν θελήσῃ γράμματα, θὰ μάθῃ.

Ἀπὸ Δευτέρα, 19 7βρίου, θὰ κάμω τὸν σταυρὸν μου ν' ἀρχίσω ἐργασίαν ἐπὶ νέων βάσεων.

Ὁ ἀδ(ελφός σας).

Ἀλέξανδρος Ἀθ. 16 7βρ. <1905>.

210

Ἀδελφή Χαρίκλεια,

Ἔλαβα τὸ γράμμα. Σᾶς ἀσπάζομαι καὶ εὐχομαι ὅλας. Ἐπαθα ἀπὸ
ῥευματισμὸν τῶν χερσιῶν, καὶ δὲν μπορῶ σχεδὸν νὰ πιάσω πέννα.
Ἔργασίαν θὰ ἔχω ἀπὸ 1ης Μαρτίου, ἐὰν δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ γείνουν καλὰ τὰ
χέρια μου.

Υγεία καὶ θάρρος.

Ἀθ. 3 Φεβρ. 1906

ὁ ἀδελφός σας

Ἀλέξανδρος

211

Ἀδελφή Χαρίκλεια, Σοφία καὶ Κυρατσούλα,

Σᾶς ἔγραψα 3 Φεβρ. εἰς ἀπάντησιν 29 Ἰανουαρ. Τὰ χέρια μου καὶ τὰ πόδια
εἶχαν χειροτερεύσει ὀλίγον ἔκτοτε. Τώρα εἶμαι καλλίτερα. Προσπαθῶ νὰ
ἐξασφαλίσω μικρὰν ἀνεσιν, διὰ νὰ ἔλθω εἰς Σκίαθον. Ἀσπασμούς εἰς ὅλας.

14 Μαρτίου <1906>

Ὁ ἀδελφός σας

Ἀλέξανδρος

212

Ἀθ. 4 Ἰουν. 19(06)

Φίλιπται ἀδελφαί,

Ἔλαβα καὶ τὰ δύο γράμματά σας, τοῦ Ἀπριλίου καὶ Μαΐου. Ἀπὸ τότε ὅλο
προσπαθῶ καὶ ἐλπίζω τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων, διὰ νὰ μπορέσω νὰ
ἔλθω. Πλὴν καθὼς ξεύρετε, δύσκολα ἔρχομαι, καὶ δύσκολα φεύγω. Νὰ
ἰδοῦμεν τί θὰ εὐδοκήσῃ ὁ Θεός. Τὰ χέρια μου εἶνε λίγο καλλίτερα.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ὁ ἀδελφός σας

Ἀλ. Παπαδιαμάντης

213

Ἀδελφαί μου, σᾶς ἀσπάζομαι

Ἔλαβα πρὸ μηνὸς τὸ γράμμα σας. Ὑγιαίνω. Ἀκόμη προσπαθῶ, κ' ἐλπίζω γλήγορα νὰ ἔλθω. Ἔχω ἐλπίδας βελτιώσεως. Ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ θάρρος.

Ὁ ἀδελφός σας

Ἀλ. Παπαδιαμάντης 18 8βρ. Ἀθῆναι 1906.

214

Ἀδελφή Χαρίκλεια,

Σᾶς ἀσπάζομαι ὅλας, εὐχόμενος τὸ νέον ἔτος υἰείαν καὶ εὐτυχίαν, ὁμοίως τὸν Διαμάντην καὶ τὴν Σειραϊνῶ. Τὸ γράμμα σας ἀπὸ 27 Δβρ. τὸ ἔλαβα 7 Ἰανουαρίου.

Μακάριος εἶνε ὁ Δημήτριος ὅτι ἐξελευθερώθη ἀπὸ τὰ βάσανα τοῦ κόσμου. Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν του, καὶ καλὸν τέλος εἰς ὅλους μας. Ὁ γέρο - Μαρασλῆς ἀπὸ τὴν Ὀδησσὸν ἔγραψε νὰ μοῦ τυπώσουν τὰ διηγήματα, καὶ νὰ μοῦ δώσουν βιβλία.

Τώρα φίλοι μου προσπαθοῦν νὰ τροποποιηθῇ ὁ ὅρος αὐτός, καὶ νὰ μοῦ δώσουν χρήματα ἀντὶ βιβλίων.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Ὁ ἀδελφός σας

Ἀλ. Παπαδιαμάντης 1907, Ἰαν. 11. Ἀθ. -

215

Χριστὸς ἀνέστη. - Ἀδελφαί μου, χαίρετε.

Σᾶς στέλνω σήμερον δι' ἐπιταγῆς δραχ. 50. Περιμένω τὴν ἐπάνοδον τοῦ φίλου μου Βλαχογιάννη ἐκ τῆς Ἀγγλίας, εἰς δύο μῆνας, διὰ νὰ γείνη ἡ

τύπως τῶν ἔργων μου. Ἐλπίζω, ἂν ζήσω, νὰ διαχειμάσω εἰς Σκίαθον. -

Ἀσπρόρρουχα ἔχω πάμπολλα, καὶ μὴ τυχὸν φροντίσητε. (Ὅμοίως καὶ ῥοῦχα ἔξωτερικά, ἔχω τρία παλτά, 3 σακκάκια, 4 γιλέκα, 4 πανταλόνια = φωτίζει ὁ Θεὸς τοὺς φίλους μου.)

ἀσπάζομαι.

ὁ ἀδελφός σας

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης Ἀθ. 1907 Παρασκ. 4 Μαΐου.

216

Ἀγαπητὲ Γιάννη,

Ἔλαβα τὰ δελτάρια, καὶ τῆς 50 δραχμές, κτλ. Ὁ Μαλακ(άσης) ἦτον στὸ Μεσολόγγι, γιατί πέθανε ὁ πατέρας του. Τώρα γύρισε, καὶ βρίσκεται στὴν Πεντέλη, μοναχός του.

Τὸ βιβλίον θ' ἀργήσῃ ὅπως οὖν. Ἔχω μεταφράσει 110 σελίδες, τὸ 1/7 τοῦ ὅλου. Δὲν πιστεύω νὰ τὸ γυρέψουν. Ἀλλοιῶς, θὰ μπορούσα ἴσως νὰ ἔδινά προσώραν τὸν α' τόμο, καὶ ν' ἀρχίσω τὸν β', πρῶμα ποῦ γένεται, καὶ πάλι ν' ἀνταλλάξω. Ἐχτὸς τούτου μοῦ ἤρθε ν' ἀρχίσω ἓνα μεγάλο διήγημα («Μάνας δυχατέρα») στὴ δημοτικὴ γλῶσσα.

Σὲ φιλῶ

ὁ δικός σου

Ἀλ. Παπαδιαμάντης 26 τοῦ Θεριστῆ 1907. Ἀθήνα.

Χαιρετισμοὺς στὸ Θωμᾶ Ἐπιφ(ανιάδη). Τὰ σεβάσματά μου στὸν κ. Πάλλη.

217

Φίλτατε, κ. Γεώργιε Πετρίδη,

Ἔλαβα 50 χρ(υσᾶ) φρ(άγκα) ἀπὸ τὸν κ. Πάγκαλον (30 Αὐγ.) καὶ 55 ἐκ τῆς ἐπιταγῆς σας (5 7βρ.), τὸ ὅλον 105 χρ. φρ. Λάβετε συνημμένως τὸ διηγημάτιον «Φορτωμένα κόκκαλα».

Τὸ μυθιστόρημα ἐπιγράφεται «Στὰ Ῥόδινα ἀκρογιάλια». Ὑπεσχέθην εἰς τὸν κ. Πάγκαλον νὰ δώσω μέγα μέρος τῶν χειρογρ. τὴν 15 τρ. μ. Σάββατον. Ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου, σὺν Θεῷ, θὰ ἔχω καθαρογράψῃ τὸ ὅλον. (Δὲν

ένούν ότι δὲν εἶδα τὸν κ. Πάγκ. κατὰ Ἰούνιον, ὅταν μοὶ ἔκαμε τὴν παραγγελίαν, ἀλλὰ δὲν τὸν εἶδα Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον, μετὰ τὸ δυστύχημά του. Τώρα ὁμως μὲ ἠντάμωσε.) Καμμία παρεξήγησις. Εὐχαριστῶ πολὺ.

Πρόθυμος φίλος σας

Α. Παπαδιαμάντης 7 7βρ. 1907 Ἀθ.

218

Ἀδελφαί, σᾶς ἀσπάζομαι. Εὐχομαι αἰ<σιον καὶ> παρήγορον τὸ νέον ἔτος. Ἔλαβα τὰ δύο γρ<άμματά> σας, 2 Δβρ. καὶ 23 Ἰανουαρ. καὶ τῆς κάλ<τσαις>. Κάτι περιμένω τώρα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς <Τεσσα>ρακοστῆς, καὶ ἢ θὰ ἔλθω ἢ θὰ στείλω ποσόν τι χρημάτων. Ἡ Οὐρανία τί γίνεται, ἔμεινεν ὀριστικῶς κάτω; Κ' ἐπρόκειτο νὰ πάη καὶ τὸ Σειραϊνῶ; Ὡ, ποῖος νὰ τὰ εἴξουρεν αὐτά, καὶ ποῖος ἠδύνατο νὰ τὰ προβλέψη! Δόξα σοι ὁ Θεός. Ἐλπίζω ὅτι ταχέως θὰ βελτιωθοῦν τὰ πράγματα.

Ἀσπασμοὺς εἰς ὅλας.

Ὁ ἀδελφός σας

Ἀλέξανδρος Φεβρ. 4. 1908. Ἀθῆναι

221

Ἀγαπητὲ Ἰωάννη,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου κ' ἐχάρην. Ὑγιαίνω. Χαιρετίσματα εἰς ὅλους τοὺς φίλους. Τὸν τόμον ἤρχισα ἀπὸ τὴν Δευτέραν τοῦ Θωμᾶ, 21 Ἀπριλίου, μετέφρασα τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπολοίπου, καὶ μένει ἄλλο τόσον. Σὺν Θεῷ, θὰ ἔχη τελειώσει πρὸ τοῦ τέλους Ἰουνίου, καὶ θὰ σοῦ στείλω τὸν τόμον καὶ τὰ χειρόγραφα ταχυδρομικῶς (Poste restante;). Ἀσπασμοὺς εἰς τὸν Μαλακάσην καὶ Καρκαβίτσαν, ἂν ὀμιλήσθε. Ἀσπασμοὺς εἰς τὸν Ἀλέκον Μαυρουδῆν καὶ τοὺς φίλους, εἰς τὸν Γ. Χατζόπουλον καὶ τὴν παρέαν, τὸν Γ. Πετριδῆν ἂν εἶν' ἐδῶ. Καὶ τὸν Ν. Ποριώτην καὶ Σπ. Γοργορίνην, ἂν τὰ ἔχετε καλά.

ὁ σὸς

Ἀλ. Παπαδιαμάντης 15 Μαΐου 1908 Σκιάθω.

223

Φίλτατε Ἰωάννη,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου καὶ τὰς δρ. 20. Εὐχαριστῶ. Πρὸ ἡμερῶν ἐτελείωσα τὸν Α' τόμον, κ' ἔχω κάμη 150 χειρόγραφα ἀπὸ τὸν Β'. - Δὲν τὰπεφάσισα νὰ τὰ στείλω ταχυδρομικῶς, διότι πρόκειται νὰ ἔλθουν δικοί μου εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπως ὁ ἐξάδελφός μου Σωτήριος Οἰκονόμου ὁ σχολάρχης

(τὸν ἔχεις γνωρίσει). - Ἐὰν δὲν ἔλθῃ ὡς τὴν ἄλλην ἐβδομάδα, θὰ τὰ στείλω ταχυδρομικῶς.-

Σκιάθω, 4 Ἰουλ. 1908

ὁ φίλος

(Α.) Παπαδιαμάντης

Ἀσπασμούς εἰς τὸν Ἀλ. Μαυρουδῆ καὶ ὄλους.

224

Φίλτατε Γιάννη,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου καὶ τὰς 20 δραχμάς, τὰς δευτέρας. Ὁ 1ος τόμος τοῦ Φίνλεϊ (τόμ. βος) ἐστάλη σήμερον ὑπηρεσιακῶς καὶ ἐπὶ συστάσει κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἐφορείαν τῆς Β(ιβλιοθήκης τῆς) Β(ουλῆς) ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ταχυδρ. διευθύνοντος ὑπαλλήλου, κ. Γ. Κωβαίου. Τὸν ἄλλον τόμον (7ον τοῦ ἔργου) τὸν ἔχω ὑπερμεσάσει, καὶ θὰ τελειώσῃ τὸν Σεπτέμβριον. Θὰ γείνουν τὸ ὅλον 1,200 χειρόγραφα· θὰ κάμω τρόπον νὰ σοῦ τὰ στείλω.

Χαιρετίσματα εἰς τοὺς φίλους. Ὑγίαινε.

ὁ φίλος

(Α.) Παπαδιαμάντης Σκιάθω, Αὐγούστου 14 1908.

225

Ἀδελφὲ Γιάννη,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου τῆς 16 φθίν. καὶ τὰ χρήματα. Εὐχαριστῶ. Τὴν ἐργασίαν ἐτελείωσα πρὸ ἡμερῶν ἤδη. Τὸν τόμον θὰ τὸν στείλω εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς, ὅπως καὶ τὸν ἄλλον. Τὰ ὑπολειπόμενα χειρόγραφα (178 τὸν ἀριθμὸν) θὰ σοῦ στείλω μὲ ταινίαν πόστ' ῥεστάντ' ἐὰν ἐγκρίνης. Χαιρετίσματα πολλὰ εἰς τοὺς φίλους. Ἐὰν εἶν' ἐδῶ εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Γεώρ. Πετρίδης, εἰπέ του ὅτι κάτι θέλω νὰ γράψω, 4 - 5 διηγημάτια, καὶ ἔν μακρότερον ἔργον Στὰ Τραχαλόμαντρα ἐπιγραφόμενον, ἰδιόρρυθμον καὶ τολμηρόν, ἐὰν θέλουν νὰ τοὺς τὰ στείλω. - Εἰς τὸν κ. Δ. Ι. Καλογερόπουλον

εἰπέ, ἂν σοῦ εἶνε γνώριμος, καὶ τὸν συναντήσης, εἰπέ του (ἐπειδὴ μοῦ ἔγραψε γράμμα σχετικῶς μὲ ἐν Κ/πόλει ἰδρυθησόμενον περιοδικόν), ὅτι ἐγὼ δὲν ἔγραψα τίποτε εἰς τὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ ἂν γράψω ἔχω περιοδικὸν διὰ νὰ τὸ στείλω, καὶ τὸν εὐχαριστῶ πολὺ. -

Σὲ ἀσπάζομαι

ὁ σὸς

Ἀλ. Παπαδιαμάντης Σκιάθω, 24 8βρ. 1908.

228

Ἀδελφὲ Ἰωάννη,

Ἔλαβα τὰς «Ἑλλ(ηνικὰς) Ἀποικίας ἐν Ἀγγλίᾳ», καὶ τὰς μεταφράζω. Τὴν Πέμπτην, 6 Νβρίου, σοῦ ἔστειλα Poste rest. τὰ τελευταῖα 178 χειρόγραφα τῆς Ἱστορίας τοῦ Φίνλεϋ, καὶ ὁ τόμος ἐστάλη ὑπηρεσιακῶς εἰς τὴν Βιβλ. Βουλῆς, πληροφορήσου ἂν ἐλήφθη. -

Παρακαλῶ, ρίψε βλέμμα εἰς τὴν ὁδὸν Μουσῶν (Καραγεώργη) ἂν εὐρίσκεται ἐκεῖ ὁ φίλος μου ὀπωροπώλης, Νικόλ. Μπούκης (τοῦ Ἀγ. Ἐλισαίου). Μάθε τί γίνεται, καὶ ἂν ἔλαβε τὸ ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου γράμμα μου. - Ἀπὸ τὴν Σμύρνην ὁ Κόσμος μοῦ ἔστειλε παραγγελίαν, καὶ δρ. 20.

Χαιρετίσματα εἰς τοὺς φίλους.

Σὲ φιλῶ

ὁ σὸς

Ἀλ. Παπαδιαμάντης Σκιάθος, 1908 Νβρ. 14.

230

Φίλτατε Γιαννάκη,

Ἔλαβα 30 δρχμ. μέσα Νβρίου, καὶ ἄλλας 30 προχθὲς 22 Δβρίου, χωρὶς ἐπιστολὴν σου. Ἔως τῆς σήμερον δὲν μ' ἔχεις πληροφορήσει (ἴσως νὰ παράπεσε κανένα γράμμα σου) ἂν ἔλαβες ἀρχὰς Νοεμβρίου τὰ τελευταῖα 178 χρῆφ τῆς ἱστορίας Φίνλεϋ, καὶ ἂν ἔφθασε στὴν Β(ιβλιοθήκην) τῆς Β(ουλῆς) ὁ τελευταῖος τόμος. Ἐλπίζω νὰ μὴν ἐχάθησαν.

Σήμερον σοῦ στέλλω ἐπὶ συστάσει, Ρ(oste) (restante), τὰ ἔντυπα καὶ χῆφ, Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ἐν Ἀγγλίᾳ.

Εἶχαμεν ταραχὰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας μὲ τὸν Δεσπότην διὰ τὴν σεπτὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Τὰς ἑορτὰς καὶ τὸ Νέον Ἔτος ἐν ὑγείᾳ εὐχομαι.

Ἀλ. Παπαδιαμάντης Δβρ. 24, <1908>, Σκιάθω.

232

Ἀδελφὲ Ἰωάννη,

Εὐχομαι τὸ Πάσχα μὲ ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν. Ἔλαβα ἐν καιρῷ τὸ ἀπὸ 17 Φεβρ. τελευταῖον γράμμα σου. Δὲν ἔγραψα εἰς τοὺς φίλους μου ὅτι θὰ ἔλθω σύντομα εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸναντίον, ἔγραψα ὅτι «δὲν εἰξεύρω, ἂν εἶνε ὑγεία, ὅπότεν ὁ Θεὸς θέλη». Χάριν παρηγορίας πάλιν, «ὅταν θελήσῃ ὁ Θεός, τὸ ταχύτερον». Καὶ τί νὰ κάμω στὴν Ἀθήνα; Διὰ νὰ πληρῶνω νοῖκι;

Παρακαλῶ, ἐξέχασα τόσον καιρὸν τὸν φίλον τὸν Νῖκον Ποριώτην, ἐγκάρδια χαιρετίσματα εἰς αὐτὸν καὶ τὴν κυρίαν. Τέτοιες μέραις ἦτον πέρυσι ποῦ μᾶς ἐφίλευσε στὸ σπίτι του, στὰ Πατήσια. - Ἐὰν γνωρίζῃς ἐδῶ κανένα σχετικὸν τοῦ Κόσμου τῆς Σμύρνης, εἰπέ του, διατί κάμνουν τὸν κουτόν, καὶ μ' ἐρωτοῦν πολλάκις δι' ἐπιστολῶν τοὺς ὄρους μου; Μήπως δὲν τοὺς ὑπέδειξα ἐμπράκτως; Αὐτοὶ μάλιστα πρῶτοι τοὺς ὑπέδειξαν. Μοῦ ἔστειλαν 20 δραχμὰ δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει, εἰς τὰς 13 Νοεμβρίου Πέμπτην τὰς ἔλαβα, καὶ τὴν Κυριακὴν 16 Νβρ. ἦτοι μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀμέσως τοὺς ἔστειλα ἐπὶ συστάσει («τ' Ἀστεράκι») κ' ἐδημοσιεύθη. Ἄλλως, νὰ κάνω ἐγὼ τόσον κόπον, νὰ πληρῶνω ἐπὶ συστάσει δι' ἀποστολὴν τῶν χειρογράφων, ἐκ τοῦ ὑστερήματος, κ' ὕστερα νὰ περιμένω νὰ λάβω λεπτὰ; - Παρακαλῶ, εἰπέ ἐγκαρδίους ἀσπασμούς μου εἰς τὸν κύρ Στέφανον, τὸν Πρόεδρον. Ἐνθυμοῦμαι τὴν φιλοξενίαν του καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ καλόκαρδον εὐθυμίαν του, αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Δύο Πάσχα ἔκαμα στὸ σπίτι του.

(Α.) Παπαδιαμάντης 25 Μαρτίου 1909.

234

Ἀδελφὲ Γιάννη,

Σὲ ἀσπάζομαι. Ἔλαβα τὸ γράμμα σου τὴν Κυριακὴν 24 Μαΐου, καὶ τὰς δραχ. 25 τὴν Κυρ(ιακὴν) 31 Μαΐου. Εὐχαριστῶ. Εἶμαι καλά. Χαιρετίσματα εἰς τὸν κ. Γ. Πετρίδην, καὶ εἰς ὅλους τοὺς φίλους.

Ὁ Καρκαβίτσας ἦτον ἐδῶ τὴν προπερασμένην ἑβδομάδα, 11 - 17 Μαΐου. Ἦλθε μαζί μὲ τὴν Στρατολογικὴν ἐπιτροπὴν. Τοῦ ἄρесе τὸ νησί μας, ἂν καὶ ἔστενοχωρήθην ἐγὼ διότι δὲν εἶχα τὰ μέσα νὰ τὸν περιποιηθῶ ὅπως ὄφειλον. Ἦτον δὲ κουρασμένος ἀπὸ τὴν μακρὰν περιοδείαν ἀνὰ τὸ Πήλιον καὶ τὴν Μαγνησίαν, καὶ δὲν εἶχεν ἐπιθυμίαν διὰ νὰ πηγαίνωμεν εἰς

ἐκδρομὰς ἀνὰ τὴν ἐξοχὴν.

Χαιρετίσματα καὶ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον.

Σὲ ἀσπάζομαι, ὁ σὸς

Ἀλ. Παπαδιαμάντης 3 Ἰουνίου 1909, Σκιάθω.

235

Ἀγαπητὴ Ἰωάννη,

Ἔλαβα, χθὲς Δευτέραν, δι' ἐπιταγῆς, δραχ. 25 (ἄνευ ἐπιστολῆς). Πρὸ ἑβδομάδων σοὶ εἶχα γράψει, ἀναγγείλας τὴν παραλαβὴν καὶ τῶν πρὶν σταλεισῶν 25, ὅτε ἔκαμνα λόγον καὶ περὶ τῆς ἐδῶ ἐλεύσεως τοῦ Καρκαβίτσα. - Παρακαλῶ εἰπὲ τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς τὸν κύρ Ἀντώνην, τὸν ἀφεντάνθρωπον· μοὶ φαίνεται, τὸν εἶχα ξεχάσει ἕως τώρα. - Ἔχω λάβῃ δρ. 295, ἃν καλῶς ἐνθυμοῦμαι, μοῦ εἶχες δώσει καὶ ἄλλα εἰς Ἀθήνας, ὥστε εἶμαι πληρωμένος διὰ τὸν Φίνλειϋ, εὐχαριστῶ.

Πολλοὺς ἀσπασμούς, ὁ σὸς

Ἀλέξ. Παπαδιαμάντης 1909, Ἰουν. 23. Σκιάθω.

237

Ἀδελφὴ Γιαννάκη,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου, καὶ τὰς δραχμ 25. Εὐχαριστῶ. Ἀσπασμούς εἰς τοὺς φίλους. Εἰπὲ χαιρετίσματα πολλὰ εἰς τὸν κύρ Ἀντώνην, διότι θαρρῶ ὅτι τὸν εἶχα ξεχάσει ὡς τώρα.

Παρακαλῶ, κάμε μου τὴν χάριν νὰ κλείσης τὸ ἐσώκλειστον εἰς φάκελλον, νὰ ἐπιγράψῃς «Κον Νικόλ. Μπούκην, Ὀπωροπωλεῖον Νέαν Ἀγοράν, Ἀθήνας», καὶ νὰ περάσῃς ἀπὸ τὸ παζάρι νὰ τὸ δώσῃς· ἐπειδὴ ἄλλα γράμματά μου πρὸς αὐτὸν ἐχάθησαν.

Σὲ φιλῶ.

ὁ σὸς

Ἀλ. Παπαδιαμάντης 2 8βρ. 09. Σκιάθω.

Ἦ νὰ πᾶς, ἀδελφὴ Ἰωάννη, τὸ Σάββατον βράδυ, 10 - 11 τοῦ μηνός, εἰς τὰς 10 ἢ 10,30' ὥραν, εἰς τὴν ἀγρυπνίαν τοῦ Προφήτου Ἐλισαίου, νὰ τὸ δώσῃς.

ό ίδιος Όκτβρ. 4.